

தீருவள்ளுவராண்டு 2054
2023 ஆகஸ்டு, செப்டம்பர், அக்டோபர் - காலாண்டிதழ்
மலர்-6 இதழ்-22

உலகத்தமிழ்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

E-ISSN : 2581 - 9712

வெளியீடு
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

உலகத்தமிழ்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

ஆசிரியர் குழு

தலைமை ஆசிரியர்

முனைவர் **அவ்வை அருள்**
இயக்குநர்(வொ),
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை
தொலைபேசி: 0452-2530766
நகரி: 0452-2530799
மின்னஞ்சல்: director@utsmdu.org

ஆசிரியர் குழு (இந்தியா)

முனைவர் **வி.திருவள்ளுவன்**
துணைவேந்தர்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்,
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: tamilunive@gmail.com

முனைவர் **ந.அருள்**
இயக்குநர் (மு.கூ.வொ)
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: iits@tn.nic.in

முனைவர் **கோ.பிலவேந்திரன்**
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்,
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: drarangapari@gmail.com

முனைவர் **வை.இராமராஜபாண்டியன்**
புலத்தலைவர், தமிழியற்புலம்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை,
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: dramarajapandian@gmail.com

முனைவர் **தி.உமா**
பேராசிரியர், நவீன ஆந்திய மொழிகள் மற்றும்
இலக்கியவியல் துறை,
தில்லிப் பல்கலைக்கழகம், தில்லி-110007
மின்னஞ்சல்: dumadevi@gmail.thu.ac.in / umadchitra@gmail.com

செய்தி ஆசிரியர்

முனைவர் **சி.புவியரசு**
மின்னிதழ் உருவாக்குநர்,
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

ஆசிரியர் குழு (அமெரிக்கம்)

திரு **ம.ஜெயராமசர்மா**
விக்கடோரியா இந்துக் கல்வி மையத்தின் ஆலோசகர்,
அக்கினிக்ரஞ்சு மின்னிதழ் இலக்கிய ஆலோசகர்,
"தடாகம்" தமிழ் இலக்கிய வட்டத்தின் பண்பாட்டு
இலக்கிய ஆலோசகர், ஆகதிரேவியா.
மின்னஞ்சல்: jeyaramiyer@yahoo.com.au

முனைவர் **சி.இளங்குமரன்**
விநிவுரையாளர், தமிழ்ப்பிரிவு,
தற்கால மொழிகள் துறை,
மொழிகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பியல்புலம்,
கல்தான் இடரில் பல்கலைக்கழகம்,
தாஞ்சோங்மாவும், பேராக், மலேசியா.
மின்னஞ்சல்: s.lingkumaran@gmail.com

முனைவர் **இர.பிரபாகரன்**
கணிதத் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்,
பல்வேறு தமிழ்ச்சங்கங்களில் பதவி வசிக்கலவர்,
அமெரிக்கா.
மின்னஞ்சல்: prabu0111@gmail.com

முனைவர் **வி.ஜீவகுமாரன்**
அரச நூலகத்தில் தமிழ்ப்பகுதியின் பொறுப்பாளர்,
ஆலோசகர், நகரசபையின் புனியியல் சார்ந்த
தொழில்நுட்பப்பிரிவின் பொறுப்பாளர், டென்சார்க்.
மின்னஞ்சல்: jeevakumaran5@gmail.com

முனைவர் **ஆ.ரா.சிவகுமாரன்**
இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்மொழி பண்பாட்டுப் பிரிவு,
தேசியக் கல்வித் துறை, நன்யாங் தொழில்நுட்பப்
பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர்.
மின்னஞ்சல்: sivakumaran.r@nie.edu.sg

கொடர்புக்கு

☎ 0452 - 2530766 / 2530799
✉ utsmdu2@gmail.com
f Uts Mdu
@TamilUlaga
📺 உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

முகவர்

இயக்குநர்,
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை,
மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,
சட்டக்கல்லூரி அருகில்,
மதுரை - 625020

உலகத்தமிழ்

காலாண்டிதழ்

உள்ளே

1. திரேனியஸின் இலக்கண நடைமியல்	- முனைவர் ச. முருகேசன்	04
2. ஈழத்துப் படைப்புலகில் எஸ்.பொ என்னும் பேராளுமை	- முனைவர் க.செல்வகுமாரன்	12
3. கூற்றிற்கு உரியோர் அல்லா அக இலக்கியப் பாத்திரங்கள்	- ச.கண்மணி கணேசன் (ஓய்வு)	23
4. திருவருட்பா வழங்கிய வள்ளலார் என்னும் பெரு வெளிச்சம்	- மகாதேவஜயர் ஜெயராமசர்மா	33
5. மனம்	- முனைவர் திகல்பனாதேவி	41
6. பன்முக நோக்கில் பாஞ்சாலக் குறவஞ்சி	- முனைவர் ந.நிர்மலா	64
7. தண்டலையார் சதகமும் வாழ்வியல் நெறிகளும்	- க.கனகபுஷ்பம்	84
8. கவிஞர் தமிழ் ஒளி	- திருமதி.இரா.இராஜாமணி	74
9. இலக்கியத்தில் உழவுசார் கருத்தியல்	- முனைவர் மு.ரா.மஜிதா பர்னின்	88
10. வாய்மொழி இலக்கியத்தில் தமிழர் வாழ்வியல்	- செல்வி ம.கங்கா	92
11. ஆறுமுக நாவலரும் புதிய ஏற்பாடும்	- முனைவர் மு.ஜோதிடைசுமி	108
12. காட்டுடரிப்பு வேளாண்மையில் பெண்கள்	- முனைவர் ந.வெண்ணிலா	114
13. தூழ்வியல் நோக்கில் அற இலக்கிய மலர்கள்	- முனைவர் வா.வெ.கோவிந்தம்மாள்	120
14. சுப்ரபாரதிமணியனின் இரு நாவல்கள் காட்டும் நெசவாளர்களின் வாழ்வியல்	- மு.காயத்ரி	128
15. கறுப்பிலக்கியத்தின் நோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும்	- ஊ.முத்துப்பாண்டி	136

இரேனியஸின் இலக்கண நடையியல்

முனைவர் ச. முருகேசன்

கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,
வ. செ. சிவலிங்கம். அரசு கலைக் கல்லூரி,
பூலாங்குறிச்சி, சிவகங்கை மாவட்டம்.
மின்னஞ்சல்: murujam@gmail.com

சுருக்கம்

ஐரோப்பாவில் இருந்து தமிழகம் வந்த பாதிரியார்கள் தமிழ் மொழி கற்று காலப்போக்கில் தமிழ் நூல்கள் எழுதத் தொடங்கினர். குறிப்பாக மொழியினை எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ள இலக்கண நூல் எழுதினர். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நடையினைப் பின்பற்றி எழுதினர். இரேனியஸ் பாதிரியார் தமிழ் இலக்கணம் எழுதி மொழியினை எளிமைப் படுத்தினார். இலக்கிய மொழிக்கும் வழக்கும் மொழிக்கும் பொதுவான இலக்கணம் எழுதி அதில் இரண்டு வகை நடையினைப் பின்பற்றியுள்ளார். மொழியியல் பார்வையுடன் தமது நூலினைத் தந்துள்ளார். இலக்கியம், வழக்கு, மொழியியல் பார்வையில் எழுதியுள்ள இலக்கண நூலில் எவ்வகை நடையினைப் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதனை இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கணமானது மொழிக்கானக் கோட்பாட்டைக் கூறக் கூடியது. பேசுவதும், எழுதுவதும் இந்த முறையில் தான் இருக்க வேண்டும் என ஒரு வரையறையினைத் தரக் கூடியது. பேசுவதில் கூட சில நேரங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். எழுதுவதில் எவ்வித மாற்றங்களும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. எழுதும் முறை என்பது மொழி அறியாத ஒருவன் தொடக்க நிலையில் அதன் வரி வடிவத்தினைக் கற்றுக்கொள்ள உதவுவதாகும். வரி வடிவம் என்பது ஒரு நிலைத்த தன்மை கிடையாது அது காலந்தோறும் மாறுபட்டு வருவதாகும். தமிழ் - பிராமி, கிரந்தம், வட்டெழுத்து முதலான எழுத்துக்களின் வரி வடிவத்தினைச் சான்று கூறலாம். எழுத்து வடிவத்தினை எளிதாக மாற்றிக்கொள்வதற்காகக் காலந்தோறும் சிறு மாற்றங்கள் பெற்று வந்துள்ளதனை வரலாற்றின் வழி அறிய முடிகிறது. எழுத்து

மொழி என்பது வரி வடிவின் இலக்கண மொழியாகும். இதற்கு சில வரையறுக்கப்பட்ட கோட்பாடும் உண்டு. இக்கோட்பாட்டின் வழிதான் தமிழ் மொழியினைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். எந்த ஒரு மொழியினையும் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்வோருக்கு இவ்வகைக் கோட்பாடுகள் துணை நிற்கும். தொல்காப்பியம் முதல் தற்கால இலக்கண ஆசிரியர்கள் வரை ஏதேனும் ஒரு கோட்பாட்டு நடையிலேயே இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். ஜெர்மன் நாட்டில் இருந்து தமிழகம் வந்த இரேனியஸ், தமிழ் இலக்கண எழுதுதல் மரபில் எவ்வகை நடையினைப் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதனை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம்

தமிழ் எழுத்துக்களினைத் “தமிழ் - பிராமி, வட்டெழுத்து, கிரந்தம் எனப் பாகுபடுத்தலாம். இவ்வெழுத்து முறை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கால கட்டத்தில் வந்தவையாகும். எழுத்தினை எளிமைப்படுத்துவதற்காக சில மாற்றங்களைச் செய்து வந்தனர் என்பதனை இதன் வழி அறிய முடிகிறது. இத்தகைய எழுத்துச் சீர் திருத்த வரலாற்றில் ஐரோப்பியரான வீரமா முனிவரும்¹ தமது பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார். இவ்வாறு ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் மாற்றியமைக்கப்பட்ட எழுத்தினையே இன்று பயன்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைய காலத்திலும் கூட தமிழ் அறிஞர்கள் எழுத்துக்களினை எளிமையாக்க முயற்சி செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் கூட தந்தை பெரியார் பத்திரிக்கையினை எளிதாக பணச் செலவில்லாமல் அச்சிடுவதற்காக சில சீர் திருத்தங்களைச் செய்தார்.

இலக்கண நூல் தரும் எழுத்து விளக்கம்

தமிழில் கிடைக்கக் கூடிய முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் எழுத்துக்களின் வரி வடிவத்தினை,

“எஓகர புள்ளி பெறுமே”²

என விளக்கம் தருகின்றது.

இதே போன்று நன்னூலும்,

“தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்துமாண்

டெய்து மெகார மொகாரமெய் புள்ளி”³

விளக்கம் தருவதனை அறிய முடிகிறது.

தொல்காப்பியம், நன்னூல் எனும் இரு இலக்கண நூலில் கூறியுள்ளது போல் தமிழ் - பிராமி எழுத்துக்களில் புள்ளி வைத்து எழுதினால் குறில் எனவும், புள்ளி இடாமல் எழுதினால் நெடில் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையான எழுத்து முறைகள் எல்லாம் தற்கால எழுதலில் இருந்து வேறுபட்டுள்ளதனை அறிய முடிகிறது. நெடில், குறிலினை வேறுபடுத்திக் காட்ட இவ்வகைக் குறியினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இரேனியஸின் வரிவடிவ விளக்க முறை

- ❖ இரேனியஸ் 'A Grammar of Tamil language with an appendix' (1836) எனும் நூலினை எழுதியுள்ளார்.
- ❖ தமிழ் - ஆங்கிலம் என இரு மொழியில் அமைந்த நூலாகும்.
- ❖ இரேனியஸ் மூன்று இயல்களாக இந்நூலினை பிரித்து அமைத்துள்ளார். இரேனியஸ் தமிழ் எழுத்துக்களின் வடிவமைப்பினை விளக்குவதில் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார்.
- ❖ இரேனியஸிக்கு முன்பு இருந்த ஜெர்மனியர்கள் இலக்கணம் எழுதி இருந்தாலும் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரி வடிவினை விளக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மெய்யெழுத்தின் வரிவடிவம்

தமிழ் மொழியில் மெய்யெழுத்திற்குத் தனியாக வரிவடிவம் கிடையாது. உயிர்மெய் எழுத்தின் மேல் புள்ளி வைத்தால் அது மெய்யெழுத்தாக மாற்றம் பெறும். இரேனியஸ் தமிழ் எழுத்துக்களை குறில், நெடில் என வகைமைப்படுத்தி விளக்கியதுடன் மெய், உயிர்மெய் இவ்விரு எழுத்துக்களின் வரிவடிவினைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் மேல் புள்ளி (o) பெற்றுவரின் அவை மெய்யெழுத்து அதனை ஒலி எழுப்பாமல் உச்சரிக்க வேண்டும் என்று எழுதி உள்ளார். ஒலி எழுப்பாமல் என்பது வாயினைத் திறக்காமல் (Unmute) என்பதன் பொருளாகும். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் உயிர், உயிர்மெய் எழுத்திற்கு மட்டுமே உச்சரிப்பு மற்றும் வரிவடிவம் கூறியுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆகார வரிவடிவம்

மெய் எழுத்துடன் 'ஆ'காரம் இணைந்து வரும் போது 'ா' துணை எழுத்துப் பெற்று வருவதனை விளக்குகின்றார். 'ஆ'காரம் பெற்ற 'ா' எனும் இத்துணை எழுத்தின் வடிவம் 'ன், ண், ற்' எனும் நெடில் எழுத்திற்குப் பொருந்தாது. இவ்வெழுத்துக்கள் கீழ்க்கோடு பெற்று வரும் என்பதனை விளக்கியுள்ளார். இரண்டு விதமான குறி எழுத்துக்கள் உள்ளதனை இரேனியஸ் தமது நூலில் எழுதியுள்ளதன் வழி அறிய முடிகிறது.

இகர ஈகார வரிவடிவம்

மெய் எழுத்துடன் 'இ'கரம் இணையும் போது மேல்கோடு (ி - னி, ணி, றி,) இடம்பெற்று வரும். 'ஈ'கார நெடில் மேல் கோட்டில் சுழி (ீ - நீ, கீ,) பெரும் நிலை கூறப்பட்டுள்ளது. எழுத்து சீர் திருத்தம் வருவதற்கு முன்பு 'ஈ'கார நெடிலினைக் குறிக்க 'இ'கரத்தின் மேல் சுழி இட்டு எழுதியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறில், நெடில் எழுத்துக்களை வேறுபடுத்திக்காட்ட காலம் தோறும் வெவ்வேறு வடிவங்கள் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளதனை அறிய முடிகிறது.

உகர வரிவடிவம்

'உ'கரம் பெற்று வரும் உயிமெய் எழுத்தினை விளக்க 'ெ, |' எனும் குறிகளினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஒற்றைக் கொம்பு (ெ) வரி வடிவானது 'எ' கர உயிர், மெய் எழுத்துடன் இணையும் போது வருவதாகும். இவ்வேறுபாட்டினை அறிந்து இருந்தும் இரேனியஸ் மாற்று வடிவம் கொடுத்துள்ளதன் நோக்கத்தினை அறிய முடியவில்லை.

ஊகார வரிவடிவ மாற்றம்

இதே போன்று 'ஊ'காரத்தினை விளக்கும் போது மெய்யுடன் 'ஊ'காரம் இணைந்து பல்வேறு மாற்றங்களுடன் வரினும் பெரும்பான்மை 'ெ, ே' இவ்விரண்டு குறியுடன் பயின்று வரும் என்கிறார். 'ெ, ே' இவ்விரண்டு குறிகளும் 'எ கர, ஒ கர' குறில், நெடில்களை உணர்த்த வருவதாகும். இதனை அறிந்தும் இரேனியஸ் இக்குறியினை 'உ'கரத்திற்குப் பயன்படுத்துவதன் நோக்கம், அவர் காலத்தில் 'கு, டு' முதலான உயிர்மெய் எழுத்துக்களில் வரக்கூடிய இடது பக்கக் குறிகள் அச்சில்

இல்லாது இருந்திருக்கலாம். இத்தமிழ் எழுத்துக்கள் தவிர தமிழில் பயின்று வரக்கூடிய கிரந்த எழுத்துக்களான 'ஸ, ஜ, ஷ, ஷ, ஹ' என்பவைகளையும் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

ஓகர ஓகார வடிவங்கள்

'ஓ' கர, 'ஓ' கார உயிர்மெய்யினை விளக்குகின்ற போது இரண்டு குறியினைப் 'ஓ-ா, ஓ-ா' பயன்படுத்தியுள்ளார். 'எ' கர உயிர்மெய்யில் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட ஒற்றை, இரட்டைக் கொம்புடன் ஒரு துணை எழுத்தினையும் கொடுத்துள்ளார்.

யானைக் கொம்பின் வடிவம்

மெல்லின எழுத்துக்களில் 'ன, ண', இடையின எழுத்துக்களில் 'ல, ள' இனமும் 'ஐ' காரத்துடன் இணையும் போது யானைக் கொம்பின் வடிவத்துடன் வருவதனைக் கொடுத்துள்ளார்.

வடிவம் பெறா எழுத்துக்கள்

'நி, னி' போன்ற மெல்லின எழுத்துக்களுக்கு வடிவம் கொடுக்கப்படவில்லை. இவ்வெழுத்துக்களை உச்சரிப்பதும், எழுதுவதும் அரிதாக இருப்பதால் இவ்வகை எழுத்துக்களின் வரிவடிவினைத் தராமல் இருக்கலாம் என எண்ணத்தோன்றுகிறது.

உச்சரிப்பு எழுதல் நடை

தமிழ் இலக்கணங்களினை எழுதிய ஐரோப்பிய ஆசிரியர்கள் நூற்பா வடிவில் தந்துள்ளனர். இவ்வழக்கம் கி. பி. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்தது. இதன் பிறகு வெளி வந்த இலக்கண நூல்களும் உரைநடை வடிவில் வெளி வந்துள்ளன. ஒவ்வொரு இலக்கண ஆசிரியரும் முதல் இயலாக இருக்கும் எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பினை விளக்கியுள்ளனர். இதில் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்புகள், மொழி முதல், இடையில் இடம்பெறும் போது எவ்வாறு ஒலிக்கப்படுகின்றன என்பதும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இடையில் உள்ள எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறை என்பது மொழியியலின் வளர்ச்சியால் வந்ததாகும். மொழியியலையும், தமிழ் இலக்கண நூல்களினையும் அடிப்படையாக வைத்தே இரேனியஸ் தமது இலக்கண நூலினை எழுதியுள்ளார்.

- ❖ பல்லிதழ் ஒலியான ஓள, செள, கௌ எழுத்துக்கள் 'அவு, சவு, கவு' இதழ் குவி எழுத்தாக உச்சரிக்கப்படுவதாகக் கூறியுள்ளார்.
- ❖ ர, ல, ழ, ன் எனும் மெய்யெழுத்து பெற்று வரும் சொற்களின் முன் 'அ'கரம் வரின் அவ்வகரம் 'இ'கரமாக ஒலிக்கும் தன்மை கொண்டமைவதாகும் என்கிறார். இஃது மொழியியல் பார்வையாகும். அதாவது இதழ் குவி ஒலியானது பல்லிதழ் ஒலியாக மாற்றம் பெறுகிறது.
- சான்று: சுவர் - வ் + அ - ர் (Suver) இதழ் குவியானது பல்லிதழ் ஒலியாக மாற்றம் பெற்று வருவது, பகல் - க் + அ - ல் (pagel) வெடிப்பொலியானது அடிநாப் பல்லொலியாக வருகிறது, புகழ் (Pugerh), மகன் (Magen),
- ❖ க, த, ப' வெடிப்பொலி எழுத்துக்கள் மொழி முதலாக வரின் 'k, t, p' வாகவும், மொழி இடையில் 'g, d, b' எனும் உச்சரிப்பினைப் பெற்றமையும்.
- ❖ றவிற்கு 'rh, t' இரண்டு ஒலிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். தமக்கு முன்பு இருந்தவர்கள் இவ்வெழுத்தினை மாற்று ஒலி எழுத்துக்களாகக் கொடுத்துள்ளனர். இதனையே இரேனியஸ் ஐயரும் பின்பற்றியுள்ளார்.
- ❖ சொற்கள் இணைந்து தொடரில் இடம் பெறும் மாற்றத்தினைக் கொடுத்துள்ளார்.
- சான்று: அது + அல்ல = அதுவல்ல, காத்து + அடிக்குது = காத்தடிக்குது.

இரேனியஸ் தமிழ் இலக்கிய மொழியினை நன்கு அறிந்து இருந்தாலும் வழக்கில் உச்சரிக்கப்படுவதனையும் எடுத்துக்காட்டி விளக்கியுள்ளார். உச்சரிப்பு எழுதல் நடையில் கூறிய அனைத்தும் வழக்கில் உள்ள மொழியின் அமைப்பினைக் கூறுவதாகும். இலக்கிய மொழி நடையினை மட்டும் எழுதிச் சென்றால் ஐரோப்பியர் தமிழ் மொழியினை எளிதாக அறிந்துகொள்ள முடியாது என்பதால் வழக்கு மொழியினையும் உடன் கொடுத்துள்ளார் என்பதனை அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

காலமாற்றத்தில் வரி வடிவங்களும், உச்சரிப்பு முறைகளும் மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளதனைக் காண முடிகிறது. ஒவ்வொரு காலத்திலும் இது போன்ற மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயல்பு. இரேனியஸ் ஐயரின் இலக்கணத்தினை நோக்கும் போது,

- வல்லின எழுத்தான 'ற்' கரம் 'அ, ஆ' இனத்துடன் இணையும் போது இரண்டு விதமான எழுத்தினைப் பயன்படுத்தியுள்ளதனை அறிய முடிகிறது.
- மெல்லின எழுத்துக்களான 'ன், ண்' கரம் 'ஆ' கார நெடிலுடன் இணையும் போது இரு வகை எழுத்தின் வடிவத்தினைக் கொடுத்துள்ளார்.
- மெல்லின, இடையின எழுத்துக்களான 'ன், ண், ல், ள்' எழுத்துக்கள் 'ஐ' கார உயிருடன் இணையும் போது யானைக்கொம்பின் வடிவினைப் பெற்று வந்துள்ளது.
- 'ஒள' கார உயிர் எழுத்தும் இணைந்து வரக் கூடிய எழுத்துக்களும் 'அவு, சவு' என உச்சரிக்கப்படுவதைக் கொடுத்துள்ளார்.
- 'ழ'கரத்திற்கு 'rh' என்ற ரோமன் வடிவ எழுத்தினைப் பயன்படுத்தியுள்ளதனை அறிய முடிகிறது.
- ஒவ்வொரு காலத்திலும் எழுத்துக்களின் வடிவத்திலும் உச்சரிப்பு முறைகளிலும் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதனைக் காண முடிகிறது. இம்மாற்றங்களில் இருந்த எழுத்தினையே இரேனியஸ் ஐயரும் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதனை இவரது இலக்கண நூல்களின் வழி அறிய முடிகிறது.
- பழைய எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தினை எடுத்துக்காட்டி அவரது காலத்தில் வழக்கு மற்றும் இலக்கிய நடையில் இருந்த எழுத்துக்களினையும் சான்று கொடுத்துள்ளார்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. வீரமாமுனிவர், செந்தமிழ் இலக்கணம்.
2. இளம்பூரணம் உரை, தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம். நூற். 57.
3. ஆறுமுகநாவலர், நன். நூற். 98.

பார்வை நூல்கள்

1. இளம்பூரணர் உரை. 1943, தொல்காப்பியம் எழுத்ததிசாரம், திருநெல்வேலி, சைவ சித்தாந்த பதிப்பகம்.
2. தாமோதரன். (ப. ஆ). 2001, நன்னூல் மூலமும் கூலங்கைத் தம்பிரான் உரையும், சென்னை, க்ரியா பதிப்பகம்.
3. முருகேசன். ச, 2022, தமிழ் மரபு இலக்கணங்களுடன் ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கணம்: ஓர் ஒப்பீடு, விழுப்புரம், விசாலட்சுமி பதிப்பகம்.
4. Rhenius. C. T. E. 1836, A Grammar of Tamil Language with an Appendix, Madras, Church Mission Press.
5. .... 1845, Abridgment of Rhenius Tamil Grammar, Madras, American Mission Press.

பின்னிணைப்பு

இரேனியஸ் தமது இலக்கண நூல்களில் கொடுத்துள்ள எண்ணுப்பெயர், அளவைப் பெயர் குறிகள்.

பின்னிணைப்பு - 1

எண்ணுப்பெயர் :

ரோமன் எண்	தமிழ் எண்	ரோமன் எண்	தமிழ் எண்
1	க	4	ச
2	உ	10	ய
3	ந	100	ா

பின்னிணைப்பு - 2

அளவைப் பெயர் :

எழுத்து முறை	குறிகள்	எழுத்து முறை	குறிகள்
முந்திரி	வகு	அரைக்கால்	வறு
அரைக்காணி	ந	முக்காணி	கு
முக்கால்	கு	அரை	கு

ஈழத்திப் படைப்புலகில் எஸ்.பொ எனும் பேரறிவுமை

முனைவர் சு.செல்வகுமாரன்

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை - 600005.

மின்னஞ்சல் :mugadu.kumaran@gmail.com

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கென ஒரு தனித்த அடையாளத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர் எஸ்.பொ என அழைக்கப்படும் எஸ். பொன்னுத்துரை. இவர் 1932 ஜீன் 2ஆம் நாள் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் பிறந்தவர். 2014 நவம்பர் 26இல் மறைந்தார். சிறுகதை, புதினம், நாடகம், கவிதை, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு, அரசியல் எனப் பன்முகப் பரிமாணங்களில் எழுதியவர். ஈழப்போர் உக்கிரமடையவே 1989 முதல் புலம்பெயர்ந்து ஆஸ்திரேலியாவில் சிட்னி நகரில் வசித்து வந்தார். பின்னர்த் தமிழகம் சென்னையில் குடியேறியவர். அங்கு 'மித்ரா' என்ற பதிப்பகத்தை நிறுவி ஈழத்து இலக்கியங்கள் பலவற்றை வெளிக்கொணர்ந்தவர். தீ, சடங்கு உள்ளிட்ட பல புதினங்கள் மற்றும் வி, ஆண்மை உள்ளிட்ட பல சிறுகதை நூல்களாலும் தொடக்க நாட்களில் தமிழ் இலக்கிய உலகினரால் அறியப்பட்டவர். தொடர்ந்து அப்பையா, எஸ்.பொ. கதைகள், கீதை நிழலில் அப்பாவும் மகனும், வலை + முள், பூ, தேடல், முறுவல், இஸ்லாமும் தமிழும், பெருங்காப்பியம் பத்து, நனவிடைத் தோய்தல், நீலவாணன் நினைவுகள், இனி ஒரு விதி செய்வோம், வரலாற்றில் வாழ்தல், (சுயமரியாதை) ஈடு (நாடகம்) மாயினி, மணிமகுடம், தீதும் நன்றும், காந்தீயக் கதைகள், காந்தி தரிசனம், மகாவம்சம், (மொழிபெயர்ப்பு) உள்ளிட்ட இன்னும் பல நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர். மேலும் கன்னட நாட்டில் வழங்கப்படும் தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் இயல் விருதினையும் 2010 இல் பெற்றவர்.

குறிப்பாக, "வரலாற்றில் வாழ்தல்" நூலின் மூலம் தமது அனுபவப் பகிர்வினை ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் பக்க அளவில் நான்கு பகுதிகள் அடங்கிய இரண்டு மிகப்பெரிய தொகுதியினை வெளிக்கொணர்ந்ததின் மூலமாகத் தமிழ் எழுத்துலகில் பேரதிர்வை ஏற்படுத்தியவர். மேலும், ஈழத்தமிழர்களின் "பனிக்குள் நெருப்பு" எனும் நூலின் மூலம் புலம்பெயர் வாழ்வினையும் பதிவு செய்தவர். முற்போக்கு இலக்கியம்

மீது ஒரு தரப்பினர் விமர்சனம் வைத்த போது முற்போக்கு இலக்கியம் எனும் பார்வை முறையினை முன்வைத்தவர். இவ்வாறாகப் படைப்பிலக்கியம் மட்டுமின்றி இலக்கியம், அரசியல், சாதிய, சமூக விமர்சனங்களை எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றி நேர்மையாகவும் துணிச்சலோடும் பதிவு செய்ததின் மூலமாக வரலாற்றில் தம்மை உலகத் தமிழர்களிடையே தனித்துவமாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர் என்பது இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது.

எஸ்.பொ வின் எழுத்துகளை வாசிக்கின்ற நேரங்களில் அவரை எந்த வகைமைக்குள் பொருத்திப் பார்ப்பது என்பது நமக்குப் பெருத்த கேள்வியாகவே உள்ளது. ஒரு மாமனிதர் எனச் சுட்டுவது, அல்லது எஸ்.பொ தமது அப்பய்யாவைச் சுட்டுவதைப் போல நாமும் எஸ்.பொ வை ஒரு காட்டு மனிதன் என்று குறிப்பிடுவதா? சமூகப் பேராளி என்பதா? இலக்கியம், சமூகம், அரசியலை, மிக நுட்பமாக விமர்சிக்கின்றவர் என்ற நிலையில் விமர்சகர் என்பதா? படைப்பாளி என்பதா? கலைஞன் என்பதா? நற்போக்குவாதி என்று குறிப்பிடுவதா அல்லது இவை அனைத்தையும் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு பேராளுமையாக இனங்காண்பதா என்கிற போது எஸ்.பொ அவர்களை ஒரு பேராளுமையாகவே இனங்காண முடிகின்றது.

எஸ்.பொ அவர்கள் வரலாற்றில் வாழ்தல் நூலிலே தம் அனுபவங்களைப் பகிர்கின்ற போது அவரோடு தொடர்புடைய அல்லது அவர் மதிக்கின்ற சக மனிதர்களான ஜீவா, டானியல், டொமினிக் ஒவ்வொருவருமே ஒருவித ஆளுமைகள் என்பதும் நாம் இங்கு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

எஸ்.பொ “ஓர் எளிய மனிதர்” எஸ்.பொ வின் வாழ்வில் சிக்கல்களும் நெருக்கடிகளும் ஏமாற்றங்களும் பல நேரங்களிலும் மிக எளிதாகத் தொற்றிக் கொள்கிறது. இதற்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் சொல்ல முடியும். அவர் இலங்கையிலிருந்து சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் வந்து தமது கல்வியைத் தொடர்ந்து சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அந்நியநாடு சார்ந்த சில விதிமுறைகள் காரணமாக அங்குத் தொடர்ந்து அவரால் கல்வி கற்க முடியாத நிலை உருவாகிறது. பின்னர்க் குறிப்பிட்ட இடைவெளிக்குப் பின்பு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இணைந்து இன்டர்மீடியட் படிக்கின்றார். இங்குத் திராவிட இயக்க மாணவப்

பொறுப்பாளர்களின் செயல்பாட்டின் மீது திருப்தியின்மையினால் அவர்களுக்கு எதிராகக் கேள்வி கேட்கிறார். நண்பர் விஸ்வநாததாஸோடு சேர்ந்து ஒரு பிரசுரத்தை வெளியிடுகிறார். அது தம்மால் வெளியானது யாருக்குமே தெரியாது எனக் கருதிக் கொண்டிருக்க, இலங்கையின் மொழிப் பயன்பாட்டினை வைத்து வெளியீட்டிற்குக் காரணமானவர் எஸ். பொ தான் எனக் கண்டறியப்படுகிறார். இதனால் அவரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து முற்றிலுமாய் நீக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால் பேராசிரியர் ஜேசுதாசன் அவர்களின் ஒத்துழைப்பினால் படிப்பைத் தொடர்வதற்கு எந்தத் தடையும் வரவில்லை. ஆனால் உடனடியாக விடுதியில் இருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்.

“வரலாற்றில் வாழ்தல்” எனும் நூலில் சுயசரிதம் சார்ந்த ஒரு எழுத்து முறையினை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தலைப்புகளில் நம்மோடு பகிரும் எஸ். பொ, நூலின் முதல் தலைப்பாக “அறத்தையே” முன்வைக்கின்றார். இத்தொடக்கம் அவரை அறத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டவராகக் காணச் செய்வதோடு அவரது எழுத்தும் விமர்சனமும் அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் என்று நம்பச் செய்கிறது. அவர் இந்த வரலாற்றை எழுதுவதற்கான காரணங்களைக் கூறுகையில் சமூகத்தில் “வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்” என்பதாக நிகழ்த்தப்படும் அற விரோதச் செயல்களே, அவரை இதனை எழுதத் தூண்டியிருப்பதை உணர்த்துகிறார். அவரது சமூக நேர்மையும், அவை சார்ந்த செயல்பாடும் அவற்றில் அவருக்கிருந்த நம்பிக்கையும் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஓரிடத்தில் சத்தியத்துக்கு அழகுண்டு. அதற்கு உயிருண்டு. காலத்தால் தேயாத அழகு. காலத்தால் மூப்படையாத உயிர்ப்பு, அமரத்துவ அழகின் உயிர்ப்பு அதுவே உண்மை என்பதாகச் சத்தியத்தின் உயிர்ப்பைப் பறைசாற்றுகின்றார். மட்டுமின்றி ஏசுகிறிஸ்து, புத்தர், கண்ணன், அல்லா போன்றோரின் வாழ்வில் தோன்றியது போன்ற வியப்புகள் தம் வாழ்வில் நிகழவில்லையாயினும் அவர்களுக்கு ஏற்படாத அனுபவங்கள் சில தனக்கு வாய்த்துள்ளன. இவை, என் ஊழியத்தில் நான் ஊன்றிய பரமார்த்த விசுவாசத்தினாலும், இலக்கியத்திலே நான் குவித்திருந்த தவத்தாலும் வாய்த்தனவாக நான் சம்பாவனை செய்கின்றேன் என்று குறிப்பிடுகிறார். இதனைக் கவனத்தில் கொள்கிற போது இந்தச் சமூகத்திற்குத் தண்ணீடமும் சொல்வதற்கு ஏதோ ஒன்றோ?

பலவோ? இருக்கிறது என்ற அவரின் நம்பிக்கையினை நாம் அறிதல் வாய்ப்பாகிறது. இங்கு எஸ்.பொ குறித்த ஜெயமோகனின் கருத்து பதிவுக்குரியது.

“கோட்பாட்டாளர்களின் பொதுமைப்பாடுகளை தன் படைப்பனுபவம் மூலமே நிராகரித்தவர். மனிதனைத் தொகுத்து வரையறை செய்து காட்ட ஓயாது முயன்று மார்க்ஸியத்துக்கு எதிராகத்தான் அறிந்த யாழ்ப்பாண மனிதனைப் பகுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருந்தவர். அவன் காமமும் குரோதமும் நிறைந்தவன். ஆசைகளினால் அலைப்புறுபவன். உறவுகளில் சிக்கித் தடுமாறுபவன். வாழ்தலுக்கும் இருத்தலுக்கும் இடையேயான கலக்கமாக வாழ்க்கையை அறிபவன். மீண்டும் மீண்டும் எஸ். பொன்னுத்துரை, இம்மனிதனைச் சித்தரித்து, அவனை மார்க்ஸியம் காட்டிய வரலாற்று வாதத்துக்கு எதிராக முன்வைத்தார். மனிதனின் வற்றாத வாழ்வாசையையும் அதன் பொருட்டு அவன் கொள்ளும் போராட்டத்தையும் அதன் விளைவாக அவன் உருவாக்கிக் கொண்டுள்ள நெறிகளையும் அவனது சாரமாகக் கண்டார். மார்க்ஸியர்கள் சொன்ன முற்போக்கு வாதத்துக்கு எதிராக எஸ். பொன்னுத்துரை முன்வைத்த நற்போக்கு வாதம் இதுவேயாகும்” (www.jeyamohan.in).

மனிதர்கள் கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை, அரசியலைத் தேர்வு செய்வதற்கு அவரவர் அளவில் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. சில நேரங்களில் சிலரின் காரணங்கள் நமக்கு வியப்பைத் தருவனவாகவும் அமைகின்றன. எஸ்.பொ, தான் நாஸ்தீகனாக மாறியது குறித்துக் கூறுகின்ற போது, “ஜாதி வேளாளர்கள் கடைபிடித்த அடக்குமுறை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர்கள் அனுபவித்த உரிமைகள் கூட என் சாதியருக்கு மறுக்கப்பட்டவை எரிச்சலைத் தந்தது. என் அம்மாவைப் போன்ற பரமபக்தைக்குக் கோயிலுக்குள் சென்று சாமி கும்பிட உரிமை இல்லை ஏன்?” (வ.வா, ப-15). என்பதும், “மேல் சாதியினருக்கு மட்டுமே சகல உரிமைகளையும் அளித்துள்ள கடவுளை - அன்றேல் கடவுளர்களை - கீழ்ச் சாதியினர் முண்டியடித்துக் கும்பிட்டுச் சேவித்து வழிபடுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? அன்பு - மரியாதை ஆகிய பண்புகள் ஒற்றைவழிப் பாதையில் வளர்க்கப்படுவன அல்ல. என்னை மதிக்காதவனை நான் மதிக்கமாட்டேன். என்னை நிராகரித்துக் கீழ்ச் சாதியினர் ஆக்கிய கடவுளை நானும் நிராகரித்து விடவேண்டும் அதுவே நியாயம் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். மனிதக் கௌரவங்கள் பற்றிய தேடலிலே என்னை

அறியாமலே நான் ஈடுபடத் துவங்கியதின் அடையாளந்தான் அன்றைய என் நாஸ்திக நிலைப்பாடு” (வ.வா, ப-15) என்று குறிப்பிடுகின்றார். சாதி குறித்த இவரின் ஒவ்வொரு பதிவுமே இருள் படிந்த வரலாறாகவே அமைகின்றன.

எஸ்.பொ அவர்கள், சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பு பயின்ற போது கிறித்தவராக மதம் மாறியவர். இம் மதமாற்றம் பின்னர் அவருக்கு ஊர் காவல்துறை புனித அந்தோணியார் கல்லூரியில் ஆசிரியர் வேலை கிடைக்கவும் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. ஆனால் அது வெகுநாட்கள் நீடிக்கவில்லை. கார்த்திகேயன் மாஸ்டரிடம் கடிதம் வாங்கிச் சென்றிருந்ததால் அவர் சாதியில் வேளாளராக இருப்பார் என்ற யூகத்தில் பணி அமர்த்தி விடுகின்றனர். ஆனால் எஸ்.பொ ஒரு நளவர் சாதியினர் என்பதை அறிந்து நிர்வாகமே அடியாட்களை அனுப்பி அவரை அடிக்க முற்படுகின்றது. நண்பர்களைக் கொண்டு சிக்கலை எஸ்.பொ எதிர் கொண்டாலும், இறுதியாக அக்கல்லூரியில் இருந்து உடனடியாகத் தம்மை விலக்கிக் கொள்கின்றார். இத்தகைய இறுக்கமான ஒரு சாதிய நிலை வேளாளர்களின் தலைமையில் ஈழத்தில் செயல்பட்டதைப் பதிவு செய்கிறார். ஈழத்தில் கிறித்தவம் வேளாளர் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததைக் குறிப்பிடும் எஸ்.பொ, “கிறிஸ்தவம் கூட யாழ்ப்பாண மண்ணிலே வேளாளர்களுக்கே சொந்தமானதாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்து யேசுநாதர் உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன். இன்றும் வேளாளனாகவே வாழ்கின்றார்” (வ.வா, ப-452) என்பதும் இன்னும் சாதிய ஒடுக்குமுறை தொடர்பாக அவர் குறிப்பிடும் பல நிகழ்வுகளும் வரலாற்றின் பல முகங்களை உணர்த்துவதாக உள்ளது. பாலியல், உடலுறவு, காமம் பற்றிய அவரது மன ஓட்டமும் அதன் வெளிப்பாடும் கூட யதார்த்தம் நிறைந்ததாகவே விளங்குகின்றது. சிலரது சந்திப்புகள், சில நேரங்களில் சில மனிதர்களை மிகப்பெரிய மாற்றத்திற்குக் கொண்டுச் சென்றதை வரலாறு நமக்கு உணர்த்தியிருக்கிறது. சாருநிவேதிதா உடனான சந்திப்பு பாரதிக்குள் மிகப்பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்ததைப் பாரதி பதிவு செய்திருக்கிறார். கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் “சந்தித்தேன் சிந்தித்தேன்” எனும் தனது புத்தகத்தில் ஏராளமான மானுடச் சந்திப்புகளைப் பதிவு செய்திருப்பதைக் காணலாம். அவ்வாறே எஸ்.பொ வுக்கு யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்திருந்த ஜீவாவின் சந்திப்பு அவருக்குள் பெரிய மாற்றத்தை, கற்றலைக் கொண்டு வந்திருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். எஸ்.பொ வின் “அவள் அழகி ஆனால்” என்னும் சிறுகதையினை

முன்னிறுத்தி ஜீவா எழுப்பிய கேள்விகள் இலக்கியம், மக்கள் சார்ந்ததாக, மக்களின் விடுதலை சார்ந்ததாக, மக்களின் சிக்கல்களை வெளிச்சப்படுத்தி அதற்கான தீர்வை கோருவனவையாக அமைய வேண்டும் என்பதாக இருந்திருப்பதை எஸ்.பொ.வின் பதிவு வெளிப்படுத்துகிறது.

இலக்கியம் குறித்த ஒரு வரையறையை முன்வைக்கும் எஸ்.பொ இலக்கியத்திலே படைத்தல் மட்டுமல்ல பகிர்தலும் தேவை. இது இவ்வாறு சேமமுறாவிடின், இலக்கியம் சமூகப் பிரக்ஞையை வளர்க்க வகை செய்யாது என விளக்குகிறார். மேலும் இலக்கியம் குறித்து ஓரிடத்தில் கேள்வி எழுப்புகிற போது இலக்கியம் சொந்த வாழ்க்கையின் மனச்சலனங்களை பிரதிபலிக்கக் கூடாதா? சொந்தத் தேடல்களின் அவசரங்களையும் அவலங்களையும் பிரதிபலிக்கக் கூடாதா? என அகத்தின் மனக்கோலங்களுக்கு வடிவம் கொடுப்பது எழுத்தாகாதா? எனக்கு அந்நியமான மனோரதியக் கற்பனைகள் மட்டும் தான் படைப்புகளாகப் பிரசித்தப்படுத்தல் வேண்டுமா? என்பதாக இலக்கியம் தோற்றம் கொள்கிற பன்முக வாயிலை அடையாளப்படுத்துகிறார்.

மேலும், எஸ்.பொ, பூபால சிங்கத்துடனான உரையாடல் ஒன்றில் தமது “தீ” நாவலைப் பற்றி கூறுகின்றபோது “தீயைத் தீயிலிடுங்கள்” என்று கற்பைக் காப்பதாக நினைத்து யாழ்பாணத்தில் நாவேந்தன் உள்ளிட்ட பல எழுத்தாளர்கள் எதிர்ப்பினை வெளிப்படுத்தியதும், ஒரே நாளில் ஒரு தமிழ் நாவலின் தொண்ணூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பிரதிகளைத் தீயைத் தவிர நான் விற்றதில்லை என்ற பூபால சிங்கத்தின் வாக்குமூலமும், பெண் குலத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுதல் என்பது வேறு, யாழ்ப்பாணத்தின் பால் உணர்ச்சிச் சிக்கல்களைச் சித்தரிப்பது என்பது வேறு. இதை அறியாமல் எங்கட எழுத்தாளர்கள் ஓடித் திரியிறாங்கள் என்பதின் மூலம் தன் எழுத்துப் பணிக்குப் பகிரங்க ஆதரவு தந்தவர் பூபால சிங்கம் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

எஸ்.பொ. வின் விமர்சனங்களை நோக்குகின்ற போது அவர் ஆகச் சிறந்த ஒரு விமர்சனக் கலைஞன் என்பது விளங்கவரும். ஈழத்தமிழர்கள் குறித்து அவர்களின் மொழி குறித்து, மொழி உணர்வு குறித்துத் தமிழக இலக்கிய ஆளுமைகள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள தவறுவது குறித்தும் வருந்தும் அவர், “அடுத்த மாபெரும் திராவிடத் தமிழ் தலைவரை இனங்காணத் திரையரங்குகளிலே தவங்கிடக்கும் தமிழ்நாட்டு வாக்காளர் ஈழத்தமிழருடைய தமிழ் உணர்வுகள் பற்றிச் சிந்தையிற் கொள்ளாது”

(வ.வா, ப-161). என்பதாகப் பதிவு செய்வதோடு, தமிழர்கள் தன் தலைவர்களைத் திரையரங்குகளில் தேடிக் கொள்வது பற்றியதான ஒரு குற்றச்சாட்டையும் அழுத்தமாக முன்வைக்கின்றார்.

ஒரு இடத்தில் ஜீவானந்தம் பற்றி குறிப்பிடுகையில், தமிழில் எழுந்த தொன்மையான கலை இலக்கியப் படைப்புகளின் கூறுகளைப் பாட்டாளி மக்களின் எழுச்சிக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பதைச் சாத்தியமாக்கி வாழ்ந்தவர் என்கிறார். மேலும் கவிஞர், பகுத்தறிவுவாதி, மனிதநேயன், தமிழ் அடையாளத்தைத் துறக்காத மார்க்சியவாதி என்பதாகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றார். அத்தோடு இவை அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்த ஜீவாவின் ஈழத்து வருகை ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் பெரியதொரு தரிசன மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது என்கிறார். ஆனால் அதனை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய மார்க்சிய விமர்சகர்கள் முறையாகப் பிரஸ்தாயிக்கவில்லை என விமர்சிக்கின்றார்.

ஒரு தேர்ந்த படைப்பாளியாக, விமர்சகராக விளங்கும் எஸ்.பொ, கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனைப் பற்றி பேசுகிற போது,

“தேறினன், அமரர் கெல்லாம்

தேவராம் தேவர் தாமே

மாறிஇப் பிறப்பில் வந்தார்

மானுடராக மன்னோ

ஆறுகொள் சடிலத்தானும்

அயனும் என்றிவர்களாதி

வேறுள குழுவை எல்லாம்

மானுடம் வென்றதம்மா”

எனும் பாடலைக் குறிப்பிட்டு அதனை மார்க்சிம் கார்க்கியின் “மனிதன் எத்துணை மகா மந்திரச் சொல்” என்பதோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவதும் எஸ்.பொ எனும் பேராளுமையின் அறிவின் விசாலத்தை முத்திரை செய்வதாய் உள்ளது. இலக்கியத்தில் ஆழங்கால்பட்ட எஸ்.பொ அவர்கள், சில இடங்களில் திரைப்படம் உள்ளிட்ட இன்னபிற கலைகள் குறித்துப் பதிவு செய்வதும் முக்கியமானதாகிறது. இவரின் இத்தகைய பரந்துபட்ட ஞானமே அவரை நாம் ஒரு பேராளுமையாக இனங்காணவும் செய்கிறது. ஓரிடத்தில் கலைகளுக்கும் மக்களுக்குமான தொடர்பினைப் பதிவு செய்யும் அவர், சில கலைகள் சாதி ரீதியாக

முடக்கப்பட்டிருப்பதையும் அதனைத் திராவிட இயக்கங்கள் சரிவர மீட்டெடுக்க முயற்சிக்கவில்லை என்ற விமர்சனத்தையும் முன்வைக்கின்றார்.

“காவடியைக் கலையாக்கிய பெருமை குறவருக்கும் புல்லருக்கும் உண்டு. தோல் கருவியைப் பேசவைத்தவன் (பறையை வைத்தவன்) பறையன். இந்த அற்புதத் தமிழ்க் கலைஞர்கள் அனைவரும் தலித் முத்திரையுடன் சிறுமை படுத்தப்பட்டதற்கான முகாந்திரம் என்ன? சமய ஆசாரம் என்ற பெயரில் புகுத்தப்பட்ட ஜாதிய மேலாதிக்க உணர்வுகள் தமிழுக்கு அந்நியமானது. அவற்றைக் களைந்தெறிந்து தமிழ்த்துவத்தின் மேம்பாட்டினைச் சுதந்திரம் பெறச் செய்வதிலேயே திராவிட இயக்கங்கள் தவறின, தோற்றன. இந்தத் தோல்விதான் தமிழ்நாட்டின் அனைத்து அரசியல் சீர்கேடுகளுக்கும் தோற்றுவாயாக அமைகின்றது என்று நான் நினைக்கிறேன்” (வ.வா.ப-794) என்பது சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாகின்றது.

பிரம்மச்சாரியம் பற்றி பேசுகிற போது காந்திஜி குறித்த ஒரு மதிப்பீட்டை எஸ்.பொ முன் வைக்கின்றார். காந்திஜி பிரம்மச்சாரியத்தை ஒரு தவநிலையாகக் கடைபிடித்திருக்கிறார் என்பதை எஸ்.பொ அவர்கள் உணர்கிறார். காந்திஜி கடைபிடித்த பிரம்மச்சாரியமானது புலனுணர்ச்சிக்கான அனைத்தையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருதல் என்பதாகவே அவர் விளங்கிக் கொண்டிருந்தார் என்பதாகப் பதிவு செய்கிறார். காந்திஜியின் கொள்கைகள் என்னை ஈர்க்கவில்லை என்று குறிப்பிடும் எஸ்.பொ, ஆனால் காந்திஜி உண்மையின் அற்புத உபாசகனாய் வாழ்ந்தார் என்பது மகா ஆதர்ஷம் என்பதோடு, மகாத்மா என்கிற முகமூடி அணிந்து கொண்டு அவர் உண்மைகளிலிருந்து விலகி ஓடியவர் அல்லர் என்பதும், இத்தகைய ஒரு புனிதர் உலகத்தில் மனித வடிவில் நடமாடினரா என்கிற பிரமிப்பும் இன்று அவரை மீள்வாசிப்பு செய்கிற போது ஏற்படுகிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இதன் மூலம் எஸ்.பொ உண்மையை நேசிக்கிறவர் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது.

காந்தியின் வார்த்தைகளைச் சீர்தூக்கி நெகிழும் எஸ்.பொ, “அவருடைய அறுபத்து ஒன்பதாவது வயதில் 1938ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 14ஆம் தேதி ஒரு பெண்ணைப் பார்க்க வேண்டும் என்கிற ஒரு துர்க்கணவைத் தொடர்ந்து தனக்கு ஸ்கலிதம் ஏற்பட்டதைக் குறிப்பிடுகின்றார். உலகில் எந்த ஒரு தலைவரும் நெஞ்சை நிமிர்த்தி இத்தகைய உண்மைகளைக் கூறியதில்லை. இந்தத் தனிப்பட்ட

நிகழ்ச்சியைக் கூடத் தன் பொது வாழ்வின் ஒழுக்க உடைவாக அவர் கருதி வருந்தினார்” (வ.வா, ப-1164) என்று பதிவு செய்கின்றார்.

தற்கால இலங்கை அரசியலில் இரத்தக் கறை படிந்த அநேகப் பக்கங்களை எழுதுவதற்குக் காரணமானவராக ஜே. ஆர் ஜெயவர்த்தனாவைச் சுட்டுகின்றார். 1983இல் நிகழ்த்தப்பட்ட கலவரம், இந்திய அரசின் பூமாலை நடவடிக்கைகள், இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடும் வண்ணம் டெல்லிக்கு அழைத்து வரப்பட்டு ஹோட்டலில் தங்க வைக்கப்பட்ட போது சில ஷரத்துக்களை மறுத்த பிரபாகரன், அவர்களை அன்றைய இந்திய வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் தீக்ஷித் மிரட்டிப் பணிய வைப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்த தகவல்கள் உட்பட இந்தியாவின் ஆதரவு மற்றும் பொடியாள்தன்மை போன்ற பல அம்சங்களை விவாதிக்கிறார்.

சிங்களவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழர்களை அழித்தொழிப்பதில் தீவிரம் காட்டிய பல நிகழ்வுகள் எஸ்.பொ வால் ஆங்காங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் போக்கிலே அவர் சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் பற்றி குறிப்பிடும் இன்னொரு விஷயமும் மிகவும் முக்கியமான விமர்சனமாகி அமைகிறது.

“நான் அறிந்த வரையில் எந்தச் சிங்களத் தேசியத் தலைவனும் கடின உழைப்பின் மூலம் தேச நிர்மாணத்திற்கு வருமாறு சிங்கள மக்களை அழைத்தது கிடையவே கிடையாது. தமிழனைக் கடித்துக் குதறுதல் மட்டுமே தேசியமென்று உணர்த்தப்பட்டது. இதன் மிகக் கோர விளைவு தான் 1983ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இலங்கையில் நடந்த இனச்சங்காரமும் துயரும்” (வ.வா, ப-859).

இது மட்டுமின்றித் தமிழீழ வரலாற்றில் இஸ்லாமியர்களின் அழித்தொழிப்பு பற்றியும், ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரும் விமர்சிக்கக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கான ஒரு தெளிவினையும் காரணக் காரியத்தோடு எஸ்.பொ இங்கு விளக்குகிறார். குறிப்பாகக் கிழக்கு இலங்கையில் தமிழ் ஒழிப்புக்குத் துணை போன முஸ்லீம்கள் செய்த நியாயமற்ற தமிழ்ச் சங்காரத்தினாலேயே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பெருமளவு யாழ்ப்பாண முஸ்லீம்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்று தமிழ் அமைப்புசார் செயல்களுக்கு நியாயம் கற்பிக்கும் எஸ்.பொ, ஆனாலும் சிலர் செய்த தவறுக்கு முழு இனமும் தண்டிக்கப்படுவதை எவ்விதத்திலும் நியாயப்படுத்த முடியாது என்பதையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

மேலும் இது தொடர்பாக தம் கருத்தினை முன்வைக்கும் அவர், இந்நிகழ்வுக்காகப் பிரபாகரன் ஊடகவியலாளர்கள் மாநாட்டில் மன்னிப்புக் கேட்டதையும் பதிவு செய்கிறார். அத்துடன் முஸ்லீம்களுக்கு நிகழ்த்தப்பட்ட கொடுமைகளை சுட்டியே ஈழத்திலும், புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் தம்மை ஒரு மனிதாபிமானம் அல்லது ஜனநாயகவாதியாகச் சிலாகித்துக் கொள்ளும் எழுத்தாளர்களையும் அவர் விமர்சிக்கத் தவறவில்லை. இவைகள் மட்டுமின்றி இஸ்லாமியர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் அரபு நாட்டோடு தம்மைத் தொடர்புபடுத்தி புனிதப்படுத்திக் கொள்வதையும் இங்கிருந்து மதம் மாற்றப்பட்ட முஸ்லீம்களும் இதில் அடங்குவார்களோ என்பதாகக் கேள்வி எழுப்புவதும், ஈழ வரலாற்றின் முக்கியமான பதிவாகின்றன. இவை பலரும் சொல்லத் தயங்குகிற ஒன்று. அதை மீறிய எஸ். பொ. வின் எழுத்தும் செயல்பாடு கூட அவரை பேராளுமை மிகு மனிதனாக்குகின்றது என்பதும் எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கன.

“வரலாற்றில் வாழ்தல்” என்ற நூலில் எண்ணற்ற மதிப்பீடுகளை முகத்திற்கு முகமாக அசாத்தியமான துணிச்சலோடும் நேர்மையோடும் முன்வைப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. பெரிதாக எதனையும் எளிதாக நிராகரிக்க முடியாத நடுநிலையுடையதாகவே எஸ்.பொ. வின் சிந்தனையும் அணுகுமுறையும் விமர்சனமும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாக இலக்கியம், கலை பற்றியும் நிரம்ப அவர் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தாலும் அவர் தமது நற்போக்கு இலக்கிய நூலில் இலக்கியம், கோட்பாடு போன்ற விஷயங்கள் குறித்துக் குறிப்பிட்டிருப்பதும் பிரதானமானவைகளாகவே எனக்குப் படுகிறது. குறிப்பாக, “இலக்கியக் கோட்பாட்டினை விஞ்ஞான உண்மையென்று பிடிவாதம் செய்யும் சில எழுத்தாளர்கள் நம் மத்தியில் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் கோஷ்டி சேர்ப்பதையே முழு நேரப் பணியாக வரித்துள்ளார்கள்” (நற்போக்கு இலக்கியம், ப-13) என்கிறார்.

இன்னொரு இடத்தில் தமிழ் இலக்கிய மரபை அறியாதவர்கள் அல்லது அறிந்தும் அதனைச் சொல்லித்தர இயலாதவர்களே மேற்கு நாடுகளிலிருந்து சில பதங்களையும் கருத்துகளையும் இறக்குமதி செய்து வித்தாரம் செப்ப முயன்று இடர்ப்படுகிறார்கள் என்கிறார்.

“எஸ். பொன்னுத்துரையை இயல்புவாதம் மூலம் முற்போக்கு முகாமின் கோட்பாட்டு மேலாதிக்கத்தை எதிர்கொண்ட படைப்பாளி என்று வகுத்துக் கொள்ளலாம்”- (www.jeyamohan.in) எனும் ஜெயமோகனின் கூற்று இங்கு முதன்மை பெறுகின்றது.

ஆக, எஸ்.பொ விற்கு ஏற்படுகிற அனுபவங்களும் அதனை அவர் பார்க்குற விதம், எதிர்கொள்கிற விதம், தீர்வு காண்கிறவிதம், விமர்சனங்கள், படைப்பாக்கச் சிந்தனை என்பன அவரை ஓர் பேராளுமையாக நமக்கு அறியச்செய்கிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அசோகமித்திரன் - படைப்புக்கலை, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில் - 629001, முதல் பதிப்பு - ஆகஸ்டு - 1987.
2. எம்.ஏ.நுகுமான் - சமூக யதார்த்தமும் இலக்கியப் புனைவும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில் - 629001, முதல் பதிப்பு - டிசம்பர் - 2017.
3. எஸ்.பொ - வரலாற்றில் வாழ்தல், மித்ரா பதிப்பகம், சென்னை - 24, முதல் பதிப்பு, டிசம்பர் - 2003.
4. எஸ்.பொ - நற்போக்கு இலக்கியம், மித்ரா பதிப்பகம், சென்னை - 24, முதல் பதிப்பு, டிசம்பர் - 2013.
5. www.jeyamohan.in.

கூற்றிற்கு உரியோர் அல்லா அக இலக்கியப் பாத்திரங்கள்

ச.கண்மணி கணேசன் (ஓய்வு)

முன்னாள் முதல்வர் & தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

புளிகாள்ஸ்வரி கல்லூரி, சிவகாசி.

மின்னஞ்சல்:kanmanitamilskc@gmail.com

முன்னுரை

கூற்றுப் பாடல்களாக அமைந்திருக்கும் அக இலக்கியத்தில்: கூற்று நிகழ்த்தக் கூடியவர் யாவர்? கூற்று நிகழவேண்டிய சூழல்கள் எவை? கூற்றாக அமைய வேண்டிய செய்திகள் எவை? என்று வரையறுத்துக் காட்டும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் சில பாத்திரங்கட்கு வாய்பேச வாய்ப்பு வழங்கவில்லை. அகப்பாடல் காட்சிகளில் நேரடியாக இடம் பெற்றும்; நாடக வழக்கில் வாய் திறவாதவரும்; உலகியலிலும் இலக்கியத்திலும் ஒருசேரப் பேசாதே இருப்பவரும் சிறு பாத்திரங்கள் ஆவர். இலக்கியச் சுவைக்கு இப்பாத்திரங்களின் பங்கு என்ன எனக் கண்டு பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கைத் தெளியலாம்.

தனிப் பாத்திரங்கள்

புதல்வன், பார்ப்பன மகன், குயவன், உழவன் ஆகியோர் பிறர் பேசுவதைக் கேட்டும் பேசாத தனிப்பாத்திரங்களாக உள்ளனர்.

புதல்வன்

புதல்வன் அகப்பாடல் காட்சிகளில் நேரில் இடம்பெறும் வயதில் சிறிய பாத்திரம் ஆகிறான். தலைவியைப் பெருமைக்கு உரியவள் ஆக்கும் தகுதி உடையவனும்; இன்பமிகு இல்லறத்தின் அடையாளமும்; புறத்தொழுகிய கணவன் கொடுமையை மறக்க ஏதுவாகவும்; ஊடலைத் தீர்க்க ஏற்றத் துணையும் ஆகிறான். பிறர் பேசுவதைக் கேட்பினும்; பேசாது இருக்கிறான். புதல்வன் பிறந்த குழுவியாகவோ; விளையாடும் பருவத்தினனாகவோ இருக்கலாம்.

புதல்வன் புலிப்பல் தாலியும், பொன் அணிகளும் அணிந்தவனாய் இருக்கிறான் (குறு.161; அகம்.16, 54). மழலை பேசங்கால் வாயில் இருந்து ஒழுகும் எச்சிலால் கழுத்தணி நனைய: தலையணி பிறை நெற்றியில் உருள 'கிளர்மணி ஆர்ப்ப ஆர்ப்பச் சாஅய்ச் சாஅய்ச் செல்லும் தளர்நடை' பயில்கிறான் (கலி.80 & 81). குரும்பை மணிப்பூண் அணிந்து பாலார் துவர்வாயுடன் தந்தை மார்பில் ஏறி இறங்குகிறான்: 'அரிபெய் கிண்கிணி ஆர்ப்பத்' தெருவில் தேருடன் நடை பயில்கிறான் (நற்.58, 250, 269). சதங்கை, அரை பொன்வடம், பவள வடம், பொற்றொடி, வெட்டாத வாளும் மழுவும் நெருக்கிக் கட்டி இடபம் பொறித்த பவளக் கழுத்தணி, முத்தும் மணியும் நீலமும் சேர்த்துக் கட்டிய மூன்று வடத் தலைமாலை எனப் பாதாதிகேசம் அணிகலன் பூட்டிய புதல்வனைப் பாராட்டுகிறாள் தாய் (கலி.85). புதல்வன் தலையில் பிறந்த முடி ஆகிய 'பல்லுளைக் குடுமி' இருக்கத்: தாய் அக்குடுமியில் இரண்டு நீர்ப்பூம் பிணையலைச் சூடி இருந்தாள் (அகம்.5, 176, 245).

மங்கைப் பருவத்தை எட்டிய மகளுக்கு இளைய தம்பியைத் தாய் நெஞ்சோடு அனைத்துத் துயிலாட்டும் கோலம் மங்கையின் வாய்மொழியாகவே இடம் பெறுகிறது. இரவுக்குறியில் சந்திக்கத் திட்டமிட்ட தலைவன் சிறைப்புறத்தே இருக்கத்: தோழியிடம் பேசுவது போல: "இரவு முழுதும் தாய் தூங்கவே இல்லை; தம்பியை அனைத்துத் தூங்க வைத்து: 'அன்னாய் அன்னாய்' என அழைத்துத் தூங்கி விட்டேனா எனச் சோதித்துக் கொண்டே இருந்தாள்" என்கிறாள் (குறு.161).

தலைவியின் பெருமை 'புதல்வன் தாய்' (குறு.8) என்று சுட்டும் போது கூடுகிறது. ஐங்குறுநூற்றில் புதல்வனால் இல்லறம், பெருமை பெறுவது பற்றிச் செவிலி கூற்றுப் பத்துப் பேசுகிறது. மகனோடு சேர்ந்தமைந்த துயில்நிலையைப் பாராட்டுவதும் (பா.401&402); தந்தையின் பெயரன் ஆகிய புதல்வன் சிறுதேர் உருட்டும் தளர்நடை பார்த்துத் தலைவன் உளம் நிறைவதும் உள்ளன (பா.403).

கள் மிகுந்த மலைப் புறத்துச் சீறாரில் குறமகள்கள் ஈன்ற; மிகச் சிறிய முன்கை உடைய பிள்ளைமைப் பருவப் புதல்வர் யானைக் கன்றுடன் விளையாடுகின்றனர் (குறு.394).

செவிலி கையில் இருந்த புதல்வனை நோக்கி: அவன்மேல் பாசம் பொங்கத்: தலைவியை நேருக்கு நேராக அணைக்க இயலாத தலைவன் முதுகுப்புறத்தில் நின்று தழுவினான் (அகம்.26).

தூங்குகின்ற மகனருகே சென்று: 'வந்தீக எந்தை' என்று குரல் கொடுத்துத்: தன் வருகையை மகிழ்ச்சி பொங்க எதிர்கொண்ட தலைவியின் அழகைத் தலைவன் பேசுகிறான். மகன் பேசுவது போலத் தான் பேசிக் கணவனிடம் மகப்பெற்ற மகிழ்ச்சியைப் புரிய வைக்கிறாள் (நற்.221).

'விளையாடும் பருவத்துப் புதல்வனோடு உன்னைப் பிரியேன்' என நம்பிக்கைத் தரும் தலைவன்: 'புதல்வனும் பொய்தல் கற்றனன்' எனத் தனயனைக் காரணம் காட்டுகிறான் (நற்.166).

'ஆலமர்செல்வன் போல வந்த என் புதல்வனை நெருங்காதீர்: உம் ஆடையில் பரத்தையர் தலைமுடியில் இருந்து சிந்திய மயிர்ச் சாந்தின் துகள்கள் ஒட்டி உள்ளன' என்ற மனைவியின் சொற்களை உதறிவிட்டு: 'எந்தை பெயரனை யாம் கொள்வேம்' என மகனைக் கொஞ்சியதால் ஊடல் தீர்ந்தது என்கிறாள் (கலி.81).

ஒழுக்கத்தில் எளியனாய் ஒரு பரத்தையின் இருப்பிடத்தில் இருந்து இன்னொரு பெண்ணைப் புதுமணம் புரியத் தேரில் தன் மனையைக் கடக்கும் தலைவனைத் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த மகன் பார்த்து அழுதான். பாகனிடம் தேரை நிறுத்தச் சொல்லிப் பூங்கண் புதல்வனைத் தூக்கிக் கொண்டு வீட்டிற்குள் நுழைகிறான். மனைவியோ கணவன் போக்கைத் தடுத்தமைக்காக மகனைக் கடிகிறாள். கணவனது விழைவும் மனமும் நன்கு அறிந்தவள் ஆதலால்: அவன் மேலுள்ள கோபத்தை மகன் மேல் காட்டுகிறாள். அவ்வேளையில் பரத்தை வீட்டிலிருந்து மணமுழவு ஒலித்தாலும் அழுது அடம் பண்ணிய மகனைப் புரிய மனமின்றி: 'மாநிதிக் கிழவனும் ஆவான்' என்று கொஞ்சி அன்றைய புதுமணத்தைத் தவிர்த்தான் தலைவன். புதல்வனால் நேர்ந்த நன்மை இதுவென்று தோழியிடம் கூறுகிறாள் தலைவி (அகம்.66).

தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தால் நேரும் நோய்க்குப் புதல்வனை மருந்தாக அமைகிறான் (குறுந்.359 & கலி.70). எந்தக் கேள்வியும் கேட்காமல் பிற பெண்டிரை நாடிய கணவனை வீட்டினுள் அனுமதிக்கும் தலைவி தன்னை வியந்த தோழியிடம்: 'விருந்தெதிர் கொள்ள வேண்டும்: அவன் கூறிய பொய்ச்சூள் அவனைப் பாதித்துவிடக் கூடாது' எனக் காரணம் கூறினும்: தந்தை மகனைக் கட்டியணைத்துப் பாசத்தைப் பொழிவதே முத்தாய்ப்பாக அமைகிறது (கலி.75).

தேரோடும் தெருவில் புதல்வன் விளையாட; அவ்வழியாக வந்த தலைவனின் காமக்கிழத்தி: தன் அன்பிற்கு உரியவனின் புதல்வனை அடையாளம் கண்டு கொண்டு: அடக்க முடியாத ஆசையுடன் அவனைத் தன் மார்போடு அணைக்கிறாள் (அகம்.16).

மனவுளைச்சலில் பொருமும் தலைவி: 'உன் தந்தையைப் போல் பகைவரை வென்று வெற்றி பெறுவாய்; ஆனால் நீ அவனைப் போல் பெண்கள் விஷயத்தில் எளியனாக இருக்காதே. நுகத்துப் பகலாணி போல ஒருபக்கம் சாயாத அவனது செங்கோல் தன்மையைப் போற்று; ஆனால் காதல் மனைவி இருக்கப் பிற பெண்களை நாடாதே. அவனைப் போல் ஈந்து புகழ் பெறுவாய்; ஆனால் அன்பு மனைவியை அழ வைக்காதே' என்றெல்லாம் மகனுக்குப் பாடம் சொல்பவள் பிற பெண்களிடம் கணவனை இழந்தவள். அவளது புதல்வன் தந்தையின் சாயலைக் கொண்டு: போர்யானை போல் நடை பயிலத் தொடங்கினாலும்; காலைகளில் கிண்கிணி ஒலிக்கும் பருவத்தினனே. தாயின் சொற்களைப் புரிந்து கேட்கும் பருவம் அடையாத புதல்வனின் முகத்திலும் நடையிலும் தன் மனநோய்க்கு மருந்து தேடுகிறாள் (கலி.86).

'மாமகன்' எனும் பெருமைக்கு உரிய புதல்வன் (நற்.212): பேசுவதும் கேட்பதும் நாடக வழக்கில் எங்கும் இல்லை.

வழிச்செல்லும் பார்ப்பன மகன்

தலைவனின் காதல் மிகுதியைப் புலப்படுத்த வழி போக்கன் ஆகிய பார்ப்பன மகன் பாத்திரம் உதவுகிறது. வேத மந்திரத்தைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்கும் பண்டைத் தமிழர் மனநிலை தெரிகிறது.

“செம்பூ முருக்கின் நல்நார் களைந்து
தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப்
படிவ உண்டிப் பார்ப்பன மகனே
எழுதாக் கற்பின் நின்சொல் உள்ளும்
பிரிந்தோர் புணர்க்கும் பண்பின்
மருந்தும் உண்டோ மயலோ இதுவே” (குறு.156)

என்கிறான். பார்ப்பன மகனே என மும்முறை அழைத்து நீ போற்றும் வேதத்தில் பிரிந்தவரைச் சேர்க்கும் மருந்தாம் சொல்: அதாவது மந்திரம் உள்ளதோ? இது தான் மையலின் தன்மையோ? எனக் கேட்பதாக அமைகிறது பாடல். பார்ப்பன மகன்

உலகியலில் பதிலுரைக்கக் கூடியவன் எனினும்; அக இலக்கியக் கொள்கை அவனுக்குப் பேசும் உரிமையை வழங்கவில்லை.

தொல்காப்பியம் பார்ப்பார் கூற்று நிகழ்த்தும் சூழலை விரிவாகக் கூறும். வாயில்கள் ஆகும் தகுதி உடையவர் பட்டியலில் தோழியையும் தாயையும் அடுத்துப் பார்ப்பான் இடம்பெறுகிறான்.

“தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்... யாத்த சிறப்பின்
வாயில்கள் என்ப” (தொல்.கற்.52)

பார்ப்பான் பேசுவதற்குரிய சூழல்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“காமநிலை உரைத்தலும் தேர்நிலை உரைத்தலும்
கிழுவோன் மொழிதலும் ஆவோடுபட்ட நிமித்தம் கூறலும்
செலவுறு கிளவியும் செலவழுங்கு கிளவியும்
அன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க்கு உரிய” (மேற்.36)

செய்யுளியல் கற்புக்காலத்தில் கூற்றிற்கு உரியோரைத் தொகுத்து:

“யாணம் சான்ற அறிவர் கண்டோர்
பேணுதகு சிறப்பின் பார்ப்பான்...” (தொல்.செய்.188)

எனப் பார்ப்பானையும் இணைத்துப் பேசுகிறது. இவை இப்பார்ப்பன மகனுக்கு உரியவை அல்ல.

தலைவன் தலைவியின் குடும்ப வாழ்வில் ஊடாடக் கூடிய வயதினராகப் பார்ப்பன மகன் இல்லை. ‘மகன்’ எனும் பின்னொட்டு இளவயதினன் எனப் பொருள்படுகிறது. எனவே பேசாத சிறுபாத்திரம் ஆகிறான்.

குறுந்தொகையைத் தொகுத்தோரும் உரை எழுதியோரும் இவனைப் பாங்கன் என்கின்றனர். செம்பூ பூக்கும் முருக்கின் தண்டில் நார் களைந்து கமண்டலத்தைத் தொங்க விட்டு வரும் பார்ப்பனனைத் தலைவனின் பாங்கனாக; தலைவனது வாழுமிடம் சார்ந்தவனாகக் கருத இடமில்லை. கொளுவும் உரையும் அவனைப் பாங்கன் எனக் கூறினும்; கமண்டலமும் தண்டும் கைக்கொண்டு செல்பவன் உள்ளூரானாக இருக்க இயலாது; வழிப்போக்கனாகத்தான் இருக்க இயலும்.

‘எழுதப்படாத திட்டம் உடைய வேத மந்திரங்களுள் பிரிந்தோரைச் சேர்க்கும் மந்திரம் உள்ளதா?’ என்ற கேள்வி நையாண்டியாக அமைகிறது. பார்ப்பன மகன் முன்னிலையில் இருக்கும் தலைவனின் நையாண்டிக்குப் பதில் உரைப்பதாகப் புலவர்

காட்டவில்லை. அவரது நோக்கமே வேதமந்திரத்தை நையாண்டி செய்வதாகத்தான் அமைகிறது.

குயவன்

தோழியின் சொல்வன்மையைப் புலப்படுத்தக் குயவன் கருவி ஆகிறான். தோழியின் கூற்று சமுதாயத்தில் அவனது நிலையைப் புலப்படுத்துகிறது.

புறத்தொழுகிய தலைவன் பாணனைத் தலைவியிடம் தூது அனுப்புகிறான். வாயில் நேரும் பாணனின் தன்மை இன்னது என்று நன்கு தெரிந்த தோழி அவன் காதுபடக் குயவனை அழைத்துப் பேசுகிறாள். 'ஊரில் திருவிழா தொடங்குவது பற்றிச் சாற்றும் போது இப்பாணன் பற்றியும் சேர்த்துச் சாற்று. இவன் செய்யும் துண்பங்கள் மிகப்பலவாகி வளர்கின்றன; உள்ளே பொய்யைப் பொதிந்து மெய் போல் தோன்றும் கொடுஞ்சொற்களை இவன் பேசும்போது பெண்கள் அவற்றை நம்பி மோசம் போக வேண்டாம் என்று சேர்த்துச் சொல்' என அமைகிறது பாடல்.

“கண்ணி கட்டிய கதிர அன்ன
ஒண்குரல் நொச்சி தெரியல் தூடி
யாறு கிடந்தன்ன அகநெடுந் தெருவில்
சாறென நுவலும் முதுவாய் குயவ
இதுவும் ஆங்கண் நுவன்றிசின் மாதோ...
கைகவர் நரம்பிற் பனுவற் பாணன்
செய்த அல்லல் பல்சுவ: வையெயிற்று
ஐதகல் அல்குல் மகளிர் இவன் பொய்பொதி
கொடுஞ்சொல் ஓம்புமின் எனவே” (நற்.200)

என்ற பாடலில் குயவனின் தோற்ற வருணனை: அவன் பாடல் காட்சியில் நேரில் இடம் பெறுவதை உறுதி செய்கிறது. அரும்பு விட்ட நெற்கதிர் போல் 'பளிச்'சென்று தோன்றும் நொச்சிப் பூங்கொத்துக்களால் ஆன மாலையை அணிந்து இருக்கிறான். 'முதுவாய் குயவன்' என்ற சொற்றொடர் அவனது மேன்மையை உணர்த்தும். அவ்வூரில் விழாவறையும் தகுதி காலங் காலமாக அவனுக்கே உரியது என்பதால் அவன் 'முதுவாய் குயவன்' ஆகிறான். பாணனைக் காட்டிலும் குயவன் மேன்மையானவன் என்ற குறிப்புப் பொருள் இங்கே புலனாகிறது. அவன் சொற்களைப் பெண்கள் நம்புவர் என்பது உய்த்துணரக் கூடியது. தோழியின் பேச்சைக்

கேட்கும் குயவன் உலகியலில் பதில் இறுக்கக் கூடியவன் எனினும்; நாடக வழக்கு அவனுக்கு அவ்வரிமையை நல்கவில்லை.

உழவன்

தலைவி நிலையையும் தலைவன் கடமையையும் அவனுக்குப் புரிய வைக்க உழவன் என்ற பாத்திரம் கருவியாகப் பயன்படுவதுடன்; உவமை, குறிப்புப் பொருள், இறைச்சி, முரண், சுவை போன்ற இலக்கிய இன்பத்திற்கு உறுதுணை ஆகிறது.

தலைவி இற்செறிக்கப்படுகிறாள். இது தலைவனுக்குத் தெரியாது. அவன் தலைவியைச் சந்திக்கப் பகற்குறியில் சிறைப்புறமாக வந்து விட்டான். தோழி உழவனை அழைத்துப் பேசுவது போல்; நிலைமையைத் தலைவனுக்குப் புரிய வைக்கிறாள். உழவன் பாடல் காட்சியில் நேரில் இடம் பெறுவதைத் தூங்கலோரியார்,

“மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பின்
பெருநெற் பல்சூட்டு எருமை உழவ
கண்படை பெறாது தண்புலர் விடியல்
கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு
புகர்வை அரிசி பொம்மல் பெருஞ்சோறு
கவர்படு கையைக் கழும மாந்தி
நீருறு செறுவில் நாறுமுடி அழுத்தநின்
அடுநரோடு நீ சேறியாயின் வண்
சாயும் நெய்தலும் ஓம்புமதி எம்மில்
மாயிருங் கூந்தல் மடந்தை
ஆய்வளைக் கூட்டும் அணியுமார் அவையே” (நற்.60)

எனப் பாடியுள்ளார். ‘மலை நிமிர்ந்து நின்றாற் போலத் தோன்றும் மிகுந்த நெல்லின் நாற்றுக்கட்டுக் குவியல்களை நடவிருக்கும் உழவனே’ என்று உழவனின் அன்றைய பணியை உவமையோடு தொடங்கி அழைக்கிறாள். வயலில் அவனுக்கு மிகுந்த வேலை உள்ளது என்பது குறிப்பு. இப்பணிப்பளு காரணமாக அவனால் தூங்க இயலவில்லை என்பது மூன்றாம் அடியில் தொடர்கிறது. எனவே, குளிர்ந்த காலைப் பொழுதில் எழுந்து; நீரில் ஊறிய புழுங்கல் அரிசிச் சோற்றோடு பருத்த வரால் மீன் குழம்புத் துண்டுகளோடு கூட்டிக் கைகளால் அரித்து எடுத்துண்டு; பின் மீந்த நீரைக் குடித்து விட்டுத் தன் பெண்டிரோடு வயலில் நாற்று நட வந்து சேர்ந்தான். ‘இங்குள்ள கோரையையும், குவளையையும் அழித்து விடாதே. அவை எம் வீட்டிலுள்ள

தலைவிக்கு வளையாகவும் அணியாகவும் அமையும்' என்று சொல்வதன் மூலம் சிறைப்புறமாக நின்றிருந்த தலைவனுக்கு இற்செறிப்பைக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கிறாள் தோழி.

உழவனை 'எருமை உழவ' என்று அழைப்பது அங்கதச்சுவை கூட்டுகிறது. இங்கே நையாண்டிக்கு உரியவன் உழவன் அல்லன். அவன் எருமையை உடையவன்; அவ்வளவே. உழவனிடம் பேசுவது போலத் தலைவனிடம் பேசுவதால்; இவ்விளி தலைவனைக் குறிப்பாகச் சுட்டித்; தலைவியை மணந்து கொள்வதில் அவன் மந்தமாக எருமை போலச் செயல்படுகிறான் என உணர்த்துகிறது.

தோழியின் அடுத்த செய்தி: உழவன் எவ்வாறு உலக வாழ்வைத் துய்க்கிறான் என்பதாகும். பாடல் சுட்டும் அடுநர்: உழவனுக்காகச் சமைத்த அவனது மனைவியர். குளிர்ந்த காலைப் பொழுதில் வயலுக்குக் கிளம்பியவன்; வயிறு முட்டப் பழைய சோறும் சொட்டானமாக மீன்குழம்பும் ஊற்றி உண்டு விட்டுக் கிளம்புகிறான். தலைவனோ இன்னும் தலைவியைப் பெண் கேட்கக்கூட இல்லை; நீ உலக வாழ்வைத் துய்க்க வேண்டுமெனின் உடன் வரைவு கடாவ வேண்டும் என்பது குறிப்பான அறிவுரை.

பாடலின் இறைச்சிப் பொருள்: நடவுக்குத் தயாராக இருக்கும் நீர் நிறைந்த வயலில் நாற்று முடிச்சினை அழுந்த ஊன்றி நடவு செய்யச் சுறுசுறுப்புடன் உழவன் செயலாற்றுகிறான். ஆனால் தலைவனோ தலைவியோடு இன்பம் துய்க்க இன்னும் மணம் புரியக் கூட இல்லை. இவ்வாறு உழவன் நிலையையும், தலைவன் நிலையையும் அழகுற முரண்படுத்திக் கூறி: அவனை வரைவிற்குத் தூண்டுவது இப்பாடலின் சிறப்பு. தோழி சொல்வது எல்லாம் உழவன் காதில் விழுகிறது; புரிகிறது. அவனுக்குப் பேசும் உரிமையைப் புலனெறி வழக்கு தரவில்லை. சிறைப்புறத்துத் தலைவனிடம் அவள் பேசுவது அவனுக்குத் தெரியாது.

குழுப்பாத்திரம் - நொதுமலர்

சொந்தமும் அல்லாத: பந்தமும் அல்லாத பிறர் நொதுமலர் என்னும் குழுப்பாத்திரம் ஆவர். பிறர் பேச்சைக் கேளாதே பேசாத குழுப்பாத்திரமாக நொதுமலர் உள்ளனர். தோழி அறத்தோடு நிற்க வேண்டிய தேவையை அறிவுறுத்தவும்; தோழியின் அக்கறையைக் காட்டவும் நொதுமலர் எனும் பாத்திரம் பயன்பட்டுள்ளது.

தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த நேரத்தில் தன்னைப் பெண்கேட்டு வரும் பிறரை நொதுமலர் என்கிறாள் தலைவி. 'மீனுக்கு வலை வீச; வேறு விலங்கு அகப்பட்டதைப் போலத் தலைவனுக்காகக் காத்திருந்த வேளையில் யாரோ தலைவியின் தமரிடம் மணம் பேச வந்து விட்டனர்' என்னும் பொருளில்:

“மீன்வலை மாப்பட்டாங்கு

இது மற்று எவனோ நொதுமலர் தலையே” (குறு.171)

எனும் சொற்கள் அமைகின்றன. இவை தோழியைப் பார்த்துக் கூறுபவை. இங்குத் தோழி அறத்தோடு நிற்க வேண்டிய தேவையைக் குறிப்பாகத் தலைவி அறிவுறுத்துகிறாள்.

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின் தலைவியின் மாற்றத்தை உய்த்து உணர்ந்து பேசும் தோழி: அவளது கண்கள் பனிப்பது கண்டு:

“அழாஅதீமோ நொதுமலர் தலையே” (நற்.13)

என்று கூறி அடக்குகிறாள். 'புனத்திற்குக் காவலாக வந்துள்ள நீ பறவைகள் கதிர்களைக் கொத்துங்கால் அவற்றை ஓட்டாது அழுவது உன் மனநிலையைக் காட்டிக் கொடுக்கிறது: உண்மையை உணர்த்துகிறது' என்கிறாள். சுற்றி உள்ள புலங்களில் இருப்போர் யாரும் பார்த்தாலும்; அழுகுரலைக் கேட்டாலும் சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொள்வர்: தலைவியின் களவொழுக்கத்தைப் பிறர் அறிந்துவிடக் கூடாது எனும் தோழியின் அக்கறை காட்சியில் நேரில் இடம் பெற்றாலும்; வாய் திறக்காத நொதுமலர் எனும் பாத்திரத்தால் புலப்படுகிறது.

தொகுப்புரை

தோழியின் சொல்வன்மையைப் புலப்படுத்தக் குயவன் கருவி ஆகிறான். தலைவி நிலைமையையும் தலைவன் கடமையையும் அவனுக்குப் புரிய வைக்க உழுவன் என்ற பாத்திரம் கருவியாகிறது. அதோடு உவமை, குறிப்புப் பொருள், இறைச்சி, முரண், சுவை போன்ற இலக்கிய இன்பத்திற்கும் உறுதுணையாக உள்ளது. தலைவனின் காதல் மிகுதியைப் புலப்படுத்த வழிப்போக்கணாகிய பார்ப்பன மகன் பாத்திரம் உதவுகிறது. அத்துடன் அந்தணர் மந்திரத்தைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்கும் தொல்தமிழரின் நையாண்டிப் போக்கும் புலப்படுகிறது. அகப்பாடல் காட்சியில் வயதில் சிறிய பாத்திரமாகிய புதல்வன்: தலைவியைப் பெருமைக்கு உரியவன் ஆக்கும் தகுதியுள்ளவன் ஆவதோடு; இல்லறத்தின் மேன்மைக்குரிய சின்னமும் ஆகிறான். புறத்தொழுகிய கணவனின் கொடுமையை மறக்கவும் ஊடலைத் தீர்க்கவும் புதல்வனே ஏற்ற துணையகிறான். சொந்தமும் பந்தமும் அல்லாத நொதுமலர் என்னும்

குழுப்பாத்திரம் தோழி அறத்தோடு நிற்க வேண்டிய தேவையை அறிவுறுத்தவும்: தலைவி மேல் அவளுக்குள்ள அக்கறையைக் காட்டவும் பயன்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் இலக்கியக் கொள்கையே அன்றி: வாழ்க்கை நியதி அன்று என்பது இதனால் உறுதியளிக்கின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அகநானூறு - களிற்றியானை நிரை, ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் & ரா.வெங்கடாசலம் பிள்ளை (உ.ஆ.), - திருநெல்வேலி தென்னிந்தியச் சைவச் சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் - 2009.
2. அகநானூறு - மணிமிடை பவளம், கழக வெளியீடு, சென்னை. 2007.
3. அகநானூறு நித்திலக்கோவை - கழக வெளியீடு, சென்னை. 2008.
4. ஐங்குறுநூறு - பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), - முதற்பதிப்பின் மறுபதிப்பு - 2009, - திருநெல்வேலித் தென்னிந்தியச் சைவச் சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் - சென்னை.
5. கலித்தொகை - நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.) - கழக வெளியீடு - முதற்பதிப்பின் மறு அச்சு - 2007.
6. குறுந்தொகை, பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, 783, சென்னை. 2007.
7. தொல்காப்பியம் தெளிவுரை - ச.வே.சுப்ரமணியன், (1998). மணிவாசகர் நூலகம், சென்னை.
8. நற்றிணை - கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.) - நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், மதுரை - முதல் பதிப்பு - 2004.

திருவருட்பா வழங்கிய வள்ளலார் என்னும் பெரு வெளிச்சம்

மகாதேவஜயர் ஜெயராமசர்மா

மேனாள் தமிழ்மொழிக் கல்வி இயக்குநர்,
சிட்னி உதயசூரியன், கனடா அன்புநெறி சிறப்பாசிரியர்,
அக்கினிக்குஞ்சு இலக்கிய ஆலோசகர் குழுத் தலைவர்,
மெல்பேண் தமிழ்ச் சங்க ஆலோசகர்,
மெல்பேர்ண், ஆசுதிரேலியா.
மின்னஞ்சல்: jeyaramiyer@yahoo.com.au

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ வேண்டும். வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ வேண்டும். துன்பமில்லாமல் வாழவேண்டும். குறை வில்லாது வாழவேண்டும். வாழும் வாழ்வு நிறைவுடையதாக அமைய வேண்டும் என்னும் நோக்கில்தான் சமயங்களும் அதன் வழி முறைகளும் காலத்துக் காலம் வந்தபடி இருந்து கொண்டே இருப்பதைக் காண்கின்றோம். இப்படி வருகின்ற சமயங்களில் எது உயர்ந்தது? எது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது? எது மிகவும் தீவிரமாக வந்திருக்கிறது? நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதவற்றை எது தாங்கி வந்திருக்கிறது? என்னும் நிலை மண்ணிலே பூதாகரமாகவே வியாபித்து நிற்பதையும் காணமுடிகிறது.

வேதங்களை முதன்மைப்படுத்திய சமயநெறிகள். சித்தாந்தத்தை முதன்மைப்படுத்திய சமய நெறிகள். கடவுளைப் பற்றியே எண்ணாத சமய நெறிகள். அறத்தினையே முழுமையாய் வலியுறுத்தும் சமய நெறிகள். புராண இதிகாசங்களை நம்பும் சமய நெறிகள். திருமுறைகளை, ஆகமத்தை, ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்ட சமய நெறிகள். உருவ வழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்தாத சமயநெறிகள். வேள் வியினை விரும்பி நிற்கும் சமய நெறிகள். இல்லறத்தை ஒதுக்கித் துறவறத்தையே முதனிலைப்படுத்தும் சமய நெறிகள். உருவ வழிபாட்டினை உரித்தாக்கிக் கொண்ட சமய நெறிகள். இப்படிப் பல சமய நெறிகள் சமுதாயத்தை சூழ்ந்து இருந்தன என்பதைக் கட்டாயம் கருத்திருத்தல் வேண்டும்.

சமய நெறிகள் பல தோன்றி சமுதாயத்தை பல கோணங்களாக்கி விட்டிருக்கின்றன என்பதையும் மறுத்துரைத்துவிட முடியாது. சமணம் வந்தது. பௌத்தம் வந்தது. இஸ்லாம் வந்தது. கிறித்தவம் வந்தது. இந்தியாவில் வைதீக நெறியே மேலோங்கி இருந்தது. இந்தியாவுக்கு புதிதாக வந்த சமய நெறிகளாலும். இந்தியாவில் முகிழ்த் தெழுத்த சமய நெறிகளாலும் - வைதீக சமய நெறிகள் சற்று தடுமாற்றமுறுகின்ற நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் வைதீகம் என்பது தன்னிலையில் இறுக்கமாகவே இருந்தது. இருந்தும் வருகிறது என்பதும் மனங் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

இந்தியாவுக்குள் நுழைந்த சமய நெறிகள்பால் பலர் ஈர்க்கப்பட்டார்கள். அந்த சமய நெறிகளின் வழியில் நடந்திடவும் விரும்பிச் சென்றார்கள். வைதீக நெறியில் மாற்றங்கள் கொண்டுவருவது அவசியம் என்று உணரும் ஒரு நிலையும் அப்பொழுது அவசியமாகக் காணப்பட்டது. அந்தவகையில் கௌதம புத்தர் வருகிறார். மகாவீரார் வருகிறார். தயானந்த சரஸ்வதி வருகிறார். ராஜாராம் மோகன்ராய் வருகிறார். இராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரும் வருகிறார். இவர்களின் சிந்தனைகள் ஒவ்வொன்றுமே வேறுபட்டனவாக இருந்தாலும், சீர்திருத்தம் என்னும் கருமட்டும் அனைவரது சிந்தனைகளிலும் அமைந்தே இருந்தது என்பதுதான் முக்கியமாகும்.

வந்த சமய நெறிகளில் காணப்பட்ட நல்ல சிந்தனைகள் வைதீக சமய நெறியிலே சீராக்கம் செய்திட வேண்டும் என்னும் நிலைக்கு உந்தித்தள்ளுகிறது. கல்வி அறிவின் பெருக்கமும் சிந்தனைகளில் புத்தூக்கத்துக்கு உந்து சக்தியாகிறது. இந்த நிலையில் தமிழ் நாட்டில் இறைவனது பெருங்கருணையினால் மண்ணில் வந்து பிறக்கிறார் வள்ளலார் பெருமான்.

வைதீக சமய நெறியினை மனதில் இருத்திய குடும்பத்தில்தான் வள்ளலார் வந்து பிறக்கின்றார். அவரின் உள்ளத்தில் முருகப்பெருமானே நிறைந்து இருக்கிறார். ஞானப்பாலை மூன்று வயதில் அம்மையின் அரவணைப்பில் உண்ட சீர்காழி தந்த ஞானக்குழந்தை சம்பந்தப் பெருமானைப் போற்றுபவராக வள்ளலார் விளங்கினார். மணிவாசகத்தை மனமுருகப் பாடினார். உருகாதார் மனத் தினையே உருக்கும் திருவாசகத்தைத் தேனாகக் கருதியே சுவைத்து தன்னையே அதன் வசமாக்கி நின்றார்.

சிறிய வயதில் அண்ணையையும் தந்தையும் இழந்து நின்றார். அண்ணனின் அரவணைப்பில் அவர் வாழும் நிலை ஏற்படுகிறது. அண்ணன் வீட்டிலிருந்து பள்ளிப்படிப்பை ஆரம்பிக்கிறார். பள்ளிப் படிப்பில் செல்லும் கவனம் கலைந்து அவரின் கவனம் - தியானம், யோகம் பக்கமாய் திரும்புகிறது. கல்வியினைக் கற்காமலேயே அவருக்குக் கலைமகள் கருணையினைத் தாராளமாகவே கொடுத்து விடுகிறாள். வள்ளலார் மனத்திலிருந்து கருத்துக்கள் மழையாகக் கொட்டி சிந்தனை வெள்ளமாய் பெருக்கெடுத்தது.

உருவ வழிபாட்டை ஏற்று நின்றவர் மனத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படுகிறது. பரம்பொருளானவன் அருவாய், உருவாய், அருவுருவாய் இருக்கிறான் என்றுதான் சமய நெறிகள் சாற்றுகின்றன. வள்ளலார் உள்ளம் மற்றவர்கள் உள்ளத்தைவிட வித்தியாசமாய் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறது. எல்லாச் சமயங்களையும் பார்க்கிறார். பார்த்ததோடு அமையாமல் அவற்றின் உட்கருத்துக்களையும் உள் வாங்கிக் கொள்ளுகின்றார். அவர் மனத்தில் ஒரு புது மாற்றம், புதுத்தெளிவு உதயமாகிறது. அந்தத் தெளிவினால் அளப்பருங் கருணையுடைய அந்தப் பரம் பொருளை அவர் அளப் பெருஞ் ஜோதியாகவே அகமிருத்தியும் கொள்ளுகிறார். நிறைவில் "ஜோதி தரிசனமே" அவரின் நிலையாக மாறுகிறது. "சோதியே சுடரே சூழ் ஒளி விளக்கே", "ஒளி வளர் விளக்கே". "தீபமங்கள ஜோதி நமோ நம" என்றெல்லாம் அடியார்கள் அந்தப் பரம்பொருளை விழித்ததைப், ஏற்றிப் போற்றி யதயெல்லாம் வள்ளலார் மனம் உள்வாங்கிக் கொண்டது. அவர்களே அந்தப் பரம் பொருளினால் ஜோதி வடிவில் உருவகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்னும் பொழுது நானும் அவர் வழியில் ஜோதி தரிசனத்தைச் சொல்லுவதில் ஏதும் மாற்றுக்கருத்துகள் கொள்ள வேண்டாம் என்று அவர் மக்களைப் பார்த்து புகன்று நிற்கிறார். ஆனாலும் அவரின் இந்த கருத்தினுக்கு எதிர்ப்பாளர்களும் நிறையவே இருந்தார்கள்.

வைதீக சமயம் மேன்மை மிக்கதான கருக்களைக் கொண்டிருந்த பொழுதிலும், அதனை வழி நடத்த வந்தவர்களின் மனங்களால் விளைந்தவை சமூக நலன்களைப் பாதித்து நின்றதை வள்ளலார் மனம் ஏற்க மறுத்தது. வள்ளலாருக்கு முன்னர் வந்த பலரின் சீர்திருத்தக் கருக்கள் - வள்ளலாரிடம் பதிந்தே இருந்தது. சமத்துவம் இல்லாமை என்பதுதான் வள்ளலார் உள்ளத்தைக் குத்திக் காயப்படுத்திய பெரிய கூரான முள்ளாகவே இருந்தது. அந்தச் சமத்துவத்தை உருவாக்கிட வேண்டும் என்னும் அவா அவரிடம் பேரலையாகவே எழுந்தது. சமரசம் நிலவுவதே சமய

நெறிகளின் உயிர் நாடியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் வள்ளலாரின் ஆணித்தரமான கொள்கையாகவே அமைந்தது.

பௌத்தத்தின் அட்டசீலம், பஞ்சசீலம், சமணத்தின் அறக்கருத்துகள், இஸ்லாத்தின் சகோதரத்துவம், கிறித்தவத்தின் தொண்டு மனப்பாங்கு யாவற்றையும் வள்ளலார் அகத்திருத்தி தன்னுடைய சமரச சன்மார்க்கப் பாதையினை ஆக்கி நின்றார். வள்ளலாரின் சுத்த சமரச சன்மார்க்க நெறியினை உற்று நோக்கினால் அங்கே வள்ளுவமே கைகொடுத்து நிற்பதையே பெரும்பாலும் காணக்கூடியதாக இருக்கும். கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல், கள்ளுண்ணாமை, பொய் கூறாமை, துறவு, விருந்தோம்பல், பிறப்பொக்கும் எல்லாவயிர்க்கும் என்னும் உண்மை, அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் என்னும் கரு, நன்னயம் செய்தல் என்னும் பெருநோக்கு, பழித்தது ஒழித்து விடும் கரு, உற்ற நோய் நோற்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை என்னும் எண்ணம், அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை என்னும் உயரிய நோக்கு, அத்தனையும் வள்ளலாரின் புது நெறியாக மகிழ்ந்து வந்தது எனலாம். வள்ளலார் சமூகத்தில் மிகவும் சிறப்பான ஒருமைப்பாட்டினை நிலை நிறுத்திடவே தன் வாழ்வெல்லாம் எண்ணியே செயற்பட்டார் என்பதை கருத்திருத்துதல் அவசியமாகும்.

பசிப்பிணி மருத்துவராய் வள்ளலார் விளங்கினார். "உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்" என்பதை வள்ளலார் மிகவும் தீவிரமாகவே மனமிருத்திச் செயற்படுத்தி நின்றார். பசித்தவர்களுக்கு முன்னால் தத்துவங்கள் பயனற்றவை என்பதில் வள்ளலார் பெருநும் உறுதியாகவே இருந்தார். அதனால் பசிப்பிணியினைப் பெரும் பிணியாக எடுத்து அதனைப் போக்குவதையே தம்முழைய சுத்த சமரச சன்மார்க்க சபையின் முக்கிய குறிக்கோளாக்கி நின்றார் வள்ளலார் எனலாம். அவரால் தொடங்கப்பட்ட இப்பாரிய பணி இன்றும் அவரின் சபையினால் அவரின் அன்பர்களினால் தொடர்கிறது என்பது மனங்கொள்ளத் தக்கதேயாகும்.

துறவியாக விளங்கினார். இயற்கை மருத்துவரானார். ஞானியாக ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தார். துறவியாக தூய்மையினைக் காட்டி நின்றார். திருமூலரின் பல சிந்தனைகளை வள்ளலாரும் உள்வாங்கி நின்றார். திருமூலரைப் போலவே கருத்துக்களை நுட்பமாகச், செப்பமாக நல்ல தமிழில் அருமையான பாடல்களாக ஆயிரம் ஆயிரமாய்க்கி அளித்தார். அவை அத்தனையும் பல திருமுறைகளாக

வகுக்கப்பட்டு "திருவருட்பாக்களாக" சமூகத்துக்கு பெரு வெளிச்சத்தைக் காட்டியபடியே இருக்கின்றன என்பதை மறுத்துரைத்து விடல் இயலாது.

“ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்
பெருமை பெறு நினது புகழ் பேச வேண்டும்
பொய்மை பேசாது இருக்க வேண்டும்
பெரு நெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்
மதமான பேய் பிடியாதிருக்க வேண்டும்
மருவு பெண்ணாசையை மறக்கவே வேண்டும்
உனை மறவாதிருக்க வேண்டும்
மதி வேண்டும்: நின் கருணை நிதி வேண்டும்
நோயற்ற வாழ்வில் நான் வாழ வேண்டும்
தரும மிகு சென்னையில் கந்த கோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே! சண்முகத் தெய்வமணியே!”

“சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்கள் ஆறும் திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களும் தாமரைத் தாள்களும்ஓர்
கூர்கொண்ட வேலும் மயிலும்நற் கோழிக் கொடியும்அருட்
கார்கொண்ட வண்மைத் தணிகா சலமும்என் கண்ணுற்றதே!”

இப்பாடல்கள் வாயிலாக வள்ளலாரின் ஆரம்ப நிலையினக் கண்டு கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறதல்லவா!

“ஒன்றும்அலார் இரண்டும்அலார் ஒன்றிரண்டும் ஆனார்
உருவும்அலார் அருவும்அலார் உருஅருவும் ஆனார்
அன்றும்உளார் இன்றும்உளார் என்றும்உளார் தமக்கோர்
ஆதியிலார் அந்தமிலார் அரும்பெருஞ்சோ தியினார்
என்றுகனல் மதிஅகத்தும் புறத்தும்விளங் கிடுவார்
யாவும்இலார் யாவும்உளார் யாவும்அலார் யாவும்
ஒன்றுறுதாம் ஆகிநின்றார் திருச்சிற்றம் பலத்தே

ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள் ஒருவர் உண்டே கண்டீர்”.

ஏகன் அநேகன் என்னும் கருத்தில், ஏகன் என்பதையே வள்ளலார் அகத்தில் உறுதியாக்கிக் கொண்டிருந்தார். அவரின் மனதில் பல சிந்தனைகள் மலர மலர கடவுள் பற்றிய கொள்கைகளையும் மாற்றியவராகவே வள்ளலார் வந்து நிற்கிறார் என்று அவரின் பாதையினைப் பார்க்கும் பொழுது அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

“சாதிகுலம் என்றும் சமயமதம் என்றுமுப
நீதியில் ஆச்சிர நீட்டென்றும் - ஓதுகின்ற
பேயாட்டம் எல்லாம் பிதிர்த்தொழத்தலேபிறர்தம்
வாயாட்டம் தீர்த்தன்வே மற்று
வேதாக மங்களென்று வீண்வாதம் ஆடுகின்றீர்
வேதாக மத்தின் விளைவறியீர் - சூதாகச்
சொன்ன வலால் உண்மைவெளி தோன்ற உரைக்கவிலை
என்ன பயனோ இலை.”

வள்ளலாரின் கருத்தோட்டங்கள் எவ்வாறு பரிணமிக்கின்றன என்பதற்கு அவரே தன்னுடைய பாடல்களை எமக்கு வழங்கி நிற்கிறார். சாதியினைச் சாடுகிறார். வேதாகமங்களை மிகவும் கடுமையாக எதிர்க்கும் நிலை வள்ளலாரிடம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதற்கு - அவரின் சீர்திருத்த மனப்பாங்குதான் என்றே கருதைட வைக்கிறதல்லவா!

“பெரியதோர் ஞானம் நான்கினும் ஆசை
முத்தி பெற்றிடவும் பெற்றிலேன்
உரியதோர் இச்சை எனக்கிலை எந்தன்
உள்ளம் நீ அறிந்ததே எந்தாய்
ஆதலால் இரக்கம் பற்றி நான் உலகில்
ஆடலே யன்றி ஓர்விடயக்
காதலால் ஆடல் கருதிலேன் விடயக்
கருத் தெனக் கில்லை”

வீடும் வேண்டா விறலினராகவும் வள்ளலார் தன்னை இங்கே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றார். முத்தியே வேண்டா நிலை என்பதே மிகவும் உன்னதமான நிலை என்று சேக்கிழார் பெருமானே சுட்டிக்காட்டி நிற்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதேயாகும்.

“மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்
புனைந்துரையோ பொய்புகலேன் சத்தியஞ் செய்கின்றேன்

**இயற்றிதனைத் தடுத்திடலாம் என்னோடுஞ் சேர்ந்திடுமின்
என்மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கம் தானே”**

தன்னால் உருவாக்கப்பட்ட மார்க்கத்தை எந்த அளவுக்கு உறுதியானது, பயனானது, புதிய சிந்தனைகளைக் கொண்டது என்பதை தனது பாடல் வாயிலாகவே எவ்வித அச்சமுமின்றி துணிவாய் வெளிப்படுத்தி நிற்பதைக் கருத்திருத்த வேண்டியது முக்கியமாகும். மரணமிலாம் பெருவாழ்வு என்பதைச் சொல்வதற்கு எவ்வளவு மனவறுதியும், தெளிவும் வேண்டும். அந்தத் தெளிவும் உறுதியும் மிக்கவராய் வள்ளலார் விளங்கி இருந்திருக்கிறார்.

செத்தாரை எழுப்புவேன் என்றார். சித்துக்கள் செய்யும் சித்தராயும் விளங்கினார். செத்தாரை எழுப்புவேன் என்பதைப் பலருமே தவறாக விளங்கிக் கொண்டு - அவரையே பல வேளைகளில் வருந்திடும் வண்ணம் செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் அறிய முடிகிறது. உயிரோடு வாழ்கின்ற பலர் நல்ல சிந்தனைகளை தூக்கி எறிந்து விட்டு, தனக்கும் பயனில்லாமல், மற்றவர்களுக்கும் பயனில்லாமல், ஏன் சமுதாயத்துக்கே பயனில்லாமல் வாழுவதைக் காண்கின்றோம். அப்படியானவர் உயிருடன் வாழ்ந்தாலும் அவர்களைச் செத்தார் என்றுதான் கணக்கில் எடுத்திட வேண்டும். அப்படியானவர்களுக்கு நல்ல உபதேசங்களைச் செய்தால் அவர்களை நல்லுணர்வுள்ளவர்களாக எழுச்சி பெறச் செய்து விடலாம் என்னும் கருத்தில்தான் வள்ளலார் "செத்தாரை எழுப்பலாம்" என்று சொன்னார் என்பதுதான் உண்மை நிலையாகும்.

வள்ளலாரின் கொள்ளகைகளை நிறையவே விமர்சித்தார்கள். அவரின் கொள்கைகள் ஏற்பதற்குக் கஷ்டமாக இருந்தும் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் தான் கொண்ட கருத்தைமட்டும் எதற்காகவும், யாருக்காகவும் மாற்றிவிட நினைக்கவே இல்லை. தன் மனத்துதித்த சீர் திருத்தங்களை உள்ளடக்கி தன்னுடைய "சுத்த சமரச சன்மார்க்க நெறியினை" முன்வைத்தார். அதனை நடைமுறைப்படுத்தவும் தன் காலத்தில் அவர் செயற்பட்டுநின்றார். அவருக்கென்றே ஒரு அடியார் திருக்கூட்டமும் திரண்டது. அவரின் ஜோதி வழிபாட்டினையும் ஆதரித்தும் நின்றது. இன்றும் அந்த ஜோதி தரிசன வழிபாடு நிற்காமலே நடந்தபடியேதான் இருக்கிறது என்பது முக்கியமாகும்.

சைவத்திருமுறைகளை நாமனைவரும் ஏற்றிப் போற்றுகின்றோம். வள்ளலாரின் அருட்பாட்களும் திருமுறைகளாகப் பலராலும் போற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதும் கருத்திருத்த வேண்டியதே. அன்னைத் தமிழை நேசித்தார். அந்த தமிழில் அரிய தத்துவக் கருத்துக்களை எமக்கெல்லாம் அள்ளியும் வழங்கினார். தமிழால் தன்கருத்துக்களைக் கூறுவதையே அவர் பெருமையாகவும் பெரும் பேறாகவுமே எண்ணினார். விமர்சனங்கள் பல - அவரின் கொள்கைகளுக்கும், அவரின் அருட்பாட்களுக்கும் முன் வைக்கப்பட்டாலும் அவர்; ஞானியாக, யோகியாக, சீர்திருத்தச் செம்மலாக, சமூகத்தின் அழுக்குகளை அகற்றவந்த சமூக மருத்துவராக, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த மாநிலம் பயனுற வந்த "பெரு வெளிச்சம்" ஆகவே ஆகியிருக்கிறார் என்பதுதான் உண்மையாகும்.

மனம்

முனைவர் தி.கல்பனாதேவி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

தி.ஆ.கோ.அ.கலைக்கல்லூரி,

திண்டிவனம் 604 002.

மின்னஞ்சல்: srivalambigai@gmail.com

'மனம்' என்பது ஒரு குரங்கு. இதனை யோகம், சமயம் சார்ந்த பயிற்சிகளில் நம் முன்னோர்கள் சித்தர்கள் இதனை அடக்கியதைச் செய்திகள் சான்றாதாரம் தெரிவிக்கின்றன. திருமூலர் சிந்தனை வழி காண்போம். மனமும் பிராணனும் அடங்கும், மனம் அடங்கியவர் பெறுவது, கள்ள மனம், மெளனத்தின் பயன், எல்லாத் தத்துவங்களும் ஒடுங்கி இருக்கும் இடம், மனம் செயற்படாமல் நிற்கும், மனத்தை மந்திரத்தால் உள்ளிழுத்துப் பழக வேண்டும், மனத்தை மூலாதாரத்தில் உள்ள சோதியில் நிறுத்துதல் வேண்டும், பிரத்தியாகாரம் ஆதல், மனத்தை உள்வெளியில் நிறுத்தினால் அடையும் பயன், அக நோக்கு - தியானத்தின் போது பார்வை இருக்க வேண்டிய முறை, அக நோக்கு - புருவ நடுவில் பார்வை இருக்க வேண்டும், கேசரி முத்திரை, தியானிப்பவர்க்குக் கேட்கும் ஒலிகள், மன உறுதி உடையோர் கேட்கும் ஒலிகள், அக நோக்கு உடையவர்க்கு உபதேசம், அக வழிபாடு செய்பவர் தாயினும் நல்லவர்! அக வழிபாடு சிறந்தது! புறத்தே போகும் மனத்தில் இறைவன் விளங்கான், மனம் அலையாமல் நிற்க வழி, மன அசைவு நீங்குவர்! நாதாந்தத்தில் உள்ளவர் மன அசைவு நீங்குவர்! ஆனந்தம் அடைவர்! மன மாசு நீங்கும் விதம்! மனம் - மல மறைப்பு, மன மயக்கம் ஒழியாதவர்! வணங்குவார் மனத்தகத்தான்! ஆகிய உட்தலைப்புகளின் வழி மனம் பற்றிய திருமூலர் சித்தர் தரும் கருத்துகளினைக் காண்போம்.

மனமும் பிராணனும் அடங்கும்

தி.அ.தி.மூ.தெ எனும் நூல் மூன்றாம் தந்திரம், 9.சமாதி (உயிரும், இறைவனும் ஒன்றி நின்றலே சமாதியாம்.) நினைக்கச் செய்யும் மனம் எங்கே இருக்கின்றதோ அங்குப் பிராண வாயுவும் உண்டு. மனமானது நினைக்க வில்லையானால் பிராண வாயுவின் அசைவும் ஏற்படாது. அம்மனத்தில் நினைப்பதை விட்டு

மகிழ்ந்திருப்பவர்க்கு எண்ணும் மனமே - எண்ணாத மனமாகி விடும். மன்மனம் - நினைக்கும் செயல் பொருந்திய மனம். மன் - நினைத்தல். மனோலயம் - மனமானது அடங்குதல் என்பதனை,

“மன்மனம் எங்குஉண்டு வாயுவும் அங்குஉண்டு
மன்மனம் எங்குஇல்லை வாயுவும் அங்குஇல்லை
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந்திரு பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனோலயம் ஆமே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.620, ப.378)

மனம் அடங்கியவர் பெறுவது

சமாதி பகுதியில் என் ஆன்ம வடிவத்தை அறிந்து கொள்ளும் சிறப்பான ஒரு முறை உண்டு. அதன் பயன் சொல்வேன். தேவர்கள் கடலைக் கடந்து அமிழ்தம் உண்டனர். அதனால் சிரசின் உச்சியிலே போய் அமுதப் பானம் செய்யாதவர் ஆயினர். எனவே மனம் அடங்கத் தலையின் மேலிடத்தில் பொருந்துவதே அறிவதாகும் என்பதனை,

“உருஅறியும் பரிசு ஒன்றுஉண்டு வானோர்
..... அற்றவாரே”

உரு - ஆவியின் சொரூபம். பரிசு - தன்மை. கருவரை பற்றி - கரு உண்டாகும் இடத்தைப் பற்றி. அமுது உண்டார் - இன்பத்தை அடைந்தனர் என்று இவ்விதம் தெரிவிக்கின்றதால் அறியலாம். எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.625, ப.380)

கள்ள மனம்

இரண்டாம் தந்திரம், 18,தீர்த்தம் பகுதியில், கள்ள மனமுடையார் மேலாம் பயனைப் பெற முடியாது என்பதனை, மனத்துக்குள் உணரும் ஒப்பில்லாத சிவபரம் பொருளைக் கூடா ஒழுக்கம் உடையக் கள்ள மனத்தை உடையவர் கலந்து அறிய இயலாது. நீர்ப் பகுதியை விரும்பிப் பாய்கின்றவரின் தீய செயலானது பள்ளத்தில் உள்ள நீரை நீர் மொள்ளும் சாலை கொண்டு மேட்டுக்கு இறைப்பதைப் போன்றதாகும்.

வெள்ளம் - இன்பம். பத்தல் - நீர் மொள்ளும் சால். நீரை இறைக்கக் கூடிய சால் பொத்தல் கொண்டதாக இருந்தால் நீர் இறைக்க இயலாது. அது போல் இன்பம் நுகர்பவர் விந்து வெற்றியுறல் என்ற பயனை அடைய முடியாது. கள்ள உள்ளத்தவர் சிவனை உணர இயலாது என்பதனை,

**“உள்ளத்தின் உள்ளே உணரும் ஒருவனைக்
கள்ளத்தின் ஆரும் கலந்து அறி வார்இல்லை
வெள்ளத்தை நாடிவிடும் அவர்தீவினை
பள்ளத்தில் இட்ட ஓர் பத்தலுள் ஆமே”**

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.511, ப.310)

மெளனத்தின் பயன்

மூன்றாம் தந்திரம், 7.தாரணை - இருக்கச் செய்தல், பிரத்தியாகாரப் பயிற்சியால் உள்ளுக்கு இழுத்த மனத்தை நிலை பெறும் படி செய்தல்.) பகுதியில் வாய் திறவாமல் மெளனமாய் இருப்பவரின் மன மண்டலத்தில் பிராணன் எனப்படும் செல்வம் ஒன்று இருக்கின்றது.

அங்ஙனம் இல்லாமல் வாய் திறந்து பேசிக் கொண்டிருப்பவர் பிராணனை வெளியே விட்டு வீணாக்குவர். வாய் பேசாத மெளனத்தை மேற் கொண்டவர் பிராணனைச் செலுத்திச் சோதியை அறிவர். சகசிர தளமான செப்பைத் திறந்து பார்க்க ஆற்றல் அற்றவர்கள், கோழைத்தனம் கொண்டவர்கள் ஆவார்கள் என்பதனை,

**“வாய்திற வாதார் மனத்தில் ஓர்மாடு
வாய்திற பாரே வளிஇட்டுப் பாய்ச்சுவர்
வாய்திற வாதார் மதிஇட்டு மூட்டுவர்
கோய்திற வாவிடில் கோழையும் ஆமே”**

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.593, ப.361)

தத்துவங்களும் ஒடுங்கி இருக்கும் இடம்

மனத்தினின்றும் இறங்கிப் பிளந்து செல்கின்ற வாயுவை வெளியே போகாதபடி நடுநாடியிலே செலுத்தினால், ஏழு சாளரங்களையும் இரண்டு பெரிய வாயில்களையும் கொண்ட தேவர் கோயிலில் பெரும்பள்ளி அறையிலே பல காலம் வாழலாம்.

போழ்கின்ற - பிளந்து கொண்டு போகின்ற, புறம்படா பாய்ச் சுற்றில் - வெளியே செல்லாத படி நடு நாடியில் நிறுத்தினால், ஏழு சாலோகம் - ஏழு பல கணி. அவை - கண் இரண்டு, காது இரண்டு, நாசி இரண்டு, வாய் ஒன்று. இவை ஏழு பல கணியாய்ச் சொல்லப்பட்டன. இரண்டு பெருவாய்தல் - கருவாய், எருவாய் என்ற இரண்டு பெரிய வாயில். பாழி - கோயில், உடல். பள்ளி அறை - ஓய்வு பெறும் இடம். அது சகசிரதளம் என்பதனை,

**“வாழலும் ஆம்பல காலும் மனத்திடைப்
போழ்கின்ற வாயுப் புறம்படா பாய்ச்சுற்றில்
ஏழு சாலோகம் இரண்டு பெருவாய்தல்
பாழி பெரியது ஓர் பள்ளி யறையிலே”**

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம்.

மனம் செயற்படாமல் நிற்கும்

மேலும் அதே பகுதியில் புலன்களைத் துய்த்து நிரம்பிய ஞானேந்திரியம் ஐந்து கன்மேந்திரியம் ஐந்து ஆகிய இவை பத்தில் ஞானேந்திரியங்கள் நீங்கினால், அறிவற்றவனே, நீ வருந்தி என்ன பயன்? பொறிகளின் எல்லையைத் தாண்டி நிற்பவர்க்கு மனம் என்ற குரங்கை உடலில் குறும்பு செய்யாமல் இருக்கச் செய்ய முடியும் என்பதனை,

**“நிரம்பிய ஈரைந்தில் ஐந்தவை போனால்
.....பொதியலும் ஆமே”**

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். பொறிகளின் எல்லையைத் தாண்டினால் மனம் தொழிற்படாமல் நிற்கும். ஈரைந்து - இரண்டு ஐந்து. ஞானேந்திரியம் ஐந்து. கன்மேந்திரியம் ஐந்து. (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.593 - 595, பக்.360 - 363)

மனத்தை மந்திரத்தால் உள்ளிழுத்துப் பழக வேண்டும்.

மூன்றாம் தந்திரம், 6.பிரத்தியாகாரம் - வெளியே செல்லும் உள்ளத்தை உள்ளே நிறுத்திப் பழகுதலே பிரத்தியாகாரம் ஆகும். இஃது அடயோகம், இலம்பிகா யோகம், இராஜ யோகம், சிவயோகம் எனப் பல.

இந்தப் பகுதியில் கொப்பூழுக்குக் கீழே பன்னிரண்டு அங்குலத்தில் மூலாதாரத்தில் உள்ளது குண்டலினி. அதை மேல் எழுப்பும் மந்திரமான பிரசாத மந்திரத்தை யாரும் அறியவில்லை. அந்த மந்திரத்தை அறிந்த பின்பு சிவன் நாத மயமாய்த் தலையில் விளங்குவான். நாபி - கொப்பூழ். தாபிக்கும் - பொருந்தியுள்ள, கூவுதல் - நாத மயம்.

ஆத்மப் பிரசாதம் - ஹம்ச மந்திரம் - மந்திர யோகம்

தாபிக்கும் மந்திரம் ஹம்ஸம் என்ற மந்திரம். இது ஆத்மப் பிரசாதம் என்றும் சொல்லப்படும். மூச்சு 'ஹ' என்ற ஒலியுடனே வெளிப்படுகின்றது. அம்முறையிலே 'ஹ' என்ற ஒலியுடன் உள் நுழைகின்றது. இதைத் தான் ஹம்ச மந்திரம் என்பர். இம்மந்திரத்தை யாவரும் உச்சரிக்கின்றனர். இதனைக் குருவினால் சுழுமுனை வழியில் ஸோகம் ஸோகம் என்று மாற்றி அறிவுறுத்தப்படுமாயின் அது மந்திர யோகம் ஆகும்.

ஹ வால் கதிரவனும், ஸ வால் திங்களும் கொள்ளப்படும். இங்ஙனம் கூறும் கதிரவன் திங்கள் சேர்க்கையே அட யோகம் ஆகும். மூலாதார எழுத்துகள் - வ, ச, ஷ, ஸ' என்பவை என்பதனை,

**“நாபிக்குக் கீழே பன்னிரண்டு அங்குலம்
தாபிக்கும் மந்திரம் தன்னை அறிகிலர்
தாபிக்கும் மந்திரம் தன்னை அறிந்தபின்
கூவிக் கொண்டு ஈசன் குடியிருந் தானே”**

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.579, ப.352)

மனத்தை மூலாதாரத்தில் உள்ள சோதியில் நிறுத்துதல் வேண்டும்.

மேற் சொன்ன அதே பகுதியில் மலம் கழிக்கும் வாயிலான குதத்துக்கு மேலே இரண்டு விரலும், கருவுண்டாகும் வாயிலான கோசத்துக்கு இரண்டு விரல் கீழ் உள்ள இடத்தில் உரு பெறும் குண்டலியை நினைப்பவர்க்கு மகேசுவரன் பேரொளி வடிவாய்க் கலந்து விளங்குவான்.

“எருவிடும் வாசற்கு இருவிரல் மேலே
கருவிடும் வாசற்கு இருவிரல் கீழே
உருகிடும் சோதியை உள்க வல்லார்க்குக்
கருகிடும் சோதி கலந்து நின்றானே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம்.

எரு - மலம். எருவிடு வாசல் - குதம். கருவிடும் - கரு உண்டாக்கும். கருவிடும் வாசல் - கோசம். ஆண்குறி - இந்திரியம் வெளிப்படும் வாசல். உள்க வல்லார்க்கு - நினைக்க வல்லார்க்கு. கருவிடும் - பிறப்பை உண்டாக்கும்.

பிரத்தியாகாரம் ஆதல்

சுழுமுனையில் மலக்காரியமான இருளால் ஏற்படும் அவத்தையையும் புருவத்தினது நடுவில் விளங்கும் சோதியினின்றும் பிரிந்துள்ள நிலை வேறுபாட்டையும் ஒழித்து, உணர்வு மயமாய் விளங்கும் என்று எண்ணி உருகி மனத்தை ஒருமைப்படுத்துதல் பிரத்தியாகாரம் என்ற பெருமையை உடையதாகும்.

ஒருக்கால் சுழுமுனை. இச்சுழுமுனையில் மாயையின் செயற்பாடான இருள் நின்று, சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்ற அவத்தைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டு விளங்கும். இவை விந்துத் தானத்தினின்று தொடங்கிக் கொப்பூழின் கீழ் வரை குண்டலியின் நடப்பினால் உள்ளன. புருவத்தினது நடுவில் இருளினின்று நீங்கி ஒளியைக் கண்டு அதன் மேல், சாந்தி, சாந்தியாதீதக் கலைகளில் உள்ளவர்கள் இத்தகைய அவத்தைகளை விட்டுத் தூய நிலையில் இருப்பர். ‘இந்த ஒளியிலே நிலை பெற - நிலை பெறச் சீவப் போதம் என்ற மனம், உடல், நினைவு, அறிதல்’ ஆகிய தன்மைகள் எல்லாம் கெடும். இதுவே பிரத்தியாகாரம் ஆகும் என்பதனை,

“ஒருக்கால் உபாதியை, ஒண்சோதி தன்னைப்

..... ஆமே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம்.

மனத்தை உள் வெளியில் நிறுத்தினால் அடையும் பயன்

மேலும் வெளியே போன வாயுவை மீளவும் புக முடியாத படி திறமையாக உள்ளொளியில் பொருந்தி நிற்பின், உள்ளம் வலிமையடையும். அப்போது பெருந்தகுதி உடைய இறைவனும் அவ்வொளியிலே நிலை பெற்றுப் புறப்பட்டுப் போகாதவனாய்த் திகழ்வான். வாயு - பிராணன். மனம் அலைவதால் பிராணன் அசையும் என்பதனை,

“புறப்பட்ட வாயு புகவிடா வண்ணம்
திறப்பட்டு நிச்சயம் சேர்ந்து உடன் நின்றால்
உறப்பட்டு நின்றது உள்ளமும் அங்கே
புறப்பட்டுப் போகான் பெருந்தகை யோனே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.584 - 586, பக்.355 - 357)

அக நோக்கு - தியானத்தின் போது பார்வை இருக்க வேண்டிய முறை

மூன்றாம் தந்திரம், 8.தியானம் - இடைவிடாமல் நினைந்த வண்ணம் இருத்தல் தியானம். இந்தப் பகுதியினில் இரு கண்களின் பார்வையையும் நடு மூக்கில் பொருத்தி வைத்திடின் சோர்வும் உண்டாகாது. உடலுக்கும் அழிவில்லை. மனத்தின் ஓட்டமும் இராது. அறியும் இயல்பும், தான் என்ற முனைப்பும் இரா. வெளியே செல்லும் அறிவுத் திறனும் இருக்காது. அவனே சிவனாக ஆகலாம் என்பதனை,

“நாட்டம் இரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திடில்
.....சிவன் அவன் ஆமே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம்.

அக நோக்கு - புருவ நடுவில் பார்வை இருக்க வேண்டும்

மேலும் இரு கண்களின் பார்வையையும் புருவ வைத்து உயர்வினின்று தாமாத பிராணனை உள்ளே அடக்கத், துன்பம் தரும் மனம் முதலியவற்றை நீக்கி யோக நித்திரை செய்பவர்க்கு எடுத்த உடல் பயனைத் தருவதாக அமையும். கூற்றுவனால் உண்டாகும் அச்சமும் இல்லை.

கேசரி முத்திரை

கண் பார்வை புருவ நடுவில் செலுத்தி இருப்பது கேசரி முத்திரை. இதுவே அக நோக்காம். தியானத்துக்குரிய முத்திரைகள் மேல் பாடலாலும், இந்தப் பாடலாலும் உணர்த்தப் பட்டன என்பதனை,

“நயன மிரண்டும் நாசிமேல் வைத்திட்டு
உயர்வெழா வாயுவை உள்ளே யடக்கித்
துயரற நாடியே தூங்கவல் லார்க்குப்
பயனிது காயம் பயமில்லை தானே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம்.

தியானிப்பவர்க்குக் கேட்கும் ஒலிகள்

மணி, கடல், யானை, புல்லாங்குழல், மேகம், வண்டு, தும்பி, சங்கு, பேரிகை, யாழ் என்பனவற்றின் நுட்பமான ஒலிகள் பத்தும் தியானத்தை மேற் கொள்பவர்க்கன்றி மற்றவரால் அறிய முடியாது என்பதனை,

“மணிகடல் யானை வார்குழல்மேகம்
அணிவண்டு தும்பி வளைபேரி கையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்கள் தாம்இவை பத்தும்
பணிந்தவர்க்கு அல்லது பார்க்க ஒண்ணாதே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம்.

மன உறுதி உடையோர் கேட்கும் ஒலிகள்

கடல், மேகம், யானை என்பனவற்றின் ஓசையும் கம்பியின் இறுக்கத்தால் வீணையில் உண்டாகும் நாதமும் வானத்தில் அமைந்துள்ள மறையொலி சுருங்கிய வாயையுடைய சங்கு என்பதன் ஓசையும் ஆகியவற்றைத் திடமாய் அறிய வல்ல யோகியர்க்கே அல்லாது மற்றவரால் அறிய இயலாது. கடல் ஒலி முதலியவை வலிய ஓசையுடையவை. வீணை முதலியவை மென்மையான ஓசையுடையவை. தியானம் செய்பவர்க்கு வலிய ஓசையில் தொடங்கி மென்மையான ஓசையில் முடியும் என்பதனை,

“கடலொடு மேகம் களிறொடும் ஓசை
அடஎழும் வீணை யண்டரண் டத்துச்
சுடர்மனு வேணு சுரிசங்கி னோசை
திடமறி யோகிக்கல் லால்தெரி யாதே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.604 - 607, பக்.368 - 370)

அக நோக்கு - அக நோக்கு உடையவர்க்கு உபதேசம்

மூன்றாம் தந்திரம், 14.காலச்சக்கரம் எனும் பகுதியில், நந்தியம் பெருமானை அறிய வல்லார்க்கு வாழ்நாளின் எல்லை அகன்று விடுகின்றது. ஆதலால் அழிவில்லை. அவ்வாறு அறிய வல்லவர் மக்களின் தலைவராவார். ஆராய்ச்சி செய்பவர் கண்ட உண்மை இதுவாகும். சிவபெருமானைக் கூட வேண்டும் என்ற விருப்பு உடையவர்க்கு இந்த உண்மையைச் சொல்லவும் கூடும்.

நாட வல்லார் - அக நோக்கம் கொண்டவர். நமன் இல்லை - இறப்பு இல்லை.
நரபதி - மக்கள் தலைவர். சதாசிவர் முதலியவர் என்பதனை,

“நாடவல்லார்க்கு நமன் இல்லை கேடு இல்லை

நாடவல்லார் கள்நரபதி யாய்நிற்பர்

தேடவல் லார்கள் தெரிந்த பொருள்இது

கூடவல் லார்கட்குக் கூறலும் ஆமே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.764, ப.461)

அக வழிபாடு செய்பவர் தாயினும் நல்லவர்!

‘மூ.த, 18.கேசரி யோகம்’ எனும் பகுதியில், அகக் கோயிலையே இருப்பிட மாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற சீவர்கள் அனைத்து உலகுக்கும் தாயை விட மிக்க அருள் உடையவர். சிலர் இவரைச் சினந்தாலும் நன்மையே செய்வர். ஆனால் சினம் கொண்டவரில் தீவினை செய்தவர்க்குத் தீயைக் காட்டிலும் கொடியவராய் அழித்து விடுவர். காயினும் - சினந்தாலும். தீயினும் தீயர் - தீயை விடக் கொடியவர். என்பதனை,

“கோயிலின் உள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர்

தாயினும் நல்லார் தரணி முழுதுக்கும்

காயினும் நல்லவர் காய்ந்தவர் தம்முளும்

தீயினும் தீயரத் தீவினை யாளர்க்கே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.811, ப.488)

அக வழிபாடு சிறந்தது

நான் சிவனை உள்ளத்தில் உணர்ந்து போற்றி எண்ணி வழிபட்டேன். அவன் அப்போதே காட்சியில் வெளிப்பட்டு அருளை அளிப்பான். இனி மகிழ்ச்சியுடன் அன்பு என்ற பெருங்குணம் வெளிப்பட்டு அப்பெருமாளை வெளியே வழிபடினும் அது சிவனுக்கு விருப்பையே தரும். அக வழிபாட்டை உள்ளுணர்தல் என்றார். புற வழிபாடு - வெளிப்பட்டு வணங்குதல். வேட்சி - விருப்பம். சிவன் மறைவாய் இருந்து செய்யும் உதவியை உள்ளத்தே உணர்ந்து வழிபடல் வேண்டும் என்பதனை,

“ஒளித்துவை தேன்உள் உறஉணர்ந்து ஈசனை

வெளிப்பட்டு நின்றுஅருள் செய்திடும் ஈண்டே

களிப்பொடும் காதன்மை என்னும் பெருமை

வெளிப்பட்டு இறைஞ்சினும் வேட்சியும் ஆமே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.437, ப.266)

புறத்தே போகும் மனத்தில் இறைவன் விளங்கான்

திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் முதல் தொகுதி முதல், இரண்டு, மூன்று தந்திரங்கள் மூலமும் உரையும் எனும் நூலில் இருந்து, முதல் தந்திரம், 5.உயிர் நிலையாமை பகுதி - உயிரானது உடலில் நில்லாமைப் பகுதியில், இன்பத்தைத் தேடுகின்ற வண்டின் கூட்டம் பூக்களில் போய் மணம் மிக்க தேனை உண்ணும். அது போன்று உயிர் அகத் தாமரையில் இன்பத்தை நாடி நினைத்தாலும் சோம சூரியாக்கினி என்ற ஒளியிலே விளங்கும் சிவன் வெளியே செல்லும் மனத்தில் விளங்கான் என்பதனை,

“இன்புஉறு வண்டு அங்கு இனமலர் மேல்போய்
உண்பது வாசம் அதுபோல் உயிர்நிலை
இன்புஉறு நாடி நினைக்கிலும் மூன்று ஒளி
கண்புறம் நின்ற கருத்துள் நில்லானே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். மூன்று ஒளி - கதிரவன், சந்திரன், தீ, (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.194, ப.120)

மனம் அலையாமல் நிற்க வழி

12.கலைநிலை - கலை நிற்கும் நிலை கலைநிலை. இங்குச் சந்திரகலை, சூரியகலை, தீக்கலை இயங்கும் முறை சொல்லப் பெறும். சுழுமுனையில் சென்ற காற்று நிலைத்து நின்றது. அது காற்றில்லாத இடத்தில் வைக்கப்பட்ட விளக்கைப் போன்றும் அசைவின்றி நின்றது. சந்திரக் கலை பதினாறில் சிவசக்தி பொருந்தியுள்ளதை அறிந்தால் மனம் அலையாமல் நிற்கும் வழி இதுவேயாகும்.

வாயு - சுழுமுனையில் சென்ற வாயு. சிலை பெற நின்றது - அசையாமல் நின்றது. சிலை - மலை. கலப்பை - பொருந்தியிருப்பதை, தீபம் - விளக்கு என்பதனை,

“நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு
சிலைபெற நின்றது தீபமும் ஒத்துக்
கலைவழி நின்ற கலப்பை அறியில்
அலைவுஅறவு ஆகும்வழி இது ஆமே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.714, ப.431)

மன அசைவு நீங்குவர்

நாதாந்தத்தில் உள்ளவர் மன அசைவு நீங்குவர்! ஆனந்தம் அடைவர். 'மூ.த, 18.கேசரி யோகம்' எனும் பகுதியில், சந்திர மண்டலத்தினுள் மனத்தைப் பிணிக்கும் ஒட்டியான பீடத்தைக் கண்டு மனத்தை அங்கே கீழே போகாமல் நிறுத்திப் பழைய ஆனந்த மய கோசத்துள் பெரிய கதிரவன் ஒளி விளங்கக், குண்டலத்தை அணிந்த கூத்தனும் அசைவில்லாமல் விளங்குவான். மண்டலம் - மதி மண்டலம். மன ஒட்டியானம் - உள்ளத்தைப் பிணிக்கும் சகசிர தளம். கீழ்க்கட்டி - உள்ளம் கீழே செல்லாமல் நிறுத்தி, உள்ளம் தளர்ச்சி இல்லாது சிரசின் நின்றால் இயல்பான "சாலாந்திர பந்தனம்" ஏற்பட்டு மூச்சு தடைப்படும். ஆனந்தமய கோசம் ஒளி அணுக்களால் ஆனது. கூத்தொழிந்தான் - ஐந்தொழில் ஒழிதல். ஐந்தொழில்கள் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பதனை,

**"மண்டலத் துள்ளே மனஒட்டி யாணத்தைக்
கண்டுஅகத்து அங்கே கருதியே கீழ்க்கட்டி,
பண்டுஅகத் துள்ளே பகலே ஒளிஆகக்
குண்டலக் காதனும் கூத்துஒழிந் தானே"**

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.818, ப.492)

மன மாசு நீங்கும் விதம்

ஒடுங்கியிருக்கும் பாச நிலையில் சிவன் என்றும் பெருங்கரையின் மீது சீவர்கள் இருந்து ஆன்ம அனுபவத்தை விரும்பிப் பிறவியான வரும் கரையினை நாடாத தன்மையில் வான் கங்கையைப் பொருந்தினால் மாசு நீங்கப் பெறலாம். ஒருங்கிய - ஒடுங்கிய. உத்தமச் சித்தன் - சிவன். இருங்கரை - பெரிய கரை. ஓரா - உணரா. நாடாத, பேணில் - பொருந்தினால். அழுக்கு அறலாம் - மனத்தின் மாசு நீங்கப் பெறும் என்பதை,

**"ஒருங்கிய பாசத்துள் உத்தமச் சித்தின்
இருங்கரைமேல் இருந்து இன்புற நாடி
வரும்கரை ஓரா வகையினில் கங்கை
அருங்கரை பேணில் அழுக்கு அறலாமே"**

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.439, ப.267)

மனம் - மல மறைப்பு - உடனிருந்தும் இறைவனை மனம் அறிய இயலாமை

இத, 12.திரோபவம் பகுதியில், இறைவன் உயிருக்கு உயிராக இருப்பவன். மன மண்டலத்தில் உள்ளே எழும் பேரொளி வடிவு கொண்டவன். மனத்தை விட்டுச் சற்றும் நீங்காதவன். இத்தகைய அவனை, மனத்தில் உடனாய் இருப்பினும், மனம் மல மறைப்பால் இன்ன தன்மையான் என்று உணராது. உள்ளூறு சோதியை - மனத்தில் உள்ள பேரொளிப் பிழம்பானவனை. ஓராடி நீங்காத ஒருவன் - சிறிதும் நீங்காதவன். மல மறைப்பால் உலக இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் சீவன் இறைவன். அவன் தன்னுடன் இருந்தும் அறிந்து கொள்ள இயலாது என்பதனை,

உள்ளத்து ஒருவனை உள்உறு சோதியை

உள்ளம் விட்டு ஓராடி நீங்கா ஒருவனை

உள்ளமும் தானும் உடனே இருக்கினும்

உள்ளம் அவனை உரு அறியாதே.

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அமாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.431, ப.263)

மன மயக்கம் ஒழியாதவர்

பொருந்திய பதினாறு கலைகளும் உடனாய் நிற்பதைக் கண்டும் கீழானவர் கலை வழியே போய் மேல் விளங்கும் இறைவனை நினைக்கின்றிலர். சினர் கொள்ளும் காலனாக உள்ள உருத்திரன் மீண்டும் கருப்பையில் வைத்த பின்பு மீண்டும் பிறவியிலே விழுவர். இவர் மன மயக்கம் ஒழியாதவர். ஈரெண் கலை - பதினாறு கலை. நினையாமை - சோடச கலை வழியே மேல் போய்த் துவாதசாந்தத்தில் விளங்கும் சிவனை அடைய வேண்டும் என நினைக்காமை. இது பிரசாத நெறி எனப்படும் என்பதனை,

ஒன்றிய ஈரெண் கலையும் உடன்உற

.....திகைப்பு ஒழியாரே.

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அமாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.185, ப.115)

வணங்குவார் மனத்தகத்தான்

திருப்பாற்கடலில் சீறி எழுந்து வந்த நஞ்சை உண்டருளிய தலைவன் சிவபெருமான். அவனைத் திருத்திய விளை நிலம் போன்ற மனத்தில் கொண்டு வணங்க வல்லார்க்கு நாத ஒலி காட்டிய உமையொரு பாகன். அடியார் மனத்தில் பெண் மாணைக் கண்ட ஆண் மான் போல் கூடி நின்றவன். சினம் செய்த நஞ்சு -

தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைந்த பொதுச் சீற்றத்துடன் எழுந்த விடம். புனம் செய்த நஞ்சு - திருத்தப்பட்ட வயல் போன்ற மனம். குற்றம் நீங்கிய நெஞ்சு. கனம் செய்த வாணுதல் பாகன் - நாத ஒலி காட்டிய ஒளியுடைய நெற்றியுடைய உமையொரு பாகன். இனம் செய்த மான் போல் - பெண் மாணைக் கண்ட ஆண் மான் போல்.

“சினம் செய்த நஞ்சுஉண்ட தேவர் பிராணைப்
புனம்செய்த நெஞ்சிடைப் போற்றவல் லார்க்கு,
கனஞ்செய்த வாள் - நுதல் பாகனும் அங்கே
இனஞ்செய்த மான் போல் இணங்கிநின்றானே”

எனும் பாடல் சான்று பகர்கின்றதால் அறியலாம். (அ.மாணிக்கம், தி.மூ.தெ, செ.எண்.41, ப.31)

இவ்விதம் மனம் பற்றியும் அதனை எவ்விதம் செயல்படுத்தி நாம் நன்மை பெற வேண்டும் என்பது பற்றியும், அதனை நாம் எவ்விதம் வழி நடத்திக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதனைச் செம்மையாய்த் திருமூலர் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

பன்முக நோக்கில் பாஞ்சாலக் குறவஞ்சி

முனைவர் ந.நிர்மலா

உ.தவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

ஆற்காடு ஸ்ரீமகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி,

இராணிப்பேட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல் : nirmalakrishnaveni1982@gmail.com

ORCID : <https://orcid.org/0000-0001-9095-2256>.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கனுள் பெரும் சிறப்பையும் மக்களின் மனதில் நிலையான இடத்தையும் பெற்று விளங்குவது தெருக்கூத்து. தமிழகத்தில் நடைபெறுகின்ற திருவிழா காலங்களில் இக்கூத்து நடைபெறுவதைக் காணலாம். எளிமையான இசைக் கருவிகளைக் கொண்டு இசையமைத்தும் பாடல்களைப் பாடிக் கதைகளை விளக்குவதும் நாடகத்தின் தன்மையாக விளங்குகிறது. 'பாஞ்சாலக் குறவஞ்சி' என்னும் நாடகத்தில் குறத்தி வருகை, மலைவளம் கூறுதல், குறவர்களின் வாழ்வியல் நிலை, குறியுரைத்தல், குறவன் குறத்தி உரையாடல் முதலான கூறுகளைக் குறவஞ்சி என்னும் சிற்றிலக்கியத்தின் அமைப்போடு ஒப்பிட்டு ஆராயப்படுகிறது. உணர்ச்சிக்கேற்ற சொற்களைக் கொண்டு பாடல்களைப் புனைந்திருப்பதையும் சொற்களால் பாடல் சிறப்பு பெறுவதையும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

தெருக்கூத்து, நாடக அமைப்பு, இலக்கிய அமைப்பு, சொல் ஒப்பனை.

முன்னுரை

உலகில் தோன்றிய எண்ணற்ற மொழிகளுள் தமிழ்மொழி தொன்மை மிக்கது; சிறப்பு வாய்ந்தது. பண்பாட்டையும் ஒழுக்கத்தையும் வலியுறுத்துகின்ற இலக்கியங்களையும் ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் தன்னகத்தே கொண்ட பெருமைமிக்கது. ஆயகலைகளுள் மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டது - போற்றப்படுவது 'தெருக்கூத்து' என்னும் நாட்டுப்புறக்கலை ஆகும். தெருக்கூத்தில்

இடம்பெறுகின்ற பாஞ்சாலக் குறவஞ்சி என்னும் நாடகத்தில் பதிந்துள்ள இலக்கண - இலக்கியக் கூறுகளை ஆராய்வது ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

தெருக்கூத்து

“தெருவில் மேடை அமைத்து இரவுநேரத்தில் ஆடுவது தெருக்கூத்து”¹ என்று கூறுவர். இதனை, ‘பாரதக்கூத்து’ என்றும் அழைப்பர். பழந்தமிழர்கள் ‘நாடகம்’ என்னும் சொல் வருவதற்கு முன்பே ‘கூத்து’ என்னும் சொல்லால் நீண்ட காலமாக அழைத்து வந்தனர். நீண்ட கதைப்போக்கினைக் கொண்ட கம்பராமாயணத்தையும், மகாபாரதத்தையும், இதர புராணக்கதைகளையும் கதைக்கருவாகக் கொண்டு தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் நடித்து வருகின்றனர். தீமிதி திருவிழா மற்றும் ஆடி மாதத்தில் நடைபெறுகின்ற சிறுதெய்வ வழிபாடு போன்ற விழாக்காலங்களில் பெரும்பான்மையாக இக்கூத்து நடைபெறுவதைக் காணமுடிகிறது.

நாடக அமைப்பு

கட்டியங்காரன் வருகை, கட்டியங்காரன் நாடகப்பொருளைத் தொகுத்துக் கூறுதல், கதைமாந்தர்கள் திரைக்குள்ளே இருந்தவாறு பாடிக்கொண்டே வருதல், கதைமாந்தர்கள் கட்டியங்காரனிடம் தன்னைப் பற்றி வினாவித் தன்னைத்தானே அறிமுகப்படுத்துதல் என்பன நாடகத்தின் அமைப்பாகும்.

இசையும் பாடலும்

ஸ்ருதிபெட்டி, தாளம், யிருதங்கம் முதலான இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஒலிப்பெருக்கியின்றி அனைவருக்கும் கேட்கும்வண்ணம் சத்தமாகப் பாடுவர். கதைமாந்தர்கள் பாடலைப் பாடிய பிறகு அதன் பொருளையும் கதையையும் விளக்கமாகக் கூறுவர்.

அஞ்ஞானவாசம்

துரியோதனனின் சூழ்ச்சியால் வனம் சென்ற பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டு வனவாசம் கழித்த பிறகு ஓராண்டு அஞ்ஞானவாசம் கழிப்பதற்காக விராட நாட்டிற்கு வருகின்றனர். ‘அஞ்ஞானவாசம்’ என்பது ‘இன்னார் என்று அறிய இயலாதவாறு மாற்று வடிவத்தில் வாழ்தல்’ என்று பொருள். இதனை, ‘அக்கியாத வாசம்’ என்பர் தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள். அஞ்ஞானவாசத்தில் தருமன் ‘கங்கன்’ என்ற பெயரில் விராட மன்னனுக்கு அமைச்சனாகவும், பீமன் ‘பலாயணன்’ என்ற பெயரில் சமையல்காரனாகவும், அர்ச்சுனன் ‘பிருக்கன்னனை’ என்ற பெயரில் விராடனின் மகளுக்கு நாட்டிய ஆசிரியராகவும், நகுளன் ‘தாமக்கிரந்தி’ என்ற பெயரில்

குதிரைகளைப் பராமரிப்பவனாகவும், சகாதேவன் 'தந்திரிபாலன்' என்ற பெயரில் பசுக்கூட்டங்களை மேய்ப்பவனாகவும் திரௌபதி 'விரதசாரினி' என்ற பெயரில் விராடனின் மனைவிக்குப் பணிப்பெண்ணாகவும் மறைந்து வாழ்ந்ததாக மகாபாரதம் கூறுகிறது.

1. குறவஞ்சி அமைப்பில் பாஞ்சாலக் குறவஞ்சி

96 சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று குறவஞ்சி. இவ்விலக்கிய அமைப்பில் பாஞ்சாலக் குறவஞ்சி அமைந்துள்ளது. குறத்தி மலைவளம் கூறுதல், குறி உரைத்தல், பச்சை குத்துதல், குறவன் - குறத்தி உரையாடல் முதலான கூறுகளை இந்நாடகத்தில் காணமுடிகிறது. தெருக்கூத்தில் திரௌபதி கண்ணணிடம் அஞ்ஞானவாசம் கழிப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கேட்டல், கண்ணன் ஆலோசனை கூறுதல், திரௌபதி குறத்தியாக உருவெடுத்துச் சகாதேவனைக் குழந்தையாக இடுப்பிலேந்தி அத்தினாபுரத்திற்கு வருதல், காந்தாரி, துரியோதனன், அவனுடைய மனைவி பானுமதி ஆகியோருக்குக் குறியுரைத்தல், குறத்தியாக வந்திருப்பது திரௌபதிதான் என்பதைத் துரியோதனன் அறிதல், துரியோதனன் திரௌபதியைச் சிறைவைத்தல், அர்ச்சுனன் குறவேடம் தாங்கித் திரௌபதியை மீட்டல் இவ்வாறு கதைப்போக்கு அமைகிறது. இதில் தருமன், பீமன், நகுலன், இவர்கள் இடம் பெறவில்லை. இதனை மகாபாரதத்தில் இடம்பெறாத கற்பனை கதை எனலாம்.

1.1 குறத்தி வருகை

திரௌபதி குறவேடம் தாங்கிப் பாண்டவர்களுள் ஒருவனான சகாதேவனைக் குழந்தையாக ஏந்தி அத்தினாபுரத்திற்கு வருகை புரிவதை,

“நான் பத்தினி ரூபமாறி, என் பத்தாவை இடுப்பிலேந்தி

அத்திமாநகரை நோக்கி நான் அம்மன் வருகின்றேனே...

நான் பாஞ்சால...க் குறவஞ்சி வாரேன்...

என் பத்தாவைப் பாலானாய் ஏந்தி...”

என்னும் பாடல் அறிமுகப்படுத்துகிறது. இந்நாடகத்தில் குறவர்களின் வாழ்வியல் நிலை, குறவர்கள் வேட்டையாடும் முறை, அவர்தம் பேச்சுவழக்கு, குறி சொல்லும் முறை ஆகிய காட்சிகள் நயமுடன் அமைந்து மக்களின் மனதில் நீங்காத இடம் பெற்றுள்ளன.

1.2 வறுமைநிலை

வீதி வீதியாகச் சென்று இரந்து காலம் கழிக்கும் குறவர்கள் குழந்தையின் பசியைப் போக்க இயலாத அவல நிலையில் வாழ்வதைத் தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள்,

“சின்னப் பாலா

பாவி ஆவி பதறுதப்பா

ஐயைய்யோ... நான் என்ன செய்வேன் தல விதியே...

ஐயோ நான் என்ன செய்வேன்

அங்கம் பதருதைய்யா...

ஐயைய்யோ... நான் என்ன செய்வேன் தல விதியே...

ஏன் அழுகிறாய் மகனே

ஏன் அழுகிறாய் கண்ணே

யாரடிச்சா என்று சொல்லி நீ அழுகிறாய் மகனே

ஆ... பால் குடியடா மகனே

பால் குடியடா கண்ணே

பாரளந்தான் மைத்துனனே

பாலகுடியடா கண்ணே

“கைக்குழந்தை பசியாலே அடியம்மையாரே! அடியாத்தியாரே!

கண்ணீர் விட்டுச் சேர்ந்து அழுகிறதே தாயே...”

என்னும் பாடல்களின் வாயிலாக எடுத்துரைப்பதைக் காணமுடிகிறது. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியில் குழந்தை பற்றிய செய்திகள் இடம் பெறவில்லை.

1.3 மலைவளம் கூறுதல்

பாஞ்சாலக் குறத்தி தன்னுடைய நாட்டைப் பற்றி அறிமுகப்படுத்தும் நிலையில் தான் வாழும் மலையின் சிறப்பையும் அம்மலையில் கிடைக்கும் வளத்தையும் சிறப்பித்துக் கூறுவதை,

“எந்தனது நாடுதனைக் கேட்க வந்தாய் அம்மே!

கேட்க வந்தாய் அம்மே!

இருக்கும் அந்தக் கைலைகிரி எந்தனது நாடே!” என்றும்,

“கல்லுமேலே நெல் விளையும் அடியம்மையாரே! அடியாத்தியாரே!”

என்னும் பாடல்களில் காணலாம்.. திருக்குற்றாலக் குறத்தி,

“தேனருவி திரையெழும்பி வானின் வழியொழுகும்

செங்கதிரோன் பரிகாலும் தேர்க்காலும் வழுகும்”²

தேனானது அருவியாகப் பெருக்கெடுத்து வானளவு உயர்ந்தது; சூரியனின் தேர்ச்சக்கரமும், அத்தேரில் பூட்டப்பட்ட குதிரைகளின் கால்களும் வழக்கியது என்று உயர்வு நவீற்சியாகக் கூற, பாஞ்சாலக் குறத்தி, நீர் வளம் பொருந்திய சேற்று நிலத்தில் விளைகின்ற நெல்லைப் பாறைமீது விளைவதாகக் கூறுவது வியப்பிற்குரியது.

1.4 தொழில்கள்

குறவர்கள் பருவநிலைக்கு ஏற்றவாறு தமது தொழில்களை மேற்கொள்வர். கோடைக்காலத்தில் உப்பு, மணி முதலானவற்றை விற்கும், மழைக்காலத்தில் பச்சைகுத்துதல், குறியுரைத்தல் முதலான தொழில்களை மேற்கொண்டும் வாழ்க்கை நடத்துவர். என்னென்ன வடிவத்தில் பச்சை குத்தப்படுகிறது என்பதனைப் பெண்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் பாஞ்சாலக் குறத்தி சொல்லோவியமாக வரைவதை,

“பச்சைக்குத்தி பாக்கணுமே அம்மே ஓ... அம்மம்மே!
பாத்து சும்மா போகாதீங்க அம்மே ஓ... அம்மம்மே!
அந்தச் சிறுநரி பெருநரி செம்புல் கரடி
சிறுத்தை வேங்கை செந்நாய் புலிகள்
பச்சைக்குத்தி பாக்கணுமே அம்மே ஓ... அம்மம்மே!
பாத்து சும்மா போகாதீங்க அம்மே ஓ... அம்மம்மே!
அந்தத் தருமருடைய முடியெழுதி
பீமருடைய கதையெழுதி
கர்ணருடைய பெயரெழுதி
பச்சைக்குத்தி பாக்கணுமே அம்மே ஓ... அம்மம்மே!
பாத்து சும்மா போகாதீங்க அம்மே ஓ... அம்மம்மே!”

இப்பாடலின் வாயிலாக உணரமுடிகிறது.

1.5 குறியுரைத்தல்

முக்காலங்களை அறிந்து நடந்த - நடக்கின்ற - நடக்கவிருக்கின்ற நிகழ்வுகளை எடுத்துரைத்தல் என்பது குறவஞ்சி. இதற்குப் பன்னிரு பாட்டியல்,

“இறப்பு நிகழ்வெதிர் வென்னுமுக காலமும்
திறப்பட உரைப்பது குறத்தி பாட்டே”³

என்று இலக்கணம் வகுக்கின்றது.

குறியுரைக்கும் நிலையில் குறி கேட்க விரும்புவோர் வீட்டைத் தூய்மை செய்தும், வழிபாட்டிற்குரிய பொருள்களை வைத்தும், குலதெய்வத்தையும் இதர

சிறுதெய்வங்களையும் வழிபட்டுப் பக்தியோடு வழிபட்டு நடக்கவிருக்கின்ற நிகழ்வுகளைக் கேட்டறிவதையும், இறை வழிபாட்டுடன் குறத்தி குறியுரைப்பதையும்,

"ஹரி ஹரி கோவிந்தா

இந்த நல்ல நிலையில் கணபதியைப் பணிந்தேன் போற்றி

இன்பமுடன் கற்பூரத் தீபமேற்றி

உன் வீட்டுப் பூவாடைக்காரி ஒருமனதாக மனதில் எண்ணி

சிந்தையில் தியானமது செய்துகொண்டு

நான் தீர்மானம் தவறாமல் உரைக்க

பல பல விதைகளாகிப் பாவையேன் கூறுவேன் கேளாய்

ஹரி ஹரி கோவிந்தா

ஆ... முந்தி முந்தி வினாயகரே

முக்கண்ணன் தன் மகனே

கந்தனுக்கு முன்பிறப்பே கணபதியே முன்னே நில்லு

ஆத்தங்கர பிள்ளையாரே அன்புடனே வாரும்மய்யா

செங்க பாவானி தாயே வா வா

கீர்த்தி பெற்ற காளியவ வந்து அமரு

அஜ்ஜிதம் போல் ரஞ்சிதமே வா வா

ஏழுபேர் கன்னியம்மா வந்து அமரு

அங்காளம்மன் சக்தியாரே வா வா

அமர்ந்த ஜோதி கன்னியாரே வந்து அமரு

ஊரைக் காக்கும் கிராமதேவி வா வா

உத்தமியே பொன்னியம்மா வந்து அமரு"

என்னும் பாடல் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இக்காட்சி திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி அமைப்போடு ஒத்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

இறந்தகாலக் குறிகள்

துரியோதனின் மனைவி பானுமதிக்குக் குறியுரைக்குமிடத்தில்,

- "லக்கணகுமாரனுக்கு பூணூல் கல்யாணம் பண்ண ஐந்தொரு வயதிலே பஞ்சப் பாண்டவரை வரவைத்தீர் ஓ... ஆத்தியாரே!
- மலர்களைவிட்டு எண்ணெயைத் தேய்ப்பது போல கொடிய விஷத்தைத் தலையில் தேய்த்தீர் ஓ... ஆத்தியாரே!

- குளிக்கின்ற குளத்தினிலே அடி அம்மையாரே! ஓ... ஆத்தியாரே!
கூர் ஊசி நட்டு வைத்தீர் அடி அம்மையாரே!
- உண்ணுகின்ற சோர்தனிலே நஞ்சமதைத் தான் கலந்து
உயிருள்ள பாண்டவரை ஓ... அம்மையாரே கொல்லவோ மனந்துணிந்தீர்
ஓ... ஆத்தியாரே!"

என்னும் பாடல்களில் இலக்கணகுமாரனுக்கு நடைபெற இருந்த பூணூல் கல்யாணத்திற்குப் பாண்டவரை வரவழைத்தது, அவர்களைக் கொல்வதற்குத் துரியோதனன் செய்திருந்த சதி திட்டங்களான எண்ணெய்க்கு மாறாகத் தலையில் நஞ்சைத் தேய்த்தல், குளத்தில் கூர் ஊசி நட்டு வைத்தல், சோற்றில் நஞ்சைக் கலந்து வைத்தல் முதலானவற்றைப் பானுமதிக்கு இறந்தகால நிகழ்வுகளாக எடுத்துரைப்பதைக் காணமுடிகிறது.

காந்தாரிக்கு உரைக்கும் நிலையில்,

- ❖ பாவையரே நீ பிறந்து பத்தாண்டு சென்று
இந்தப் பாரிதனில் சமைந்தது உண்டாயடி அம்மே?
- ❖ ஊரிலுள்ள சாஸ்திரமார் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒன்றாகச் சேர்ந்து
உனக்கு உரைத்ததை அத்தனையும் ஒன்றுரைப்பேன் தாயே!"

பத்தாம் வயதில் அவள் பூப்படைந்தது, நாள் கணிப்பவர் ஒன்று கூடிப் பிறந்தநாள் குறிப்பு எழுதியது என்பனவைக் கடந்தகால நிகழ்வுகளாக எடுத்துரைப்பதைக் காணமுடிகிறது.

துரியோதனனுக்குக் கூறும்பொழுது சூதாட்டத்தில் பாண்டவர்களைத் தோல்வியடையச் செய்தது: பெரியோர் நிறைந்த அவையில் திரௌபதியின் துகிலைப் பறித்தது என்பன கடந்தகால நிகழ்வுகளை எடுத்துரைப்பதை,

- ✓ சூது சொக்கட்டான் ஆடி ஓ... ராஜமன்னா... ஓ... ராஜமன்னா...
ஐயோ! தோற்றார்களே ஐவர்களும் ஓ... ராஜமன்னா...
- ✓ பத்தினியைக் கொண்டு வந்து ஓ... ராஜமன்னா... ஓ... ராஜமன்னா...
பாவையைத் துகிலுரித்தீர் ஓ... ராஜமன்னா...

என்னும் பாடல்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

எதிர்காலம்

துரியோதனனின் சூழ்ச்சிக்குத் தண்டனையாக நடக்கவிருக்கின்ற அழிவுகளைப் பின்வரும் பாடல்களின் வாயிலாக உணர்த்துகின்றாள் பாஞ்சாலக் குறத்தி.

- அந்த ஆயனொரு சாரதியாய் அர்ச்சுனன் தேரேறி வந்து
பத்தொன்பதாம் நாள்தனிலே கர்ணனைக் கொல்வான் அன்று...
- பீமனுடைய கதையாலே ஓ... ராஜமன்னா... ஓ... ராஜமன்னா...
நீயும் மடிவாய் அய்யா...
- பதினெட்டாம் போரிதனிலே படையெடுக்கும் சண்டை படையெடுக்கும்
சண்டை
பார்மன்னர் மீதிலேறி முடிப்பாள் அம்மன் கூந்தல்
அன்றோடு முடிப்பார் அய்யா ஐவரோடு சபதம்... ஐவரோடு சபதம்...
பதினேழாம் நாள் பேரில் அர்ச்சுனனின் வில்லுக்குக் கர்ணன் இரையாதல்,
பதினெட்டாம் போரில் பீமனின் கதையால் துரியோதனன் மடிதல், திரௌபதி தன்
கூந்தலை முடிதல் என்பன எதிர்கால நிகழ்வுகளை எடுத்துரைப்பனவாக அமைகிறது.

குறவன் - குறத்தி சந்திப்பு

குறத்தியாக வந்திருப்பவள் திரௌபதிதான் என்று அறிந்த துரியோதனன் அவளைச் சிறைப்படுத்தும் நிலையில்,

“ஆறுமோ... ஆறா துயரமெல்லாம் தீருமோ... தீருமோ...

அருள் குறி உரைக்க வந்தேன் சிறைதனில் அகப்பட்டேன்

மாலையிட்ட மன்னவரே இன்னும் வரத் தாமதமேன்

திக்கு ஒருவரில்லே தெய்வமே நீயே துணை”

என்று அழுது வருந்துகின்றாள். அப்பொழுது அர்ச்சுனன் குறவேடம் பூண்டு அவ்விடத்திற்கு வருகின்றான். திரௌபதி அவனிடத்தில் நடந்தவற்றை விளக்கமாக எடுத்துரைக்கின்றாள். அர்ச்சுனன் துரியோதனனிடத்தில் வாதாடி அவளை மீட்டுச் செல்கின்றான்.

2. இலக்கணக் கூறுகள்

தெருக்கூத்துக்கலை படிப்பறிவு இல்லாத பாமரமக்களின் கற்பனை ஓடையில் மலர்ந்திருந்தாலும் நயமான இலக்கணக் கூறுகள் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

2.1. சொல் அலங்காரம்

வெறும் சொற்களைக் கொண்டு பாடல் எழுதினால் அது சிறப்பு தராது. உணர்ச்சிக்கேற்பச் சொற்களை அமைத்துக் கவிதைக்கு வடிவம் தரும்பொழுது பாடல் சிறப்புறுகிறது. இதனை நன்கு அறிந்தவர் தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள். கருத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் ஏற்றவாறு சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பாடல் புனைந்திருப்பதைக்,

- “பச்சைக்குத்தி பாக்கணுமே அம்மே ஓ... அம்மம்மே!
பாத்து சும்மா போகாதீங்க அம்மே ஓ... அம்மம்மே!
- பத்தினியைக் கொண்டு வந்து ஓ... ராஜமன்னா... ஓ... ராஜமன்னா...
பாவையைத் துகிலுரித்தீர் ஓ... ராஜமன்னா...

என்னும் பாடல்களில் அறியமுடிகிறது. இதில், அம்மே, ஓ... ராஜமன்னா... என்னும் சொற்கள் இயல்பாக இருமுறை மடக்கி வந்து இனிய ஓசை தருவதைக் காணமுடிகிறது.

2.2. மலைவு

‘ஒன்றற்குரிய பொருளை வேறொன்றிற்குப் பொருத்திக் கூறுவது மலைவு’⁴ என்பார் தண்டியாசிரியர். படைப்பாளன் கூறவிழையும் இயற்கைக் கூறுகளைச் சிறப்பித்துக் காட்ட இவ்வுத்தியைக் கையாளுகின்றான். பாஞ்சாலக் குறத்தி தான் வாழும் மலைவளத்தைக் கூறுமிடத்தில்,

“கல்லுமேலே நெல் விளையும் அடியம்மையாரே! அடியம்மையாரே!”

என்று நீர்வளமிக்க மருதநிலத்தில் விளையும் நெல்லைக் குறிஞ்சிநிலத்தில் உள்ள மலையில் விளைவதாகக் காட்டுகிறான். இதனை இடமலைவு எனலாம்.

நிறைவுரை

பாமரமக்களான தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களின் கற்பனை ஓடையில் மலர்ந்த தெருக்கூத்துக்கலை திரைப்படம் மோகத்தால் அழிந்து வருகிறது. கருத்து வளமும் கற்பனை நயமும் கொண்ட இக்கலையானது வெறுங்கதையாக அமையாது இலக்கிய - இலக்கண மரபைப் பின்பற்றி அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. பாமரமக்களின் வாழ்வாதாரமாகவும் இக்கலை விளங்குகிறது. இதனை அழிந்துவிடாமல் காப்பது தமிழர்களாகிய நம்முடைய தலையாய கடமையாகும்.

சான்றெண் ஆதாரம்

1. நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, ப.183.
2. குற்றாலக் குறவஞ்சி, ப.83

3. பண்ணிரு பாட்டியல், நூற்பா.எண்.131

4.தண்டியலங்காரம், சொல்லணியியல், ப.406.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. டாக்டர் ச.சக்திவேல் - நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 7ஆம் பதிப்பு, 2006.

2. திரிசூட இராசப்பக்கவிராயர் - திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, மூலமும் உரையும் (புலியூர் கேசிகன் உரை) சாரதா பதிப்பகம், சென்னை -14.

3. பண்ணிரு பாட்டியல் மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, 1970.

4. தண்டியாசிரியர் (மு.சண்முகம் பிள்ளை பதிப்பு) - தண்டியலங்காரம் (மூலமும் உரையும்), முல்லை நிலையம், 9, பாரதி நகர், சென்னை -17.

தெருக்கூத்துப் பாடல்களை வழங்கியவர்

திரு.ஏழுமலை, நாடக ஆசிரியர், கே.ஜி.கண்டிகை, திருவள்ளூர் மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

தண்டலையார் சதகமும் வாழ்வியல் நெறிகளும்

க.கனகபுஷ்பம்

இளம் முனைவர், தமிழ் ஆர்வலர்,

பெருந்துறை, ஈரோடு மாவட்டம்.

மின்னஞ்சல்: kanagapushpamkumar@gmail.com

முன்னுரை

உலக உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டுத் தமிழ் கூறு நல்லுலகின் பெருங்கவிகள் இனிய செந்தமிழ் பாக்களை இயம்பியுள்ளனர். நனி மிகுந்த கருத்துகள் செறிந்த பல இலக்கியங்களை இயற்றியுள்ளனர். இலக்கியங்கள் நம் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி என்பர் சான்றோர். தமிழ் இலக்கியங்கள் தனி மனித ஒழுக்க நெறிகளை எடுத்தியம்பி மேம்பட்ட சமூகத்திற்கு வித்திடுகின்றன. தனி மனித வாழ்வியல் ஒழுக்கத்தைச் செழுமைப்படுத்தும் பண்புகள் அனைத்தும் வாழ்வியல் நெறிகள் எனப்படும்.

மனிதகுலத்தின் நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், கருத்துகள் இவற்றை அடிப்படையாக வைத்தே இலக்கியங்கள் வாழ்வியல் நெறிகளை எடுத்தியம்புகின்றன. தொல் பெருமை வாய்ந்த நம் தமிழ் மொழியில் வாழ்வியல் நெறிகளை விளக்குவதற்கென்றே அறநீதி நூல்கள் உள்ளன. ஆனால் தமிழ் இலக்கியங்களிலே இலக்கியச் சுவையும், வாழ்வியல் நெறிகளும் நிறைந்துள்ள தண்டலையார் சதகம் என்ற நூலில் உள்ள வாழ்வியல் நெறிகளைப் பற்றி உரையாடுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வாழ்வியல் நெறிகள்

பெறுதற்கரிய பிறவியாகிய மானிடப் பிறவியைப் பெற்ற நாம் எல்லோரும் வாழ்வில் ஒழுக்க நெறிகளைப் பின்பற்றி வாழ வேண்டும். பண்பட்ட சமூகமாய் வாழ்தலே பண்பாடு எனப்படும். பண்புள்ள செயல்களை வாழ்வியல் ஒழுக்கங்களாகக் கடைபிடிப்பதையே வாழ்வியல் நெறிகளாகக் கொள்ளலாம். முனைவர் ச.பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தமது வாழ்வியல் நெறிகள் எனும் நூலில், "நில்லாமை நிலை பெற்றிருக்கின்ற இவ்வுலகில் நிலை பெற வாழ வேண்டும் என்று

எண்ணியவர்கள் தம் புகழ் நிலைக்கக் கூடிய வகையில் சில சிறந்த செயல்களைச் செய்து விட்டு மாண்டு போனார்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார். நல்ல ஒழுக்க நெறிகளின் வழியில் தம் வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே தமிழ் சான்றோர்களின் கருத்துருவாய் இருக்கிறது. “அற ஒழுக்கம் ஊரை ஆளும்” என்பது முதுமொழி. அற ஒழுக்கத்தின்படி நடந்தவர்களை நாடு போற்றத் தவறுவதில்லை. அறவொழுக்கத்தோடு கூடிய வாழ்வு தான் பண்புள்ள நிறைவான வாழ்வைத் தரும் என்ற கருத்தைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் வாயிலாக நாம் அறிகிறோம். வாழ்வியல் நெறிகளை அகம், புறம் என்று வகுத்துள்ளார்கள் தமிழ் பெருமக்கள். இதில் கல்வி, ஈகை, செய்ந்நன்றி, பொறுமை போன்ற கருத்துருக்களைக் கொண்ட அறநெறிகளைப் பின்பற்றி நம் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

தலைக்குறிப்பாராய்ச்சி

தண்டலையார் சதகம் தண்டலை எனும் ஊரில் எழுந்தருளியிருப்பவர் நின்றறி நாதர். அவரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு உலகியலாக வழங்கும் பழமொழிகளுக்கு விளக்கம் தரும் வகையில் எழுதப் பட்டுள்ளதால் பழமொழி விளக்கம் என்ற மற்றொரு பெயரும் இந்நூலுக்கு உண்டு. தண்டலைநாதரை பாட்டுத் தலைவனாகக் கொண்டு எழுதியமையினால் தண்டலையார் சதகம் எனப்பட்டது. சதகம் எனப்படுவது நூறு செய்யுட்களால் உலகியலைத் தெரிவிக்கும் சிறுநூல்.

உரையாசிரியர் திரு.புலவர். அரசு அவர்கள் தண்டலையார் சதகம் எனும் நூலின் ஆசிரியர் படிக்காசுப் புலவர் என்றழைக்கப்படும் சாந்தலிங்கக் கவிராயர் என்று கூறியிருக்கிறார்.

கல்வியின் சிறப்பு

மனித வாழ்வை மேம்படுத்தவும், நல்லொழுக்கத்தையும், மனவலிமையையும் தருவது கல்வியேயாகும். கல்வியை “கண் போன்றது” என்று வழங்குவர்.

கற்பித்தல் இதனையே தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்,

“எண்ணென்ப ஏனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டுங்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு” (குறள் எண்: 392)

என்ற குறளின் மூலம் நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

சங்கக் காலத்தில் தமிழ் சான்றோர்களின் உலகிலே கல்வியே முதன்மையாக இருந்தது. தமிழ் சமூகத்தின் பழம் பெரும் இலக்கணமான தொல்காப்பியத்திலே கல்வி பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகிறது.

“ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே”

(தொல்: அகத்திணையியல்-27)

“ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன”

(தொல்: அகத்திணையியல்-28)

ஆகிய வரிகளின் மூலம் கல்வியின் பொருட்டு ஒருவன் பிரியும் காலம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பது தொல்காப்பிய வரையறையாகும். இக்கால இளநிலைக் கல்வி போன்று அக்காலத்திலும் கல்வி பயிலும் வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கின்றது என்பது இதன் வாயிலாகத் தெரிகிறது.

பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றாகிய ‘சிறுபாணாற்றுப்படை’ யில் சங்ககாலத் தமிழ் கல்வியைப் பற்றிய பதிவு இருக்கிறது.

“தமிழ் நிலைபெற்ற தாங்கரும் மமரபின்

மகிழ் நனை மறுகின் மதுரை”

என்ற வரிகளின் மூலம் சங்கக் காலத்திலேயே தமிழ் கல்வி சிறப்புற்று விளங்கி வந்ததை அறிய முடிகிறது.

இப்படிப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த கல்வியின் பயன் யாதெனின் அறிவின் சிறந்த, பண்பட்ட சமூகத்தை உருவாக்குவதேயன்றி வேறில்லை. மாந்தர் தம் பிறப்பின் பயனை உணரவும், அறிவின் தெளிவினையடையவும் கல்வியே உதவுகிறது.

இத்தகைய சிறப்பு பெற்ற கல்வியைப் பெறாதவர்களின் நிலையை எண்ணிப் பார்த்தோமேயானால்,

“கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லா தவர்”

(குறள் எண் :393)

என்று கல்லாதவர்களைப் பற்றி திருவள்ளுவர் இயம்பியிருக்கிறார்.

படிக்காசுப் புலவரோ தமது தண்டலையார் சதகத்தில் கல்லாதவர்களை அறிவிலார் என்றே குறிப்பிடுகிறார்.

“நன்றி தரும் பிள்ளை ஒன்று பெற்றாலும்

குலமுழுதும் நன்மை உண்டாம்;

அன்றி அறி(வு) இல்லாத பிள்ளை ஒரு

நூறு பெற்றும் ஆவ துண்டோ?

மன்றில் நடம் புரிவாரே! தண்டலையா

**ரே! சொன்னேன்! வருடந் தோறும்
பன்றிபல ஈன்றும் என்ன? குஞ்சரம் ஒன்று)
ஈன்றதனாற் பயன்உண் டாமே!”**

என்ற பாடலின் மூலம் கல்வியறிவே சிறந்தது என்ற கருத்தை இயம்பியிருக்கிறார். கற்கும் கல்வியின் மூலம் அறிவு வளர்ச்சி உண்டாகும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஈகைப்பண்பின் சிறப்பு

இனிய தமிழிலே ஈகை குணத்தைக் கொடை என்றும் கூறலாம். குடிப்பண்பு உயர்ந்தோரிடத்துக் கொடைப் பண்பும் சிறக்கும் என்பது சான்றோரின் வாக்கு. நம் வாழ்வில் சிறிய அளவில் பொருளீட்டி வாழ்ந்து வந்தாலும் அதை மற்றவரோடு பகிர்ந்துண்ணும் போது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தரும். கொடைப்பண்பு ஒன்றே கொடுப்பாருக்கும், வாங்குவோருக்கும் ஒரே சமயத்தில் மகிழ்ச்சியைத் தரவல்லது.

இவ்வகையான கருத்தையே முனைவர் சி. பாலசுப்ரமணியன், “வறுமையால் வாடி வருந்துவோர் யாராயினும் அவர்களது துன்பம் கண்டு இரங்க வேண்டும்” என்று தம் வாழ்வியல் நெறிகள் எனும் நூலில் பதிவு செய்கிறார்.

உறையூர் முது கண்ணன் சாத்தனார் எனும் புலவர்,
“வல்லார் ஆயினும் வல்லநர் ஆயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
அருள வல்லை ஆகுமதி! இருள் இலர்
கொடாமை வல்லர் ஆகுக
கெடாத நுப்பின் நின் பகைஎதிர்ந் தோரே”

புறநானூறு :27

என்ற பாடலில் வறியவர்களுக்கு உதவிடும் கொடைப் பண்பை எடுத்துரைக்கிறார்.

ஒருவரின் கொடைத் தன்மையே, குன்றாத புகழைத் தரும் என்பதையே,
“ஈத லிசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல
தூதிய மில்லை உயிர்க்கு ”

(குறள் எண்: 231)

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை இயம்பியிருக்கிறார்.

படிக்காசுப் புலவரோ தமது பாடல்களில் கொடைத் தன்மை இல்லாதவர்களை ஈகைப் பண்பற்ற பேதையர்கள் என்று கூறுகிறார்.

“கொடியருக்கு நல்லபுத்தி சொன்னாலும்

தெரியாது! கொடையில் லாத

மடையருக்கு மதுரகவி உரைத்தாலும்

அவர்கொடுக்க மாட்டார் கண்டிர்

படியளக்கும் தண்டலைநீள் நெறியாரே!

உலகமெலாம் பரவிமூடி

விடியல் மட்டும் மழைபெயினும் அதின் ஒட்டாங்

குச்சில்முளை வீசிடாதே!”

கொடைப் பண்பு இல்லாதவர்களை ஒட்டைப் போன்ற கடிய மனம் கொண்டவர்களாகக் கூறுகிறார்.

மற்றொரு பாடலில் வறியவருக்குக் கொடுத்து மகிழும் பண்பைப் பெற்றவரை நல்ல கனிகளையுடைய மா, வாழை, பாலா மரங்களோடு ஒப்பீடு செய்கிறார். கொடைப் பண்பில்லாதவரை எட்டி மரங்களோடு ஒப்பிட்டு அவர்களாலும், அவர்களின் செல்வத்தாலும் ஒருவருக்கும் ஒரு பயனும் இல்லை என்று சாடுகிறார்.

“காட்டுமாங் கனிவாழைக் கனிபலவின்

கனிகள் உப காரம் ஆகும்:

சிட்டரும் அவ் வணந்தேடும் பொருளையெல்லாம்

இரப்பவர்க்கே செலுத்தி வாழ்வார்:

மட்டுலவும் சடையாரே! தண்டலையாரே!

சொன்னேன்! வணங்கள் தோறும்

எட்டிமரம் பழுத்தாலும் ஈயாதார்

வாழ்ந்தாலும் என்உண் டாமே?”

பிறிதொரு பாடலில் சிறந்த கொடை எது? என்றும் விளக்குகிறார். மழைக் காலத்தில் பத்துக்கலம் நீர் கொடுப்பதினும் வெயில் காலத்தில் ஒரு குடம் நீர் அளிப்பதே சிறந்த கொடை என்றும் விளக்குகிறார்.

“சீரிலகும் தண்டலையார் திருவருளால்

அகமேறிச் செழித்த நாளில்,

பாரியென ஆயிரம்பேர்க்கு) அன்னதானம்

கொடுக்கும் பலனைப் பார்க்க,

நேரிடும்பஞ் சந்தனிலே எவ்வளவாகிலும்

கொடுத்தால் நீதி யாகும்,

மாரிபதின் கலநீரிற் கோடைதனில்

ஒருகுடம்நீர் வண்மை தானே”

அதாவது கொடுக்கும் பொருளின் அளவு சிறியதாயினும், தேவைப்படும் நேரத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு கொடுப்பதே சிறப்பு என்றும் விளக்குகிறார்.

மனிதருக்கு மட்டுமில்லாது, உலக உயிர்கள் அனைவருக்கும் இருக்க வேண்டிய உயரிய பண்புகளில் ஒன்று, “பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்”. ஆகவே தான் நமது ஒளவை பெருமாட்டியும் “ஈவது விளக்கேல்” என்று இயம்பியுள்ளார்.

ஒழுக்கத்தின் மேன்மை

ஒழுக்கமுடைய வாழ்வே உயர்ந்த வாழ்வு என்பது பண்டைய தமிழரின் கொள்கை. ஒழுக்கம் என்ற சொல்லுக்கு உயர்ச்சி, மரியாதை, நெறி, செல்லுகை, நன்னடக்கை என்று பொருள் எழுதியுள்ளார் வித்வான் பாலூர் கண்ணப்ப முதலியார். நற்பண்புகளோடு கூடிய வாழ்வையே ஒழுக்கமான வாழ்வாகக் கொண்டிருந்தனர் தமிழ் சான்றோர்கள்.

பழந்தமிழரின் வாழ்வில் திருமணத்திற்கு முந்தைய காதல் வாழ்வைக் களவொழுக்கம் என்றும், திருமணத்திற்குப் பிறகு அவர்களின் இல்லற வாழ்வு கற்பொழுக்கம் என்றும் போற்றப்படுகிறது.

அறநெறி நூலான நான்மணிக்கடிகை நல்லொழுக்கத்தினை நிறைந்த செல்வத்தோடு ஒப்பீடு செய்கிறது.

“திருவொக்கும் தீதில் ஒழுக்கம் பெரிய

அறனொக்கும் ஆற்றின் ஒழுகல் பிறனைக்

கொலையொக்குங் கொண்டுகண் மாறல்

புலையொக்கும் போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு”

(நாண்: 8:1)

ஒவ்வொரு தனிமனிதரும் வாழ்வியல் ஒழுக்கங்களில் சிறந்து விளங்கினால் ஒரு சமுதாய மாற்றமே உருவாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே தான் நம் வள்ளுவப் பெருந்தகை ஒழுக்கத்தை உயிருடன் ஒப்பிட்டுள்ளார்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஓம்பப் படும்” (குறள் எண் :131)

ஒழுக்கமே ஒருவர் வாழ்விற்கு உயர்வைத் தரக்கூடியது. எனவே ஒழுக்கத்தை உயிரைவிட மேலானதாக மதிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

நனி மிகு கருத்து செறிந்த நாலடியாரில்,

“இம்மையும் நன்றாம் இயல் நெறியும் கைவிடாது
உம்மையும் நல்ல பயத்தால்; செம்மையின்
நாணம் கமழும் கதுப்பினால்! நன்றே காண்
மான முடையார் மதிப்பு”

பாடல் எண் :294

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஒழுக்கமுடைமை இம்மையில் பெருமித வாழ்வையும், மறுமைக்குப் புண்ணியத்தையும் வழங்கும் சிறப்புடையது என்று புலியூர் கேசிகனார் உரை எழுதியுள்ளார்.

ஒழுக்கம் உயர்வைத் தரும் என்ற மேலான கருத்தினை விவேகச் சிந்தாமணி எனும் நூலின் கண் அறிகிறோம். ஒழுக்கமுடைமையின் சிறப்பைப் பதிவு செய்யும் வேளையில் ஒழுக்கம் இல்லாதவரை பற்றியும் விவேகச் சிந்தாமணி கூறுகிறது.

“ஆசாரஞ் செய்வா ராகி லறிவொடு புகழு
முண்டாம், ஆச்சாரம் நன்மை யானால்
அவணியில் தேவராவார், ஆசாரஞ்
செய்யாராகி லறிவொடு புகழுமற்றுப்
பேசாமல்போற் பேச்சுமாகிப் பிணியொடு
நரகில் வீழ்வார்”

ஒழுக்கமுடைய வாழ்வு வாழ்ந்தவர் வானுரையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவர் என்றும் ஒழுக்கமில்லா வாழ்வு பிணியைத் தரும் என்றும் இயம்பியுள்ளது.

தண்டலையார் சதகத்திலோ படிக்காசுப் புலவர் ஒரு முறை ஒழுக்கமற்றோரென்றாகி விட்டால் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அந்த அவப் பெயரை மாற்றியலாது என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“கானமரும் கவரியொரு மயிர்படினும்
இறக்கும்! அது கழுதைக் குண்டோ?
மானமுடன் வாழ்பவனே மாபுருடன்!
சுயோதனை மறந்தார் உண்டோ?”

ஆனகஞ்சேர் ஒலி முழங்கும் தண்டலையாரே!

சொன்னேன்! அரைக்காசுக்குப்

போனஅபி மானமினி ஆயிரம்பொன்

கொடுத்தாலும் பொருந்தி டாதே.

நற்சான்றோராய் வாழ்வதற்கு எப்போதும் எங்கேயும் ஒரு முறை கூட ஒழுக்கமற்றவர் என்ற பெயரைப் பெற்று விடக் கூடாது என்பதில் நாம் கவனமாய் இருக்க வேண்டும்.

பிறவொழுக்கங்கள்

அறவொழுக்கத்தின் அடுத்த கூறாக வகுக்கப்படுவது செய்ந்நன்றியறிதலே உலக உயிர்களனைத்தும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்தும், செய்த அவ்வுதவியின் நன்றியினை நினைத்தும் வாழ வேண்டியது தேவையாகிறது.

**“எந்நன்றி கொண்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”**

என்பது தெய்வப்புவர் திருவள்ளுவரின் வாக்கு.

இவ்வகையிலான கருத்தையே படிக்காசுப் புலவர்,

“துப்பிட்ட ஆலம்விதை சிறிதெனினும்

பெரிதாகும் தோற்றம் போலச்

செப்பிட்ட திணையளவு செய்த நன்றி

பணையனவாய் சிறந்து தோன்றும்!

கொப்பிட்ட உமைபாகர் தண்டலையார்

வளநாட்டிற் கொஞ்ச மேனும்

உப்பிட்ட பேர்கள்தமை உளவரையும்

நினைக்கும் இந்த உலகந்தானே!”

திணையளவு செய்த நன்றியையும் பணையளவாய் நினைத்துப் பார்க்கும் பண்பு வேண்டும் என்பதையே இப்பாடலில் வலியுறுத்துகிறார்.

பிறிதொரு பாடலில்,

“கூன்செய்த பிறையணியும் தண்டலையார்

கருணை செய்து, கோடி கோடி

யான் செய்த விணையகற்றி நன்மை செய்தால்,

உபகாரம் என்னால் உண்டோ?

ஊன்செய்த உயிர்வளரத் தவம்தானம்

நடந்தேற உதவி யாக

வான்செய்த நன்றிக்கு வையகம்என்

செய்யும்? அதை மறந்திடாதே”

இறைவன் நமக்கு அருளிச் செய்த நன்மைக்கு, அதனை நினைந்து வணங்குவதன்றிக் கைம்மாறு செய்ய நம்மால் இயலாது என்று அறிவுறுத்துகிறார். இதன் மூலம் இயற்கை நமக்குச் செய்த நன்மைகளை நினைத்து வாழ வேண்டும் என்று எடுத்தியம்பியிருக்கிறார்.

பொறுமை

எவ்வகை துன்பம் ஏற்படினும் உணர்ச்சி வசப்படாமல் இருக்கும் மனநிலையே பொறுமை எனப்படுகிறது. மற்றவர் நம்மை இகழும் போதும், நீண்ட தாமதங்கள் ஏற்படும் போதும், தொடர் துன்பங்கள் வரும் போதும் அமைதியான, நிதானமான மனநிலையில் அந்த எளிதின்மை சூழலைக் கையாளும் திறனே பொறுமையாகும்.

மலை போல் உறுதியுடனும், பூமியைப் போல் எதையும் தாங்கும் சக்தியுடனும், கடல் போல் பரந்த உள்ளத்துடனும் வாழ்வதற்குப் பொறுமை உதவும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த குணமான பொறுமையின்மை பல நேரங்களில் பகைமையைத் தந்து விடுகிறது. நம் உறவுகளையும், நட்புகளையும் இழக்கச் செய்கின்றது.

படிக்காசுப் புலவர் பொறுமையெனும் பெருங்குணம் கொண்டாரைப் புகழ்கின்றார்.

கறுத்த விடம் உண்டருளும் தண்டலையார்

வளநாட்டிற் கடிய. தீயோர்

குறித்துமனை யாளரையில் துகிலுரிந்தும்

ஐவர்மனம் கோபித் தாரோ?

பறித்தூரிய பொருள்முழுதும் கவர்ந்தாலும்

அடித்தாலும் பழிசெய் தாலும்

பொறுத்தவரே அரசாள்வார்! பொங்கினவர்

காடாளப் போவார் தாமே.

எத்தனை துன்பங்கள் வந்த போதிலும் பொறுமையுடன், மனங்கலங்காமல் செயலாற்றுவரே இறுதியில் வெற்றியாளராகியிராரென்பதைப் படிக்காசுப் புலவர் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

முடிவுரை

பண்டைய தமிழ் சான்றோர்கள் பண்பாட்டையும், ஒழுக்க விழுமியங்களையும் உயிராக மதித்துப் போற்றினார்கள். மனிதர்கள் தகாத வழியில் செல்வதைத் தடுத்து, நன்னெறியில் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளப் பெரிதும் துணை நிற்பது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களே. அறவொழுக்கத்தோடு கூடிய மனித வாழ்வே, பண்பட்ட சமூகம் உருவாகுவதற்கு அடிகோலும். சமூகத்தின் முக்கிய அங்கமாயிருக்கின்ற தனிமனிதனுக்கு வாழ்வியல் நெறிகளைக் கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசான்களாய் நம் இலக்கியங்களே இருக்கின்றது. இவற்றின் துணை கொண்டு, அறிவிற் சிறந்த, பண்பட்ட சமூகமாய் நாம் வாழ வேண்டும். அதற்கு நம் அருந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வழிகாட்டியாய் விளங்குகின்றது.

மேற்கோள் நூல்கள்

1. தண்டலையார் சதகம் - படிக்காசுப் புலவர்.
2. தண்டலையார் சதகம் - மூலமும் உரையும் : புலவர் இரசு.
3. வாழ்வியல் நெறிகள் - முனைவர் சி.பாலசுப்ரமணியன்.
4. நாலடியார் - மூலமும் உரையும் : புலியூர் கேசிகன்.
5. நான்மணிகடிகை - மூலமும் பழைய உரையும்.
6. திருக்குறள் - முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் கருணாநிதி உரை.
7. புறநானூறு - மூலமும் உரையும் : புலியூர் கேசிகன்.
8. விவேகச் சிந்தாமணி - மூலமும் உரையும்.

கவிஞர் குறித்து ஒளி

திருமதி.இரா.இராஜாமணி
முதுகலை தமிழாசிரியை(ப.நி.)
ஈரோடு.

முன்னுரை

புதுவை நகரம் இந்த உலகிற்கு அளித்த புரட்சிக் கவிஞர்கள் பலர்.

“கத்திமுனை தனிலே - பயம்
காட்டும் உலகினிலே
சத்தியப் பேரிகையை - நான்
தட்டி முழக்கிடுவேன்
ஊரை எழுப்பிடவே, துயர்
ஒன்றை நொறுக்கிடவே
தாரை முழக்கிடுவேன் தமிழ்
சாதி விழித்திட வே”

என்று கவிதை மூலம் தன்னை அறிவித்துக் கொண்டவர்தான் கவிஞர் தமிழ் ஒளி. அவரது படைப்புகளில் சமுதாயச் சிந்தனைகள் மேலோங்கியுள்ளன எனும் நோக்கத்திலேயே இக்கட்டுரை படைக்கப்பட்டுள்ளது.

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

புதுவை தந்த புரட்சிக் குயில்களில் கவிஞர் தமிழ் ஒளியும் ஒருவர். ‘பட்டு ராசா’ என்று கொஞ்சி அழைக்கப்பட்ட விஜயரங்கம், பின்னாளில் தமிழ் ஒளியாக ஒளிர்ந்தார்.

திரு பொ. சின்னையா, திருமதி செங்கேணி அம்மாள் இணையருக்கு, மகனாகத் தோன்றினார். தோற்றம் 21.09.1924. இவர் புதுச்சேரியில் சாமிப்பிள்ளை தோட்டம் என்ற இடம் இவர்களது பூர்வீகம். உடன்பிறந்த சகோதரியின் பெயர் வள்ளியம்மை. சித்தப்பா மகள் சரோஜா என்பவர் இவரிடம் மிகுந்த அன்பு காட்டியவர்.

பள்ளிப் பருவத்திலேயே முற்போக்குச் சிந்தனைகளுடன் கூடிய கவிகளைப் படைப்பதில் வல்லவர்.

பாவேந்தர் மகன் திரு மன்னர் மன்னன் அவர்களும் கவிஞர். தமிழ் ஒளியும் நண்பர்கள்.

மன்னர் மன்னன் அவர்களுடன் இணைந்து 'முரசு' என்ற கையெழுத்து ஏடு ஒன்றைத் தொடங்கினார். இது சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்களுக்குப் படிக்கக் கொடுக்கப்பட்டது.

பாரதிதாசன் அவர்கள், பாண்டியன் பரிசு காவியத்தை எழுதியபோது அதன் கையெழுத்துப் படியினை எடுக்கும் பொறுப்பு தமிழ் ஒளியிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இவருடைய கையெழுத்து, முத்து முத்தாக இருக்கும். பின்னர், தஞ்சை கரந்தை தமிழ்க் கல்லூரியில் தமிழ் படித்தார்.

கல்லூரி விடுமுறை நேரங்களிலே திராவிட மாணவர் கழகச் செயல்பாடுகளில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார்.

பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற பெரும் கவியரசர்களின் சிந்தனைச் சுவடுகளின் ஓரம் கால்பதித்துத் தன் எண்ணங்கள் வழிநடந்தவர்.

காதல் ஜோடி ஒன்று சாதிய வெறியினரால் பிரிக்கப்பட்டு, அந்த இளம் பெண் ஒரு பணக்காரக் கிழவனுக்கு மணமுடித்து வைக்கப்பட்டது. இதைக்கண்ட இவருடைய ஆழ்மனத்தில் இந்நிகழ்வு ஒரு கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது.

இவர் வாழ்ந்த காலகட்டங்களிலே திராவிட இயக்கம், முற்போக்கு இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம் என்ற பல்வேறு அமைப்புகள் தமிழகத்தில் வளர்ந்து கொண்டு இருந்தன. இவருடைய எண்ணங்களில் அவை ஆழப் பதிந்தன. சமுதாயத்தில் காணப்பட்டவர்களுக்கு வேறுபாடுகள், ஏழை, பணக்காரன் என்ற பொருளாதார வேறுபாடுகள், சாதி மத வேறுபாடுகள், சமயநெறிகளில் சிலரால் கையாளப்பட்டு வந்த முரண்பாடுகள், இவை எல்லாம் இவர் சிந்தனைகளைத் தூண்டின. இவற்றை ஒரு கவிஞனாக நின்று தன் எழுத்துகளின் மூலம் விழிப்புணர்வை உண்டாக்கும் வகையில் கவிதைகள் படைத்தவர் தான் கவிஞர் தமிழ் ஒளி.

சாதிய வெறிபிடித்த சமுதாயத்தைத் தோலுரித்துக்காட்டும் முதல் பட்டியலினப் பெண்ணியக் காவியம் 'வீராயி' எனலாம். உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்காகக் குரல் எழுப்பும் கவிஞரின் படைப்பு 'மே தின ரோஜா'.

உயர்சாதிக்கும், சேரிக்கும் இடையே காதல் மலர்ந்தால் அது இறப்பில்தான் முடியும் இல்லறத்தில் முடியாது என்பதைக் காட்டும் காவியம் 'நிலை பெற்ற சிலை' எனும் காவியமாகும்.

புரட்சிக்கவியின் 'பாண்டியன் பரிசு', காவியத்தை நகல் எடுக்கும் போது மனத்தில் உதித்த எண்ணங்களில் எழுதியது 'கவிஞரின் காதல்'. இக்காவியங்கள் அனைத்தும் துண்பியல் சார்ந்தவை. சமுதாயத்தில் நடக்கும் கொடுமைகளை எடுத்துக் கூறுவன.

கவிஞர்களுக்கு விண்ணப்பம்

"மக்களுக்காக, மக்கள் உயர், மக்கள் காலத்துக் கதைகளை எழுதுங்கள். உலகம் முழுவதும் உருவாகிக்கொண்டு வரும் உழைக்கும் இனத்தின் கூட்டு முன்னணிக்கு உங்கள் எழுத்து உறுதுணையாகட்டும்". - (கவிஞர் தமிழ்ஒளி) இவ்வாறு எழுத்தாளர்களுக்கு விண்ணப்பம் வைக்கிறார் கவிஞர் தமிழ்ஒளி.

சில பாடல்கள் வழியாக வெளிப்படும், கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் சிந்தனைகள் பார்ப்போம்.

1. வறுமை

ஏழ்மையாளரின் வாழ்வு நிலை வருணனைகள்,

"கந்தல் படுதாவில் கட்டியதோர் மாளிகையாம்!

கோணி அதன் மேலே, கூரை பழுந் தகரம்

துணை சிறுகொம்புதொட்டில் பழங்கந்தை"

இவ்வாறு ஏழைத் துறைமுகத் தொழிலாளியின் வீட்டு அமைப்பைக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

"வீராயி" எனும் காவியத்தில், 'மழை பிடித்துக்கொள்கிறது ஐப்பசியில்' என்று பாடல் வரி தொடங்குகிறது. அவை,

"விண்மீன்கள் மொய்த்ததுபோல் பொத்தலா பொத்தல்,

வெற்றுடலில் சுற்றுகிற கந்தலெனக் கீற்று,

கண்களிலே மழையோட்டம் அருவியெனப் பாயும்,

கதறியழுகின்றார்கள் ஏழையெல்லாம் அங்கே!"

ஏழைகள் வாழ்மிடம் எப்போதும் குடிசைகளாக இருப்பதால், அவை அடித்துச் செல்லப்படுவதும் ஏழைகள் அல்லல் படுவதும் தொடர் வாழ்க்கைதான் இன்றும், பல

இடங்களில் இவரது வரிகள் மூலம் நாம் அறிவது, ஏழை என்றோ, வறுமை என்றோ சொல்லி எழுதவில்லை. வாழ்ந்து, நொந்து, உணர்ந்து எழுதியவர் எனத் தெரிகிறது.

1. பொதுவுடைமைக் கருத்துகள்

தொழிலாளிகளுக்குத் தோள்கொடுத்தவர். புது உலகம் கண்டவர்கள் உழைப்பாளிகள், காடுகளை அழித்து நாடாக்கியவர் உழைப்பாளிகள். இவ்வுலகமே உழைக்கும் கூலிக்காரர்களால்தான் உருவானது. முதலாளிகளிடம் பணம் சேர்கிறது. தொழிலாளிகளும் உழைப்பாளிகளும் ஏழைகளாகவே இருப்பது கண்டு பல இடங்களில் மனம் நொந்து பாடுகிறார். அவை,

“உழுவனே நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரன்
உழைப்பவனே தேசத்தின் உரிமை யாளன்,

.....

எழுந்து வா! உழைப்பவரின் போராட்டத்தில்
இரண்டின்றிக் கலந்துவிட இதுதான் நேரம்!”

இப்படிப்பட்ட எழுச்சிமிகு பாடல்களைப் பாடி, உழைப்பாளிகளுக்காக, குரல் எழுப்பும் கவிஞர் தான் கவிஞர் தமிழ்ஒளி.

தொழிலாளிகளின் உழைப்பிற்குச் சொல்லமைத்துத் தோள்கொடுத்தவர் கவிஞர் தமிழ்ஒளி. ‘நிலை பெற்ற சிலை’ எனும் காவியத்தின் வழி தொழிலாளர் நிலையை விளக்குகிறார்.

"மாடிக்குச் சுண்ணாம்பு உங்கள் ரத்தம்,
மஞ்சந்தான் உம் உடலின் தோலினாலே,

.....

சொத்தெல்லாம் உம் எலும்பைச் சந்தனம்போல்,
நகந்தேய இழை திழைத்துச் சேர்த்ததன்றோ"

மேலும், இக்கவிதை வரிகளில் பாவேந்தர்

"சித்திரச்சோலைகளே உமை நன்கு

திருத்த இப்பாரினிலே - முன்னர்

எத்தனை தோழர்கள் ரத்தம் சொரிந்தனரோ!

உங்கள் வேரினிலே...."

என்ற வரிகளை நினைவு கூர்கின்றன.

மேலும், இலாபம் உழைப்பவர்களுக்குப் பங்கீடாக வேண்டும் என்பதே பொதுவுடைமை என்பது இவர் கருத்து.

"பொருளாருவர்க்கே உரிமையில்லை -நாட்டு

பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் உரிமை"

என்ற கருத்தை 'நிலை பெற்ற சிலையில்' கூறுகிறார்.

இங்கே, புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனின் வரிகள் ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

"எல்லார்க்கும் தேசம், எல்லார்க்கும் உடைமை

எல்லார்க்கும் எல்லா உரிமைகளும் ஆளுக வே"

என்பதாக உள்ளது.

கவிஞர் அறிவு ஒளி,

"உச்சியீதில் ஒருவன் வாழ,

குப்பைக்கு ஒருவனா?- பசித்

தொப்பைக்கு ஒருவனா? பழங்

குடிசைக்கு ஒருவனா? இதை

ஒப்ப ஒருவனா?"

என்று இடித்துரைக்கும் கவிஞரின் எண்ணங்களுடன் ஒத்துப் போகிறார் கவிஞர் தமிழ்ஒளி.

பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தில் அனைத்தும் பொதுவாகிப்போவதால், ஏழை, பணக்காரன் என்ற பொருளாதார வேறுபாடும் காணப்படாது. முதலாளி, தொழிலாளி என்ற வர்க்க வேறுபாடும் இராது என்று கருதுகிறார். ஆதிக்கம், அடிமை என்ற எண்ணங்கள் எழா. இன்னல்கள் இல்லாத சமநீதி சமுதாயம் அமையும் என்பதைப் பல இடங்களில் தன் கவிதைகள் வழி வலியுறுத்துகிறார்.

3. பெண்ணியம்

பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் பற்றி உள்ளம் கொதித்துக் கவி படைத்தவர். பட்டியலினப் பெண்கள் அடையும் அல்லல்கள், அவர்களின் பாதுகாப்பு பற்றி மிகவும் மனம் கொதிக்கிறார். 'வீராயி' எனும் காவியத்தில், பட்டியலினப் பெண் வீராயின் வாழ்க்கையே பாடுபொருள். அதைப் படித்துப் பார்த்தால், அவ்வினத்தார் அடையும் கொடுமைகள், வீராயி படும் அல்லல்கள் மூலம் பல்வேறு சிந்தனைகள், சீற்றங்களாக வெளிப்படும்.

தீண்டாமைக் கொடுமை, அவர்களின் பாதுகாப்பற்ற வாழ்வு, அப்பெண் பாலியல் கொடுமைக்கு உட்படுத்தப்படல், மன்றங்களில் கூட நீதி கிடைக்காத நிலை, கலப்புமணம் ஏற்கப்படாத நிலை, ஆணவக் கொலை எனக் கதையில் பல சூழல்கள் காட்டப்பட்டிருக்கும்.

"காமுகர்கள் வாழ்கின்ற காட்டிடையே கன்னியர்
தீமுகத்தைக் கொண்டிருந்தால் நன்றாகும்!
தீயவர்கள் கன்னிக்கவின் அழகைக் கண்டால்
விலங்காகி இன்னல் புரிவார்கள்!"

என்கிறார்.

இவர் காவியங்கள் பலவும், சாதிக் கொடுமை, பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியைப் பறை சாற்றுகின்றன.

கவிஞர் தமிழ்ஒளி

"கெடுதலைச் செய்தனர் ஆணினக் கிறுக்கர்"

என்றும்,

"கூவுவாய் குயிலே குவையத்தினி மேல்
மேவும் சமநிலை மேலிடும் என்றே"

'குயில்' எனும் பாட்டில் பாடியுள்ளார்.

பெண் விடுதலை, பெண் உரிமை, பெண்கள் சமநிலைபெற வேண்டும் என்ற கருத்துகள் ஏட்டளவில் மட்டுமே உள்ளன என்பதை,

"நாளும் அழுதழுது நைந்தவுனை முன்னேற்ற
தாளும் எழுத்தும் சதமென்றார் - ஆளும்
உலகென்றார், 'ஊ' என்றார் அன்னார் உனது
தலையெழுத்தை மாற்றா தவர்"

என்று பாடியுள்ளார்.

4. கலப்புமணம்

சாதியில் உயர்வு, தாழ்வு கலந்து மணந்தால் சமூகம் சமநிலை அடையலாம். காதல் என்பது தமிழரின் பழைய பண்பாட்டு தொடர்ச்சியே, உயிரினங்கள் காதலின்றி வாழ முடியாது. ஆனால், சமூகத்தில் உயர்வு, தாழ்வு இனங்களில் பார்க்கப்படுவதால் காதல் மணம் கூட ஏற்கப்படுவதில்லை. மீறிக் காதல் தோன்றிவிட்டால், அக்காதலர்

நிலை உயிர் விடுதலன்றி வேறில்லை என்பதையே காதல் காவியங்களின் இறுதியில் கூறுகின்றார்.

"குருதியிலே காதலர்கள் குளிக்கின்றார் அந்தோ
கொடுமையிலே இது போன்ற கொடுமையுமே உண்டோ?
ஒருவாறு வெறி தீர்த்தே ஊரார்கள் சென்றார்"

இது இன்றும் தொடரும் ஆணவக்கொலைகளைக் காட்டி நிற்கிறது.

5. மொழிப்பற்று

1960இல் இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம், மிகத்தீவிரமாக இருந்த காலகட்டத்தில், தமிழ் எழுச்சிப் பாடல்களும், இந்தி எதிர்ப்புப் பேரணி பாடல்களும் இயற்றியிருக்கின்றார்.

"புறப்படுபுறப்படு பகை மேலே
புலியென நரியினத் தொகை மேல..

.....

தமிழனுக்கே தமிழ்நாடு - இதைத்
தடுக்க யார் செய்தாலுங்கேடு"

மேலும்,

'தமிழ் கன்னி' எனும் தலைப்பில் தமிழ் மொழியின் முதன்மைச் சிறப்பைப் பாடியுள்ளார்.

6. புத்துலகச் சிந்தனைகள்

தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும், சாதி கொடுமை ஒழிய வேண்டும் என்பதே கவிஞரின் பல படைப்புகளிலும் காணப்படுகிறது. விலங்குகள் கூடத் தம்மைத் தொட ஒப்பும் மனிதன், தான் உயர்ந்தவன், அடுத்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற எண்ணத்தை யார் வளர்த்துவிட்டார்கள்? சினம் கொள்கிறார் பாருங்கள்.

"இக்கொடுமையினை விதைத்தவனைக் காணின்,
கையிரண்டும், காலிரண்டும் வெட்டி அவர் கண்ணை,
கழுக்குப் பலியிடுவேன், என்ன இது நீதி?"

இவ்வாறு, தீண்டாமைக்கு எதிராகப் பொங்கி எழுகிறார்.

எத்தனையோ, குற்றவியல் வழக்குகள் இன்றளவும் சாதியெறி அடிப்படையில் நிகழ்கின்றன. பல, பதிவு செய்யப்படுவதில்லை, செய்யப்பட்டாலும் சரியான தீர்ப்பு அமைவதில்லை என்பதை,

“குள்ளச் சமூகமடா - கரை
கொள்ளும் சமூக மடா
கள்ளச் சமூகமடா - அதன்
கட்டுகளில் மட்டுமே
உள்ள மகிழ்ந்தவர் தம்

.....

தலை ஓடுகள் மன்றினிலே உள்ளெறியும் விளக்கின்
மேல் ஒட்டிக் கவிழ்ந்தனவாம்”

என்று, வீராயி காவியத்தில் குறிப்பிடுகிறார். இதே காவியத்தில், புரட்சித் திருமணத்தில் பறையடித்துத் திருமணம் நடக்கிறது.

“தூதெல்லாம் ஒழியும் வண்ணம்
சுழலுதடா ஓசை!

.....

சுற்று தடா பறையோசை
புரட்சியினைச் சொல்லி!”

என்று சமநிலை நிலவ வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

சமயத்தின் பெயரால் நடக்கும் செயல்களைச் சாடுகிறார். அவை,
"கும்பியிலே பசி நெருப்பு மூண்டெரிக்க,
குழந்தைகளும் மனைவியரும் துடிக்க ஏழை
தெம்பின்றி விழுந்திடுவான் அவர்கள் முன்னே
"செய்த வினை", "விதி" யென்றே சொல்லிவிட்டு
எம்பிரான் நாமத்தை ஜெபிப்பார் மூடர்"

என்று மூட நம்பிக்கைகளாகச் சாடுகிறார்.

அடுத்து ஒரு பாடலில், தெய்வத்திற்குச் செய்வதைவிட ஏழைகளுக்கு, உழைப்போருக்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பாடுகிறார்.

‘கடவுளின் பெயரால்’ எனும் தனிப்பாடலில்,
“சிதம்பரம் நடராஜர் ஆலயத்தில்
செம்பொன்னால் செய்திருக்கும் நந்தியின் வால்,
எதனாலோ ஒடிந்துவிட ஒடோடிப் போய்,
இரண்டே கால் கோடியினைச் செலவழிப்பார்
முதலாளி அழகப்பர், ஆனால் ஆலை

**மூடியதால் கூலி என்று நோய்வாய்ப்பட்டு
கதறுகின்ற தொழிலாளர் தமக்குச் செல்லாக்
காசையும் தருவதற்கு ஒப்ப மாட்டார்"**

என்றும்,

திருப்பதி இறைவனுக்கு,

'வைர முடி தரிப்பர், ஏழைகளுக்கு ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்' என்றும்
பாடுவதைக் காண்கிறோம்.

அறிவியல் சிந்தனைகள்

மேலும், அறிவியல் சிந்தனைகள் பல தனிப்பாடல்களில் விரவியுள்ளன.

"நிலவைப் பிடித்துவிட்டார் - அதன்

நெற்றியில் வெற்றிக் கொடியை நடட்டார்" என்கிறார்.

என்றும்,

'அந்தரத்தில் மேடை அமைத்தார்' எனும் பாடலில்,

'மண்ணுலகின் பொற்கனவை விண்ணில் வடித்தார்,

சந்திரனைப் பற்றிய தன்றி - அதனைத்

தாண்டுகின்ற கூண்டுகளும் ஈண்டு புனைந்தார்" என்கிறார்.

போரில்லாச் சமுதாயம் உருவாக நினைத்தவர் கவிஞர் தமிழ்ஒளி. போர் எனும்
பேயை மண்ணில் ஓட்டி' என்று பாடி, உலக அமைதிக்கு வித்திட்டவர்.

இந்திய நாடு அன்பு வழி வந்த நட்பையும் உலகச் சமாதானத்தையும் விரும்பும்
நாடு என்கிறார்.

சிறந்த சமுதாயம் உருவாக இளைஞர்களையும் மாணவர்களையும்
அழைக்கிறார்.

'மாணவ உலகே! விழிப்பு கொள்!' என்று அழைக்கிறார். புதுச் சமுதாயம்
உருவாக நினைத்தார் கவிஞர்.

"பொய்ப்புளுக்கு தரித்திரத்தைக் கழுகு தின்னப்

புது உலக மாளிகையை அமைப்போம் வாரீர்"

என்று அனைவரையும் புத்துலகு அமைக்க அழைப்பு விடுக்கிறார். இவர் பாடல்கள்
மூலம் மனித நேயமும் அன்பும் உலகிற்குத் தேவை எனச் சுட்டப்படுகிறது.

சிறுவர் பாடல்கள்

மனமெல்லாம் சமுதாயத்தின் மேல் சீற்றமிகு சிந்தனைகள் பல அடக்கியிருந்தாலும், சிறார்களை நேர்வழிப் படுத்துவதன் மூலமும் சமுதாயம் சீரடையும் என்ற எண்ணங்களைச் சுமந்தவர்.

இயற்கை காட்சிகள், கல்வியின் இன்றியமையாமை, சமுதாய நிலைகூறி எதிர்காலத் தலைவர்களை நெறிப்படுத்தும் விதமாக எளிமையான சொற்களில் பாடல்கள் பல பாடியுள்ளார்.

கல்வி

“பாடம் படியா ஒரு பையன்,
பள்ளி செல்லா ஒரு பையன்
மூடன் ஆனான் முன்னாலே,
மூட்டை சுமந்தான் பின்னாலே,
.....
சோம்பித் திரிந்த ஒரு பையன்,
-சுற்றித் திரிந்த ஒரு பையன்,
தேம்பித் திரிந்தான் முன்னாலே,
தெருவில் நின்றான் பின்னாலே”

என்று பாடுகிறார்.

நல்ல பழக்கங்களைப் பாடும் போது,

“மலரைப் பார்த்துத் தூய்மையாக
இருக்கப் பழகு நீ!

.....

உன்னைப் பார்த்துப் பிறர் திருந்தி

நடக்கப் பழகு நீ!”

என்று பாடுகிறார்.

கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் படைப்புகள்

இவரது படைப்புகள், காவியங்களாகவும், சிறுகதைகளாகவும், தனிப் பாடல்களாகவும் குழந்தைப் பாடல்களாகவும் சில ஆய்வு நூல்களாகவும் கதைகளாகவும் நாடகங்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. அனைத்திலும் மனித நேயம், பட்டியலின மக்களுக்கான எழுச்சி, மூட நம்பிக்கைகளைக் களைதல்,

பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகள் என்ற சமுதாயச் சீர்த்திருத்தக் கருத்துகள் விரவிக் கிடக்கின்றன.

இவருடைய படைப்புகளில் 'கண்ணப்பன் கிளிகள்' என்ற உருவகக் காதல் காவியம் பல்கலைக்கழகங்களில் துணைப்பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு கல்லூரி, பள்ளி பாடத்திட்டங்களில் இவருடைய படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. "வறுமையைப் பாடும் கவிஞன் வறுமை நிலையிலேயே வாழ்ந்து மடிவான்" என்ற ஒரு கருத்து நிலவி வருகிறது. அதற்கு இவருடைய வாழ்வும் சான்றாக அமைந்துள்ளதைக் காண்கிறோம்.

இறப்பு

ஆஸ்துமா நோயினால் அல்லப்பட்டார். அல்லல் என்பது சொல்ல முடியாத தூழலில் - எப்படி இறந்தார் என்று விவரிக்க முடியாத நிலையில் 29.03.1965 இல் உயிர்துறந்தார். நாற்பதே ஆண்டுகள் வாழ்ந்த கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் படைப்புகள் முழுவதும் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சீர்கேடுகளைச் சாடுவனவாகவும் விழிப்புணர்வு கொள்ளச் செய்வனவாகவும் உள்ளன.

இவரது மறைவுக்குப்பின் இவரது நண்பர். அமரர்.செ.து.சஞ்சீவி அவர்கள் கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் நூல்களைப் பதிப்பித்தார். அவர் இல்லாவிட்டால் இன்றைக்குக் கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் படைப்புகளும் காலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும்.

நிறைவுரை

கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் இலக்கியப் படைப்புகள் சமுதாயத்தில் காணப்படும் சாதிய வேறுபாடுகள், பொருளாதார வேறுபாடுகள், ஆண்டான் அடிமை வேறுபாடுகள் களையப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் எழுதப்பட்டனவாகவும், அன்பான, அமைதியான சமுதாயம் அமையவேண்டும் என்ற சமுதாயச் சீர்த்திருத்த சிந்தனையில் எழுதப்பட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன.

சமூகநீதிக்கு வழிவகுக்கும் எண்ணங்களே, கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் படைப்புகளில் காணப்படுகின்றன.

துணை நூற்பட்டியல்

1. தமிழ் ஒளி காவியங்கள் தொகுதி - ஒன்று. புகழ் புத்தகாலயம். (செப்டம்பர்-2003)
2. தமிழ் ஒளியின் கவிதைகள் - தொகுதி ஒன்று - புகழ் புத்தகாலயம். (2003)
3. தமிழ் ஒளியின் கவிதைகள் - தொகுதி இரண்டு, புகழ் புத்தகாலயம். - (2003)
4. கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் படைப்புலகம் - கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் வெளியீடு - முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் - புதுவை. (1999)
5. தமிழ் ஒளி - செ.து.சஞ்சீவி - இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள். சாகித்திய அகாடெமி. மு.ப. (2004)
6. கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் சமூகப் பார்வை. (திருக்குறள் செல்வி. ஈரோடு - இரா.இராஜாமணி) நூல் வயல் பதிப்பகம் - சென்னை. (2023)

இலக்கியத்தில் உழவுசார் கருத்தியல்

முனைவர் மு.ரா.மஜிதா பர்வின்

உதவிப் பேராசிரியர்

முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வு மையம்,

ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி,

தூத்துக்குடி - 2.

முன்னுரை

‘வேளாண் எதிரும் விருப்பின் கண்ணும்’ என்று தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்கத் தமிழர் காலத்தில் உழவுத் தொழில் அதன் சிறப்பை எட்டியது. சமூகத்தின் தலையாய தேவையாக உழவு சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனாலேயே உழவரைச் சமூகப் படிமுறையில் முதலில் வைத்துப் பண்டைய இலக்கியங்களில் உயர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. பண்டைய தமிழர்கள் மண்ணின் பல்வேறு வகைகளை அறிந்தவர்கள். எந்த மண்ணில் எந்தப் பயிர் செய்ய முடியும் என்று அறிந்து வைத்திருந்தனர். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குப் பொருத்தமான நீர்ப்பாசன முறைகளைத் தெளிவுடன் கடைபிடித்து வந்தனர்.

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைப் பாகுபாட்டில், உழவுத் தொழிலுக்குரிய நிலம் கொண்டது. மருதம் என்பதும் வயலும் வயல் சார்ந்த இடங்களாகும். இந்நிலப்பகுதியில் உழவுத் தொழிலுடன் கூடிய உயர் நாகரீகப் பண்பாடு இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. நெல், கரும்பு, தானியப் பயிர்கள், மிளகு, தேங்காய், அவரை, பருத்தி, புளி சந்தனம் என்று அனைத்து வகைகளையும் மக்கள் உற்பத்தி செய்துள்ளனர். நெல்லிலேயே வெண்ணெல், செந்நெல், புதுநெல் என்று பலவகையாகப் பிரித்திருந்தனர். முல்லை நில மக்கள் பழங்களையும், கால் நடைகளுக்கான தானியங்களையும் உற்பத்தி செய்தனர்.

‘தொண்டி’ என்னும் ஊரில் வெண்ணெல் விளைந்ததாகச் சங்கப்பாடலின் வழி அறியமுடிகின்றது. உள்ளீடில்லாத நெல்லிற்கு ‘பதடி’ என்றும் பெயர் வைத்துள்ளனர் பண்டைய உழவர்கள். நிலங்களை அதன் வளச் சான்றுகளுக்கேற்ப வகைப்படுத்தியுள்ளனர். உப்பு நிலத்தை ‘களர் நிலம்’ அல்லது ‘உவர் நிலம்’ என்று தனியாகப் பிரித்து வைத்திருந்தனர்.

நிலத்தின் வகைகள்

நிலத்தின் வளம், தன்மை அடிப்படையில் கீழ்க்கண்டவாறு பாகுபடுத்தியுள்ளனர்.

➤ ஆற்றுவைப்பு	}	ஆற்றோரமான நிலம்
➤ அருக்கொல்லை		
➤ படுகை		
➤ கரைவழி		
➤ காற்புரவு		
➤ வெளிவாய்ப்படுகை	}	கிணற்றைச் சேர்ந்த நிலம்
➤ இறைப்புப் பட்டரை		
➤ ஏற்றப்பட்டரைக்		
➤ தூர்வை		
➤ ஆயக்கட்டு		- நீர் நிலையை ஆதாரமாகக் கொண்ட நிலம்.
➤ நன்செய்		- நீர்வளம் நிறைந்த நிலம்.
➤ புன்செய்		- வானம் பார்த்த பூமி
➤ அளக்கர்திணை		- கடலாற் சூழப்பட்ட நிலம்
➤ வானம் பார்த்த நிலம்		- மழையை மட்டுமே நம்பிய விவசாய நிலம்
➤ ஏரங்காடி		- பருத்தி விளையும் புஞ்செய் நிலம்
➤ நாற்றங்கால்		- விதைகளை விதைத்து நாற்றுப்பயிரிடும் இடம்.
➤ சாட்டி		- அறுவடை ஆனபின் உழுது கிடக்கும் நிலம்
➤ குளக்கீர்		- குளத்தில் மதகை அடுத்துள்ள வயல், குளம்பார்த்தநிலம்.
➤ நகரி	}	அரசுக்கு உரிமையான நிலம்
➤ பெரும்பேறு		
➤ சூன்		
➤ குடிவார நிலம்		- குடிகள் பயிரிட உரிமையுள்ள நிலம்
➤ பள்ளத்தாக்கு		- இருண்டு மேடுகளுக்கு இடையே உள்ள நிலம்
➤ தில்லியம்		- புதியதாகத் திருத்தப்பட்ட விளை நிலம்
➤ உறாவரை		- பயிர் உள்ளே வராத எல்லை உள்ள நிலம்
➤ எடார்		- வெளி நிலம்
➤ செய்யுள்		- விளை நிலம்
➤ தொய்யில், செறிப்பு		- உழு நிலம்
➤ பண்ணை		- வயல்

- செந்திரம் - விளைச்சல் நிலம்
- பாசல் - பசிய விளை நிலம்
- நன்னிலம், நன்செய் - நெல் விளையும் புலம்
- படப்பு - கொல்லை
- துடவை - உழவுக்கொல்லை
- விதைப்புனம் - புதுக்கொல்லை
- முதை - பழங்கொல்லை
- பின்னை - வீட்டுக் கொல்லை
- திருத்து, கருஞ்செய் - நன்செய் நிலம்
- தாக்கு - நெல் வயல்
- வற்புலம், தகர், தராய் - மேட்டு நிலம்
- காங்கவீனம், திணைப்புனம் - திணை விளையும் நிலம்
- சேற்றுப்புழி - உழப்பட்ட நிலம்
- விரைக்கால் - விதைக்குரிய நிலம்
- தடி - சிறுவயல்
- காணியாட்சி - உரிமை நிலம்
- காடாரம்பம் - நீர்பாசனமில்லாத நிலம்
- கணியாட்சி - உரிமை நிலம்
- வட்டகை - அடைப்பு நிலம்

இவ்வாறு நூற்றி இருபது வகையான நிலங்கள் உள்ளன.

உழவனின் இலக்கணம்

ஒரு நல்ல உழவன் தன் நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வைக்கோலைச் சேர்த்து வைத்திருப்பான். நாள்தோறும் உழுது ஏரைப் போற்றுவான். புன்செய் நிலத்தையும் திருத்துவான். எருவிடுவான் கலப்பையால் நிலத்தைப் பண்படுத்துவான் என்ற கருத்தினை,

“நன் புலத்து வை அடக்கி, நானும் ஏர் போற்றி

புன் புலத்தைச் செய்து எரு போற்றிய பின் நன் புலக்கண்

பண் கலப்பை பாற்படுப்பான் உழவன் என்பவே

நுண் கலப்பை நூல் ஓதுவார்” (சிறுபஞ்சமூலம்.58)

என்ற பாடலில் மூலம் உழவரின் இலக்கணத்தை அறியமுடிகிறது. மேலும்,

**“வேத நூல் முதலாகி விளங்குகின்ற கலையனைத்தும்
ஓதுவாரெல்லோரும் உழுவார் தந்தலைக்கடைக்கே
கோதைவேள் மன்னவர்தம் குடைவளமுங் கொழு வளமே
ஆதலால் இவர் பெருமை யாருரைக்க வல்லாரே”** (கம்பராமாயணம்)

வேத நூல் தொடங்கி, அனைத்துக் கலைகளையும் கற்றறிந்த கல்வி அறிவு படைத்தவர்களை உழவர்களை ஒப்பிடுகையில் கடை நிலையில் உள்ளவர்களே என்றும் மன்னவர்களின் வளமான ஆட்சியும் உழவர்களின் உழைப்பால் விளைந்தது. உழவர்களின் பெருமைகளை யாரேனும் இயம்பவும் தேவையோ என்கிறார் கம்பர்.

**“அலகிலா மறைவிளங்கும் அந்தணர் ஆகுதி விளங்கும்
பலகலையான் தொகை விளங்கும் பாவலர்தம் பா விளங்கும்
மலர்குலாந்திரு விளங்கும், மழை விளங்கும், மனுவிளங்கும்
உலகெலாம் ஒளி விளங்கும் உழவருமும் உழவாலே”** (கம்பராமாயணம்)

என்று வேள்வி முதல் கல்வி வரை இயற்கைச் சிறப்பும் உழுவெனும் உழைப்பின் சிறப்பாலே ஒளிவிளங்குகிறது என்று உழவின் பெருமையை எடுத்துக் கூறியதோடு, இச்சிறப்பானது அனைத்திற்கும் மேலாக வைத்துப் போற்றுதற்குரியது என்கிறார் கம்பர். உழவின் சிறப்பிற்கு முத்தாய்ப்பாகக் கம்பரின் இந்தப் பாடலைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

வேளாளர்க்கு அழகு

சூதாடிப் பொருள் சேர்க்க விரும்பாமை, பார்ப்பனரைத் தீயாகக் கொண்டு மிக அகலாமை, மிக அணுகாமை உழவுத் தொழிலை விரும்பிச் செய்தல் ஆகியன வேளாண் குடிக்கு அழகுகள் ஆகும். இதனை நல்லாதனார்,

**“கழகத்தால் வந்த பொருள் காமுறாமை
பழகினும் பார்ப்பாரைத் தீப்போல் ஒழுகல்
உழவின்கண் காமுற்று வாழ்தல் - இம் மூன்றும்
அழகு என்ப வேளாண் குடிக்கு”** (திரிகடுகம்.42)

என்ற பாடலின் வழி திரிகடுகம் எடுத்தியம்புகிறது. மற்றொரு பாடலில் உழும் போது சால் போகும் வழியைக் கவனிக்க வேண்டும் என்பதை,

உழவுத் தொழிலில் ஏர் பூட்டி உழுவதற்கு முன் அதன் குறைபாடுகளை அறிந்து ஏர் பூட்ட வேண்டும் அப்படிப் பூட்டாமல் இருந்தால் அவன் உயிருடன் இருந்தாலும் இறந்ததிற்குச் சமம் என்கிறார் நல்லாதனார்.

“சால் நெறிப் பாரா உழவனும் தன் மனையில்” (திரிகடுகம்.3)

“ஏர்க் குற்றம் பாரா உழவனும்...” (திரிகடுகம்.4)

“நெற்பயிர் விளை” (ஆத்திச்சூடி.72)

“நெற்பயிரை விடாது விளைத்திட வேண்டும்

பூமி திருத்தி உண்” (ஆத்திச்சூடி.82)

உண் விளைநிலத்தில் நீயே உழைத்து உணவை விளைவித்து உண்பாயாக என்று கூறுகிறது.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்

திருக்குறளில் ‘உழவு’ என்ற அதிகாரத்தில், திருவள்ளுவர் ‘உழுந்தும் உழவே தலை, சுழன்றும் ஏர்பின்னது உலகம்’(1031), ‘உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி’(1032), ‘உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்’(1033) என்கிறார் திருவள்ளுவர். அவர் உழவை மிகவும் மதித்தார் என்பதும் அரசரே உழவர்க்கு அடுத்தபடிதான் என்ற செய்தியினைத் திருக்குறளில் பதிவு செய்துள்ளார் திருவள்ளுவர்.

உழவன் உலகின் உயிர், உழைப்பாளி, காடு, கடல், நிலம், வணிகம் எனப் பல தளத்திலும் உழைப்பான் உயிர்களுக்கு அன்னையைப் போன்றவர் உழைக்கும் உழவரே என்கிறது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை. போர்ப் படையைவிட ஏர்ப்படையே சிறந்தது. அரசரைவிட உழவரே சிறந்தவர். விளைவிக்கும் காலத்தில் உணவுப் பயிர்களை விளைவிக்க வேண்டும். உழவர் குடிக்கு வேண்டாதது சூது. உழவை விரும்பிய போற்றுதல் என்கிறது திரிகடுகம். ஒரு நல்ல உழவன் நாள்தோறும் ஏரைப் போற்றுவான் புன் செய் நிலத்தைத் திருத்துவான் என்பன போன்ற தகவல்களைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, திரிகடுகம், திருக்குறள் போன்ற நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றது.

‘எருவிடுவான், கலப்பையால் நிலத்தை உழுது பண்படுத்துவான்’ (சிறுபஞ்சமூலம்.52), ‘உழவனுக்கு எருதுகள் இல்லாமை இன்னா’, ‘நிலத்தின் ஈரம் இல்லாமை இன்னா’ (இன்னாநாற்பது.4), நிலத்தை உழுது விதைத்து நெற்பயிர் விளை(ஆத்திச்சூடி-82), ‘ஒருவரை வணங்கி வாழ்தலைவிட உழுது விளைத்து வாழ்தல் இனிது. பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும். உழவு வழி வரும் செல்வம் குன்றாது’ (கொன்றை வேந்தன்-77), ‘உழவுப் பணியே சிறந்தது. பிற பணி எல்லாம் பழுதுடையவை’ (நல்வழி-12), ‘உழவர்க்கு அழகு தானே உழைத்து விளைத்த உணவை உண்ணுதல்,

உழுதொழிலைச் செய்து உணவு உண்ணாது வறிதே ஏழையாக இருப்போர் பதராவர் என்று இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றது.

முடிவுரை

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் இன்றளவும் உழவுத் தொழில் சிறந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இத்தகைய உழவுத் தொழிலின் வழியாக விளையும் பொருட்களை இன்றளவும் உட்கொண்டு மக்கள் உயிர் வாழ்கின்றனர். இத்தகைய உழவின் சிறப்பை இலக்கியங்கள் எடுத்துரைத்துள்ளன என்பதை இக்கட்டுரையின் வழி அறியமுடிகிறது. உழவுத் தொழிலே சிறந்தது என்றும், உழவர்களே உலகத்திற்கு அச்சாணி போன்றவர் என்றும் உழவுத் தொழில் செய்பவர்கள் அக்காலத்தில் உரிமை உடையவர்களாகக் கருதப்பட்டனர் என்பதைப் பற்றியும் இத்தொழில் செய்வதற்கு முன் மண்ணைக் கிளர்ந்து காய விட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், எருவிடும் முறை பற்றியும், உழவுத் தொழில் செய்யும் உழவரின் இலக்கணம் குறித்தும், இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது. இளைஞர்கள் உணர்ந்து, அறிந்து நாட்டை முன்னேற்றம் அடையச் செய்யும் நோக்கில் வேளாண்மை சார்ந்த படிப்பையும் தொழிலையும் செய்ய முன் வர வேண்டும் என்ற கருத்தையே இக்கட்டுரை முன் வைக்கிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. பாலசுந்தரம், ச. திருக்குறள் தெளிவுரை மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 600017, பதிப்பு - 2000.
2. இராமசுப்பிரமணியம், எம்.ஏ (உ.ஆ) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு தொகுதி -1, செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை - 625001, முதற்பதிப்பு - 2009.
3. இராமசுப்பிரமணியம், எம்.ஏ (உ.ஆ) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு தொகுதி-3, செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை - 625001, முதற்பதிப்பு - 1999.
4. பத்மதேவன், தமிழ்ப்பிரியன் (உ.ஆ) நீதி நூல் களஞ்சியம், கொற்றவை வெளியீடு, முதற்பதிப்பு - 2014.
5. கம்பராமாயணம், கழக வெளியீடு, கம்பன் கழகம், 795 அண்ணா நகர், சென்னை - 1977.
6. ஆத்திச்சூடி, அநுத்தமா சீனிவாசன் (ப.ஆ) கே.கே வெளியீட்டகம், சென்னை. 2019.

வாய்மொழி இலக்கியத்தில் தமிழர் வாழ்வியல்

செல்வி ம.கங்கா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை,

ஸ்ரீ மீனாட்சி அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி(த),

மதுரை.

முன்னுரை

சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை எத்தகைய இலக்கியங்கள் நம் மண்ணில் மலர்ந்து படர்ந்து கிடந்தாலும் வாய்மொழியாகப் பாடிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களுக்கு என்றும் சிறப்பு குறைவதில்லை. தமிழர்கள் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ளனர். அவ்வியற்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டே மக்கள் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். ஆதலால்தான் இன்றளவிலும் வாய்மொழி இலக்கியங்கள் உயிரோட்டமாக விளங்கி வருகின்றன.

வாய்மொழி இலக்கியங்களோடு பயணித்த தமிழர்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டினையும், அவற்றின் கூறுகளையும் காலச் சமுதாயத்தையும் இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றன.

வாய்மொழி இலக்கியம்

மக்கள் சமுதாயம் நாடோடியாக வாழ்ந்தபோதே தாம் இருக்கும் இடத்திலும், தக்க சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்றவாறு வாய்மொழியாகவே பாடிய பாட்டு வாய்மொழி இலக்கியமாகும். மக்களுக்காக மக்களால் ஆக்கப்படுவதே வாய்மொழி இலக்கியம். அவை,

“பாட்டு, உரை, நூலை, வாய்மொழி, பிசியே

அங்கதம், முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும்”¹ (தொல்.செய்யுளியல்.78)

என்ற தொல்காப்பியம் நூற்பாவிலே வாய்மொழி இலக்கியம் இருந்ததை கூறப்பட்டிருப்பதால் அவ்விலக்கியத்தின் தொன்மையை நம்மால் அறிய முடிகின்றது.

மனிதன் தோன்றியபோதே வாய்மொழி இலக்கியமும் தோன்றியது. மனிதனும் சமுதாயமும் மாறுவதற்கேற்ப வாய்மொழி இலக்கியமும் மாறிக் கொண்டு வருவதைக்

காணலாம். வாய்மொழி இலக்கியம் உலகின் முதலில் தோன்றியது என்பதையும் எழுத்துமுறை வழக்கிற்கு வருமுன்னர் அனைத்து இலக்கியங்களும் வாய்மொழி இலக்கியங்களாகவே இருந்துள்ளன.

“எழுத்துமுறை தோன்றாக் காலகட்டத்திலே வாய்மொழி இலக்கியங்கள் முறைசாரக் கல்வி போன்று செயல்பட்டன. வாய்மொழி இலக்கியத்தைச் சார்ந்த குழந்தைப் பாடல், நாப்பயிற்சிப் பாடல், எண்ணுப் பயிற்சிப் பாடல், அறிவு வளர்ச்சிப் பாடல், வினாவிடைப் பாடல் என அனைத்துப் பாடல்களும் வாய்மொழியாகவே குழந்தைகளுக்கு கல்வியின் சிறப்பினையும், கல்வி பெற்றால் வரும் நன்மைகளையும் கூறுகின்றன. இது போன்று வாய்மொழி இலக்கியம் மூலம் பண்பாட்டை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு கிட்டியுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல், மக்களுக்கு வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்கும் வழி காணமுடிகிறது”².

“வாய்மொழி இலக்கியத்தின் மூலம் மனித உள்ளத்தில் ஆழத்தையும் அங்கே தோன்றி எதிரொலிக்கும் இதய ஒலிகளையும் வாழ்க்கையில் பல்வேறு நிலைகளில் எழும் இயற்கையான எண்ணத்தையும் இன்ப துன்பங்களையும் ஆசாபாசாங்களையும் வாழ்க்கையின் போராட்டத்தையும் வாய்மொழி இலக்கியத்தில் காணமுடிகிறது”³. எனவே, ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், உணவுமுறைகள் மற்றும் நாட்டு நடப்பை உண்மையான முறையில் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக திகழ்கிறது வாய்மொழி இலக்கியம்.

தமிழர் வாழ்வியல் ஓர் அறிமுகம்

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

என்றார் கணியன் பூங்குன்றனார். இரண்டே வரிகளில் உலகின் வாழ்வியல் தத்துவத்தை கூறியிருக்கின்றார்.

“அறம், பொருள், இன்பம் மனித வாழ்வியலில் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எடுத்துரைத்த திருக்குறள் தான், இன்று உலகப் பொதுமறையாக போற்றிக் கொண்டாடப்படுகிறது”⁴.

தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறையானது, வாழும் சூழலுக்கு ஏற்ப குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐம்பிரிவுகளாக பகுக்கப்பட்டு, ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட நிலையில் வாழ்வியலைக் கொண்டிருந்தது. பண்பாடுகள் போற்றப்பட்டன. அறநெறிகள் தழைத்தோங்கின. நம் தமிழர்கள் உறவுகளைப் போற்றுவதிலும், விருந்தோம்பல் செய்வதிலும் வெகுசிறப்பான இடத்தை தமிழர் பெற்றிருந்தனர்.

“தாய், தந்தையரை தெய்வமாக மதிக்கும் மாண்பும், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் ஒங்கு நிலை இல்லற வாழ்வும் எங்கும் காணவியலாத வாழ்வியல் நெறியாகும். கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறையில் மூத்தோர்களிடம் கிடைக்கும் அறிவுரைகளும், அறவுரைகளும் ஆயிரம் நூலகங்களில் சென்று தேடினாலும் கிடைக்காத அனுபவங்களாகும். விழாக்காலங்களிலும், இல்ல நிகழ்ச்சிகளிலும் உறவினர்கள் ஒன்றுகூடி ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டுதலும், உறவுகளைப் பேணுதலும் தமிழர்களின் வாழ்வியலில் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்”⁵.

தமிழர் வாழ்வியல் கூறுகள்

தமிழர் வாழ்வியலாக உணவு, தொழில்கள், திருமணமுறைகள், பழக்க வழக்கங்கள், தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள், நம்பிக்கைகள், மருத்துவம், சடங்கு முறைகள் பற்றி கூறப்படுகிறது.

தமிழர் உணவு

தமிழர் உணவுகளில் முக்கிய பங்காக இடம் பெறுவது அரிசியாகும். சோறு சமைத்தலின் பல படிநிலைகளை நாட்டுப்புறப்பாடல் தெரிவிக்கிறது. அவை பின்வருமாறு,

“அரிசியைக் குத்து முன்னே அரித்துக் கழுவ பின்னே
உலையில் அரிசி போடு உடனே மேலே மூட
கொதித்து வெந்தபின் வடித்து கொட்டி ஆற்றி எடுத்து
கத்திரிக்காயை அரிந்து காரம் புளிப்பு தெரிந்து
உப்பு மசாலும் போட்டு ஒத்திருக்கக் கூட்டு
வெந்த பின்னே தாளித்து விரித்து இலையைப் போட்டு
எல்லோருங்கூடி புசிப்போம் இன்பமாகக் களிப்போம்”

இப்பாடலில் நம் முன்னோர்கள் கைக்குத்தல் அரிசியைப் பயன்படுத்தினர். “உலையில் அரிசி போட்டவுடன் மூடி சுகாதாரமாகச் சமைத்தனர். ஆற வைத்து உணவினை உண்டுள்ளனர். காரம், புளிப்பு, உப்பு அளவாகப் பயன்படுத்தினர். இன்னும் சுவை கூடுவதற்கு உணவினை தாளித்திருக்கின்றனர். உணவினை வாழை இழையில் பரிமாறி உண்டுள்ளனர்”⁶.

வறட்சி நிலவி உணவுத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட காலங்களில் மிக எளிய உணவினை உண்டனர். சோளம், வரகு, சாமை போன்றவை வறட்சியின் போது உணவாக அமைந்தன. வறட்சியால் கால்நடைகளும் வள்ளல் தன்மையினை இழந்தன.

விருந்தினர்களுக்கு உணவளித்தல்

விருந்தினர்களுக்கு விதவிதமான உணவு வகைகளை சமைத்திருந்தனர் என்பதை,

“முத்து குத்தி சோறாக்கி
பத்து வித கறி சமைத்து
பண்டியில்லா செம்பெடுத்து
பாதம் கழுவி
தின்னவா மாமான்னு
தெண்டனிட்டு நின்னவனோ”

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம். அதில் பத்து வித கறி சமைத்து என்ற பாடல் வரிகளில் இருந்து அவர்கள் பத்து வகையான காய்கறிகளை சமைத்து பரிமாறியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. இதிலிருந்து மக்கள் வாழ்வியலில் உணவு முறை பற்றிய செய்தி நன்கு புலனாகிறது.

“சம்பா வெல அரிசி எடுப்பேன்
பீக்கங்காள் மோர்க்குழம்பு
பிரியமோட வச்சிருவேன்”⁷

தமிழர்கள் பீர்க்கங்காயில் மோர்க்குழம்பு செய்து உண்டுள்ளனர் என்றும், அவற்றை அன்போடும் பிரியத்தோடும் பரிமாறியுள்ளனர் என்றும் இப்பாடல் பறைசாற்றுகின்றது.

விரதம் நாட்களில் உணவு

விரத நாட்களின் போது நம் முன்னோர்கள் இயற்கையான உணவையே உண்டுள்ளனர் என்பதை,

“வெந்த மாவைத் தின்னா
விரதம் அழியுமுன்னு
பச்சமாவைத் தின்னா
பகவானைத் தெண்டனிட்டு”

என்ற வாய்மொழி இலக்கியப் பாடலின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அடுப்பில் சமைத்ததை உண்ணாமல் அவர்கள் இயற்கையாக கிடைக்கக் கூடிய உணவினை உண்டு வந்தனர். இந்நாள் வரை விரதம் எனின் நம் மக்கள் வாழைப் பழமும், பாலும் மட்டுமே அருந்துவர். இன்று வரை நம் முன்னோர்களின் வழி நாம் வாழ்கின்றோம் என்பது நாம் பெருமைபட வேண்டிய விஷயங்களில் ஒன்றாகும்.

சமைத்த உணவினை தட்டில் உண்ணுவதைக் காட்டிலும், வாழை இலையிலே உண்டுள்ளனர் என்பதையும், மேலும் வாழை இலையில் உணவு உண்டால் உடலிற்கு நல்லது என்பதையும்,

“வாழை இழை பரப்பி
வந்தாரைக் கையமாத்தி
வருந்தி விருந்து வைக்கும்
மகராசா பேரனோ
தென்னை இலைபரப்பி”⁸

என்ற தாலாட்டு பாடலின் மூலம் இச்செய்தியினை அறியலாம்.

இவ்வகையான வாய்மொழி இலக்கியங்கள் மூலம் நமது முன்னோர்களின், உணவுகளையும், உணவு முறைகளையும் நாம் அறிய முடிகின்றது.

தமிழர் தொழில்கள்

இயற்கையைத் தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் செயலே பழங்காலத்தில் தொழில் எனக் கருதப்பட்டது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தொழில் எனக் கருதப்பட்டது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தொழில் பாடல்களே அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. தொழில் பாடல்களில் வழியே தொழில் முறைகளை பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வாய்மொழி இலக்கியக் காலத்தில் மக்கள் பல்வேறு தொழில்களை மேற்கொண்டுள்ளனர் அவற்றில் முதன்மையானது வேளாண்மையாகும். நாட்டுப்புறத்தார் எத்தொழிலைச் செய்தாலும் அவர்களின் வாய், பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டே இருக்கும். தொழிலின் சூமையும், உழைப்பின் களைப்பும், தெரியாமல் இருப்பதற்காகப் பாடுகின்றனர்.

வேளாண்மைத் தொழில்

மனிதன் வேட்டையாடி வாழ்ந்த காலம் மாறுவதற்குக் காரணமாக இருந்தது, அவன் காளைகளைப் பழக்கி உழுவதற்கு கற்றுக் கொண்டதே ஆகும். அவ்வாறு உழுவதற்குப் பயன்பட்ட மாடுகள் அவனுக்கு நிலையாகத் தங்கும் வாழ்க்கையைச் சாத்தியமாக்கிற்று. முதல் உழவுக்கு செல்லும் போது காளையை அலங்கரித்து, பிள்ளையாருக்கு பூசைப் போட்டு உழத் தொடங்குகிறார்கள். அதனை,

“மின்னேரு எருதுக்கெல்லலாம்
என்ன என்ன அடையாளம்
நெத்திக்கு சிட்டிகளாம்
நெலம் பார்க்கும் கண்ணாடி
வாலுக்குச் சல்லடமாம்
வாகுக்கை பொன்னாலே
கொம்புக்குக் குப்பிகளம்
எருத்து வைக்கும் கால்களுக்கு
எருக்கம் பூ சல்லடமாம்”⁹
என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

நாற்று நடுதல்

விவசாய வேலைகளில் மிகவும் கடினமானது, நாற்று நடுவது தான். வரப்பைச் சுற்றி ஆண்டுகள் நின்று கொண்டு நாற்றுக் கட்டுக்களைச் சுமந்து வயல் தொளியில் நிற்கும் பெண்களை நோக்கி வீசி எறிவர். அதனை,

“உள்ளர் உழுவடிக்க
ஊர்க் குருவி நாத்தரிக்க
நார மரமடிக்க
நட்டு வாடி கட்டப் புள்ளே”

என்ற நாட்டுப்புறப் பாடல் நாற்று நடுதல் பற்றி கூறுகிறது.

நடுகையைப் போலவே களை எடுக்கும் வேலையும் செய்துள்ளனர். அவற்றை,

“கண்ணாடி வளையல் போட்டுக்
களையெடுக்க வந்த புள்ளே
கண்ணாடி மின்னலிலே
களையெடுப்புப் பிந்துதடி”¹⁰

என்று பாடுகின்றனர்.

சில ஊர்களில் கண்மாய்ப் பாசனம், ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள இடங்களில் மண் வெட்டியால் தண்ணீரை விலக்கி விடுவர். அவற்றை,

“மண் வெட்டி கொண்டு
மடைதிறக்கப் போறசாமி
மடையைத் திறந்து விடு
மஞ்ச நீரடி வாரேன்”

என்ற நாட்டுப்புறப் பாடலின் மூலம் மடைதிறந்த செய்தியை அறிகின்றோம்.

பிற தொழில்கள்

வேளாண்மைத் தொழில்கள் மட்டுமின்றி மற்ற தொழில்களும் இருந்துள்ளன.

“கந்தை புழிஞ்சளவு - புழிஞ்சளவு

சொல்லும்மா சொல்லு - எல்லும்மா ஏழு

காரைமேலே போட்டொணத்தி தாயே

போட்டொணத்தி”

என்ற பாடல் துணி வெளுப்போர் துணிகளைத் துவைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது பாடுவார்கள் என்ற செய்தியினைக் கூறுகிறது. இதன் மூலம் அக்காலத்தில் துணி வெளுப்பதையும் ஒரு தொழிலாகவே செய்துள்ளனர் என்பதை அறியலாம்.

அறுவடையில் கிடைத்த பண்டங்களை வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டு சந்தைக்கு செல்கின்றனர்.

“உப்புப் பிடிச்சவண்டி லேலங்கிடி லேலோ

உடுமலைப்பேட்டை போறவண்டி லேலங்கிடி லேலோ”¹¹

ஓர் இடத்தில் இருந்து மற்ற இடத்திற்கு செல்வதால், வண்டியில் பொருட்களை ஏற்றி செல்பவர்க்கு பணம் கொடுப்பர். ஆகையால் அவற்றையும் ஒரு தொழிலாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

மீனவர்கள் கட்டுமரத்தில் மீன் பிடிக்கச் சென்றுள்ளனர் என்பதை,

“கட்டுமரம் கட்டி வந்தேன் காவலாளி

கரைமுகம் சேரவேணும் காவலாளி”

மீனவர்கள் கட்டுமரத்தில் ஏறி மீன் பிடிக்கச் சென்றதையும், கரைமுகத்திற்கு திரும்பச் சென்றனர் என்பதையும் இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் அறியலாம்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் மூலம் விவசாயத்தை மட்டுமின்றி மீன் பிடிக்கும் தொழில், துணி வெளுப்போர், வண்டி ஓட்டும் தொழில் என இன்னும் பல வகையான தொழில்களையும் செய்துள்ளனர் என்பதை நம்மால் அறிய முடிகிறது.

திருமண முறைகள்

நம் தமிழர்கள் திருமணங்களின்போது பல்வேறு திருமணச் சடங்குமுறைகளை பின்பற்றுகின்றனர். திருமணம் நடைபெறுவதற்கு முன்னும், பின்னும் பல சடங்குகளும் நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன.

அவை, பந்தல் இடுதல், திருமணத்திற்கு தாலி செய்தல், பெண் வீட்டார் அழைப்பு, மண வாழ்த்து, ஊஞ்சலில் ஆடுதல், சீதனம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றது.

பந்தல் இடுதல்

திருமணத்திற்கு முன் பந்தல் இடுதல் நிகழ்ச்சி,

“முடிமன்னர்க்குப் பாக்குமிட்டார்

ஐம்பத்தாறு அரசர்க்கும்

அருமையாய் சீட் டெழுதி

வாழைமரம் பிளந்து

தென்னைமரம் பிளந்து

பந்தல் அலங்கரித்து”

வாழை மரம் தென்னை மரங்களில் உள்ள தோகைகளை பயன்படுத்தி வாசலிலும் தெருவிலும் பந்தலிட்டனர். போடப்பட்ட பந்தலிலும் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகுந்திருந்தன என்ற செய்தியினையும், பாடல் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

திருமணத்திற்கு தாலி செய்தல்

திருமணத்திற்கு முன் தாலி செய்து கொண்டு மணமகன் வீட்டார் பெண் வீட்டிற்கு வருவார்கள். அவர்கள் வரும் வேலையில் மணப் பெண் வீட்டில் கூடியிருக்கும் பெண்கள், பெண்ணை அலங்காரம் செய்து கொண்டே மணமகனது வரவை மணமகளுக்கு நாட்டுப்புறப் பாடல் மூலம் எடுத்துரைப்பர்.

“வாராண்டி வாராண்டி

வரிசை கொண்டுத வாராண்டி

பாக்கு எடுத்துக்கிட்டு

பரியங் கொண்டு வாராண்டி

தாய் மாமன் மகளுக்குத்

தாலி கட்ட வாராண்டி”¹²

என்ற பாடலின் மூலம் தாலி செய்யும் வழக்கம் மணமகனார் வீட்டிலே காணப்படுகிறது. இப்பழக்கம் இன்றளவும் பின்பற்றப்படுகிறது.

மண வாழ்த்து

திருமணத்தின்போது வாழ்த்துக் கூறுதல் நமது தமிழ்நாட்டவரின் பழமையான வழக்கமாகும். மணமகன் மணமகள் கழுத்தில் தாலிகட்டி முடித்தவுடன் சபையில் வீற்றிருக்கும் பெரியோர்களும், திருமணத்திற்கு வருகை புரிந்த அனைவரும் மணமக்கள் தங்கள் வாழ்வில் வளமும் நலமும் பெற்று வாழ வேண்டும் என வாழ்த்துவர்.

“ஆல்போல் தழைத்து
அருகுபோல் வேரூன்றி
நலமுடனே எந்நாளும்
ஞானமுடன் வாழ்ந்திடுவீர்”¹³

என்ற வாய்மொழி இலக்கியப் பாடல் சான்றாகிறது.

சீதனம்

பணம் மிகுந்தவர்கள், மணமாகும் தங்கள் பெண்களுக்கு பல விலையுயர்ந்த பொருட்களைச் சீதனமாகக் கொடுப்பார்கள்.

“பட்டி நிறைஞ்சிருக்கும்
பால்மாடு சீதனங்கள்
ஏரி நிறைஞ்சிருக்கும்
எருமை மாடு சீதனங்கள்
குட்டை நிறைஞ்சிருக்கும்
ஓக்காத்து மோர் கடையும்
முக்காலி பொன்னாலே
சாய்ந்து மோர் கடையும்
சாய்மணையும் பொன்னாலே
இழுத்து மோர் கடையும்
இசிக்கயிறும் பொன்னாலே”

இப்பாடல் மூலம் பால் மாடு, எருமை மாடு, குறியாடு போன்றவை சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டதால், ‘மாடு’ செல்வத்திற்கு இனமானதாகக் கருதப்பட்டது என்பது புலனாகிறது.

அவை மட்டுமன்றி, உட்கார்ந்து மோர் கடையும் முக்காலியும் சாய்ந்து மோர் கடையும் சாய்மணையும், இருந்து மோர் கடையும் இசிக்கயிறும் பொன்னாலே

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தமிழர்கள் மிக செல்வமிசுந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

பழக்க வழக்கங்கள்

பழக்க வழக்கம் இரு சொற்கலப்பாகும். பழக்க வழக்கங்களைத் தனி மனிதனும், சமுதாயம் என்ற அமைப்பும் இணைந்து உருவாக்குகின்றன. சமுதாயம் என்ற அமைப்பு ஒன்றைக் குறிப்பதன்று. ஒத்த கருத்துடைய பழக்கங்களை மேற்கொள்வாரின் கூட்டமைப்பே சமுதாயமாகும். மக்களின் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே பழக்கம் உருவாகின்றது. சமுதாயத்தில் அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற நிலையில் வழக்கங்களாக உருவாகின்றன. அப்பழக்க வழக்கங்களை எவ்வாறு நம் முன்னோர்கள் பின்பற்றினர் என்பதை ஆராய்வோம்.

நெடுந்தொலைவு செல்லும் போது பால், தயிர், நெய் ஆகியவற்றை வேடுகட்டி (உணவு இருக்கும் பாத்திரத்தின் வாயை துணியால் மூடி கட்டுவதே) உணவினை எடுத்துச் செல்வர்.

“தயிர்பால் வேடுகட்டித் தனிவழியே போனேனோ

நெய்வாய் வேடு கட்டி நெடுந்தூரம் போனேனோ”¹⁴

என்ற பாடலின் மூலம் இச்செய்தியினை அறியலாம். இன்றைக்கும் நாம் நெடுந்தொலைவு சென்றால் கட்டுச் சோறு கட்டி எடுத்துச் செல்லும் பழக்கம் இதனடிப்படையிலே தோன்றியிருக்கலாம் என எண்ணப்படுகிறது.

பலகாலம் குழந்தையின்றி இருந்தவர்களுக்குக் குழந்தை பிறந்தால் கோயிலுக்கு அக்குழந்தையின் எடைக்கெடை தங்கம், வெண்கலம், வள்ளி ஆகியனவற்றைக் காணிக்கையாகத் தருவது ஒரு வழக்கம். இதனை,

“வெள்ளி எடைக்கெடையாம்

வெங்கலங்க பொன்னிறையாம்

தங்கம் எடைக்கெடையாம்-உன்னைத்

தந்தாக பெரியவுக”

இப்பாடலின் மூலம் அறியலாம். இன்றளவும் காணிக்கை செலுத்துவது ஒரு வழக்கமாகவே பின்பற்றப்படுகிறது.

அழகுணர்ச்சியின் அடிப்படையாக ‘பச்சை குத்துதல்’ என்பது ஒரு பழக்கமாக இருந்திருக்கிறது.

“வங்கிவச்சுப் பச்சைகுத்தி வர்ணங்கொண்டு மையெழுதி - எனக்கு

சீரிடும் தாயாரை சீமைக்கு அனுப்பினமே”¹⁵

பச்சை குத்தி உடலை அழகு செய்யும் பழக்கம் இன்றைய காலகட்டத்தில் பரவலாகவே காணப்படுகிறது.

பெயரிடும் பழக்கம்

நம் முன்னோர்களின் தாத்தா, பாட்டி, தகப்பனார், தாயார், பெயரினை நம் பிள்ளைகளுக்கு வைப்பது ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே வரும் பழக்கமாகும். அதனை நாட்டுப்புறப் பாடல் ஒன்று விளக்குகிறது.

“தலைப்பிள்ளை ஆண்பெறுவீர்
தகப்பனார் பெயரிடுவீர்
மறுபிள்ளை பெண் பெறுவீர்
மாதா பெயரிடுவீர்”

ஆனால் இக்காலத்தில் இப்பழக்கம் மறைந்து கொண்டு வருவதை நம்மால் காண முடிகிறது.

கொள்ளி வைத்தல்

கொள்ளி வைக்கும் பழக்கத்தினை,

“கொள்ளி வைக்க ஆளில்லாக்
கொடும்பாவி ஆணேனப்பா”

என்ற நாட்டுப்புறப் பாடலில் தன் வயிற்றுப் பிள்ளை தனக்கு கொள்ளி வைக்க இல்லை என்றால், நான் கொடும்பாவி ஆவேன் என்று தாய் புலம்புகிறாள். தான் வயிற்று பிள்ளையே தனக்கு கொள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பது இக்காலம் வரை பின்பற்றப்பட்டு வரும் ஒரு ஆரம்பகால பழக்கமாகும்.

இவ்வாறான பழக்க வழக்கங்களை நம் முன்னோர்களிடம் இருந்து நாமும் கற்று, அதனை பின்பற்றுகிறோம் என்பது புலனாகிறது.

தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள்

“பெருந் தெய்வ வழிபாடு என்பது பூசை, திருவிழா முதலியவற்றைப் பொறுத்த அளவில் காலவரையறைக்குட்பட்டது. திட்ட வட்டமான வரன்முறைகள் கொண்ட ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களில் விழாக்கள் முதலியன கொண்டாடப்பெறும்”¹⁶. ஆனால் சிறு தெய்வ வழிபாடு என்பது இதற்கு மாறானது. இத்தகைய திட்டவட்டமான வரன்முறைகள் இல்லாதது.

இடைப்பட்ட தெய்வ வழிபாடு என்பது சிறு தெய்வ வழிபாட்டு நிலையிலிருந்து மாறி, பெருந்தெய்வ வழிபாட்டை நோக்கி வளர்ந்து கொண்டிருப்பது, இது போன்ற பல வகையான தெய்வ வழிபாட்டை மக்கள் பின்பற்றினார்கள்.

வேம்பரசு வழிபாடு

வேம்பும், அரசும் பின்னிய நிலையில் அமைந்து, அதனடியில் அமர்ந்திருக்கும் விநாயகரைப் போற்றுகின்றனர்.

“வேம்பரசு சுத்தி விநாயகனைத் தெண்டனிட்டு
சாம்பசிவன் பூசை பண்ணி தரணியாள வந்தகண்ணோ”
என்பதனை நாட்டுப்புறப் பாடல், நமக்கு உணர்த்துகின்றது¹⁷.

குருபூசை வழிபாடு

இது தெய்வ வழிபாடன்று. தெய்வ பக்தர்களாக விளங்கியயோர் இறந்த பின்னர், அவர்கள் சமாதி இருக்குமிடத்தில் அவரது பக்தர்கள் கூடிச் செய்யும் பூசை என்பதாகும்.

“கும்பமே(ல்) கும்பம் வச்சு - நாங்க
குருபூசை செய்யையிலே”

என்ற பாடலின் வழியே அறிய முடிகிறது. கம்பர் சமாதியிலும் ஒவ்வோராண்டும் குருபூசை நிகழ்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. இது மனிதரைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தும் முயற்சியாகும்.

சிறுதெய்வ வழிபாடு

மாரியம்மன், காளியம்மன், ஐயனார், போன்றோர் சிறுதெய்வங்களாக கருதப்படுவர். சிறுதெய்வ வழிபாடு தெய்வங்களிடம் உள்ள பயத்தையும், தெய்வங்களிடம் மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்குகிறது.

மாரியம்மன்

சிறுதெய்வங்களில் ஒன்றாகிய மாரியம்மனைப் பற்றிய ஒரு நாட்டுப்புறப் பாடல்,
“கையாலே பூ வெடுத்தா மாரிக்குக்
காம்பழுகிப் போகுமிண்ணு
விரலாலே பூ வெடுத்தா மாரிக்கு
வெம்பிடுமென்று சொல்லித்
தங்கத் தூரட்டிக்கொண்டு மாரிக்கு
தாங்கி மலரெடுத்தார்”¹⁸

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் மாரியம்மனுக்கு பூ போட்டு பூசை செய்துள்ளனர் என்ற செய்தியை அறியமுடிகிறது.

பெருந்தெய்வங்கள்

பெருந் தெய்வ வழிபாடு என்பது, அனைத்து ஊர் மக்களும் வந்து வழிபடுவதாகும். பெருந் தெய்வங்களாக சிவன், திருமால், முருகன், விநாயகர் ஆகியோர் கருதப்படுவர்.

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக எண்ணி, படுக்கையிலிருந்து எழுந்தவுடன்,

“பொழுதெப்ப விடியும்

பூ எப்ப மலரும்

சிவனெப்ப வருவார்

பலனெப்பத் தருவார்”¹⁹

என்ற பாடலில் சிவபெருமானை மிக முக்கிய கடவுளாக கருதப்பட்டு வழிபடுகின்றனர் என்பதை உணர்த்துகிறது.

இவரைப் போலவே, திருமால், முருகன் போன்றோரும் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டில் வருவார்கள்.

நம்பிக்கைகள்

ஒவ்வொரு நாட்டு, மக்களின் நம்பிக்கைகளைக் கொண்டே அவர்களின் பண்பாட்டை அறியக் கூடும். நம்பிக்கைகள் பெரும்பாலும் தாலாட்டுப் பாடல்களிலும், ஒப்பாரிப் பாடல்களிலும், இறை வழிபாட்டிலுமே அதிகமாக காணப்படுகிறது.

இறை வழிபாட்டு நம்பிக்கை

தெய்வத்திற்குப் பூசை புரிந்தால் வரங்கிட்டும் என்ற நம்பிக்கையை,

“சிக்கந்தா மலையிலே - என்னைப் பெத்தார் வாசல்

செலையோட கோபுரமே

செலைக்குச் செலை பூசைபண்ணி நான்

தெய்வத்தைக் கையெடுத்தேன்”

வாய்மொழி இலக்கியத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

“ஆரு கடன் நின்றாலும்

மாரி கடன் ஆவாது”

என்பது வழிபாட்டு நம்பிக்கை. “தெய்வங்களில் மாரியம்மன் அருள் மிக்கவர். அந்த அம்மனுக்கு வழிபாட்டில் எந்தக் குறையும் வைக்கக் கூடாது என்பது பரவலான நம்பிக்கை ஆகும்.”²⁰.

கண்ணேறு தொடர்பான நம்பிக்கை

கண்ணேறு பட்டால் குழந்தைக்குக் குற்றம் ஏற்படும். எனவே, சுண்ணாம்பையும் மஞ்சளையும் கலந்து ஆலத்தி சுற்ற வேண்டும் என்பது நம்பிக்கை. இதனை,

“கண்ணான கண்ணார்க்கு
கண்ணோக்கும் வாராமல்
சுண்ணாம்பும் மஞ்சளும்
சுற்றிஏறி கண்ணார்க்கு “

என்ற தாலாட்டுப் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

பல்லிச்சகுனம்

பல்லியை வைத்து சகுனம் பார்ப்பது ஒரு நம்பிக்கையாகும். நாம் பேசும்பொழுது பல்லி ஒலி எழுப்பினால் அப்பேச்சு பலிக்கும் என்பது பல்லிச் சகுனமாகும். அவை,

“மதிலேறும் பல்லிக்கு - ஒரு
வார்த்தைக்கே இடமானேன்
சுவரேறும் பல்லிக்கு - ஒரு
சொல்லுக்கு இடமானேன்”

என்ற நாட்டுப்புறப் பாடல் மூலம் பல்லிச்சகுனத்தை நாம் அறியலாம்.

ஈமச்சடங்கின் மீதுகொண்ட நம்பிக்கை

இறந்தவரின் உடலிலிருந்து பிரியும் உயிர் எங்கோ வாழ்கிறது என்பது அக் காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட முக்கியமான நம்பிக்கைகளுள் ஒன்றாகும்.

“நீங்க
தங்கின எடத்துக்கு
பொங்கியிட வாரதெப்ப”

தான் இறந்த பின்னர் தன் கணவன் உயிரோடு தன்னுயிரும் சேர்ந்து வாழும் என்பது அக்கால மகளிரின் நம்பிக்கையை ஒப்பாரிப் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

**“அரைத் தலைமுருகி - நான் பெத்தான் எனக்கு
ஆரகரா இன்னிட்டார் - நான்
அநேகதவம் பெத்திருவேன்”**

இறந்த உடலை தூக்கும்போது மகன் “அரோகரா, கோவிந்தா” என்று கூறுதலும் அவன் கையால் கொள்ளி வைத்தலும் வீடுபேறு அளிக்கிறது என்பது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இன்றளவும் பின்பற்றப்படுகிறது.

முடிவுரை

தமிழர்கள் தங்களது வாழ்வியலை நன்றாக கட்டமைத்துள்ளனர் என்பதை வாய்மொழி இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். வாய்மொழி இலக்கியத்தின் மூலம் இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய தகவல்கள் அதிகமான காணக் கிடைக்கின்றன. அவர்களின் வாழ்வியல் பற்றிய செய்திகளை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

நம் பழந்தமிழ் இலக்கியமான வாய்மொழி இலக்கியத்தைப் பாதுகாத்து போற்றுவது நமது கடமையாகும்.

அடிக்குறிப்பு

1. tamilvu.com.
2. மேலது.
3. சக்திவேல்.சு, நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப-301.
4. tamilvu.com.
5. மேலது.
6. thoguppkal.com.
7. மேலது.
8. மு.நா.
9. வானமாமலை .நா, தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள், ப-375.
10. சண்முக சுந்தரம்.சு, நாட்டுப்புற இயல், ப.196.
11. மேலது, ப-196.
12. வானமாமலை .நா, தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள், ப-284.
13. சக்திவேல் .சு, நாட்டுப்புறப்பாடல் ஆய்வு, ப-249.
14. சரஸ்வதி .வி, நாட்டுப்புற பாடல்கள் சமூக ஒப்பாய்வு, ப.உஙகூ.
15. மேலது, ப-196.
16. மு.நா. ப.றுஅ.

17. சரஸ்வதி.வி, நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் சமூக ஒப்பாய்வு, ப.கஅ.
18. சக்திவேல்.சு, நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப-207.
19. மேலது, ப-206.
20. மு.நா, ப-153.
21. சரஸ்வதி.வி, நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் சமூக ஒப்பாய்வு, ப.கஎஎ.

துணைநூற்பட்டியல்

1. சக்திவேல்.சு, நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகம் பதிப்பகம், முதற் பதிப்பு, 8/7, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-600108.
2. சண்முகசுந்தரம்.சு, நாட்டுப்புற இயல், முணிவாசகம் பதிப்பகம், முதற் பதிப்பு, 8/7, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-600108.
3. வானமாமலை .நா, தமிழர் நாட்டுப்பாடல், முதற் பதிப்பு, ஜீன்-1964, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 41-பி, சிட் கோ இண்டஸ்டிரியல், சென்னை - 600098.

ஆறுமுக நாவலரும் புதிய ஏற்பாடும்

முனைவர் மு.ஜோதிலட்சுமி

இணைப்பேராசிரியர்,

தமிழாய்வுத்துறை,

பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி-620 017.

மின்னஞ்சல்: lec.jothilakshmi@gmail.com

ஆய்வு நோக்கம்

ஐந்தாம் குரவராக, சிவம் தழைக்க வந்த புரட்சியாளராக விளங்கிய யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகம் நாவலர் 18 - 12 - 1822ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் தோன்றியவர். இவரது இலக்கிய இலக்கண அறிவு வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட பேராசிரியர்கள் சுப்பிரமணியம் பிள்ளை, வேலாயுத முதலியார், சேனாதிராயர், சரவண முத்து புலவர் ஆகியோர் ஆவர். இவர் தம் 12ஆம் வயதில் பீட்டர் பெர்சிவல் பாதிரியார் கலாசாலையில் ஆங்கிலம் கற்றார். தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் கற்ற வல்லமையினால் சட்டாம்பிள்ளையாக (Monitor) பணியாற்றி உள்ளார். மற்றவர் வியக்கும் அளவிற்கு இவர் தம் மதிநுட்பத் திறமையினால் சிறந்து விளங்கி உள்ளார். மேலும், சமூகப்பணி ஆற்றுவதிலும் முனைப்புடன் செயலாற்றி உள்ளார். 1876இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சியினால் வண்ணார் பண்ணையில் உள்ள சீரம்பியடியில் "கஞ்சித் தொட்டி தர்மம்" என்ற பெயரில் கஞ்சி சமைத்து ஏழைகளுக்கு இவர் வழங்கியதை, உதயதாரகை, இலங்கை நேசன் போன்ற பத்திரிகைகள் சுட்டுகின்றன. இத்தகு சீர்மிகு நாவலரின் புதிய ஏற்பாடு மொழிபெயர்ப்பும் அதன் பின் இவர் மனதில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் அதனால் விளைந்த சைவ சமய எழுச்சியும் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

Index

Arumukha navalar and new arrangement Jaffna Arumugam, a revolutionary who came to visit Shiva as the fifth son, was born in Nallur, Jaffna on 18-12-1822. The professors who helped him develop his knowledge of literature and grammar were Subramaniam Pillai Velayuda Mudaliyar, Senathirayar, Saravana Muthu Pulavar. He studied English at the age of 12 at Peter Percival Priest College.

Having learned Tamil, English and Sanskrit, he has worked as a CMonitor. He has excelled in his intellectual skills to the extent that others are surprised. Also, he is active in social work. Due to the drought in Jaffna in 1876, he cooked porridge and gave it to the poor at Sirambiadi in Vannar Farm under the name of "Purridge Tank Dharma". Newspapers like the Sri Lankan Nation shoot. This article seeks to examine the New Testament translation of this noble novel and the subsequent change in his mind and the resulting rise of Saivism.

கலைச்சொற்கள்

சட்டாம்பிள்ளை, தொண்டு செய்பவர், சுவிசேஷம், மொழிபெயர்ப்பு, சிபாரிசு, மதப்பிரச்சாரம்.

Key Words

Chattambally, charity worker, evangelism, translation, recommendation, evangelism.

மதப் பிரச்சாரம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதி பகுதியிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப்பகுதியிலும் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட சமய மறுமலர்ச்சி வெகு விரைவாக மற்ற இடங்களிலும் பரவத் தொடங்குகிறது. சமய பக்தியுள்ள மிஷனரிமார்கள் இங்கிலாந்தில் மட்டுமின்றி கீழை தேசங்களிலும் தமது சமயத்தை பரப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கில் குழுக்களாக தம்மை இணைத்து பிரச்சாரம் செய்ய துவங்கினார்கள். இதனால், கிறிஸ்தவம் ஒரு உலக சமயமாக மாறுவதற்கு இத்திட்டம் வாய்ப்பாக அமைகின்றது. இக்காலச் சூழலில், இலங்கைக்கு ஆங்கில மிசனரிச் சங்கம் (1804), பப்திஸ்த சங்கம் (1812), வெஸ்லியன் மெதடிஸ் சங்கம் (1814), அமெரிக்க மிசனரிச் சங்கம் (1816), திருச்சபை மிஷனரிச் சங்கம் (1818) என்பன, ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இங்கு வந்தேறின. இலங்கையில் உள்ள சுதேசி மொழியை அவர்கள் கற்று தமது மதபோதனைகளை தொடந்தனர். இவர்கள் மதத்தை பரப்புவதற்கு கல்வியை மையமாகக் கொண்டு இயங்கினார்கள்.

"கல்வி ஊட்டலையும், சுவிசேஷம் போதித்தலையும் தனித்தனி முயற்சிகளாக மேற்கொள்ளாமல் இணையான ஒன்றுக் கொண்டு துணையானக் கூட்டுப் பணிகளாக மேற்கொள்வதே மிகவும் பயனுள்ள முறை"¹ (நாவலர் வழியில் தமிழ் அறிஞர் - 2000) என்ற இவர்களது, நோக்கத்திற்கு வலுச் சேர்க்கும் வண்ணம் 1833ஆம்

ஆண்டு வில்லியம் கோல்புறாக், கமறன் ஆகிய இருவரையும் கொண்ட குழு ஒன்று பிரித்தானியாவில் இருந்து ஈழத்திற்கு வந்து சில சீர்திருத்தங்களை செய்கிறது. நாட்டின் வருவாயை பெருக்கி, செலவினைக் குறைப்பதற்கான சிபாரிசுகளை செய்வதே, இக்குழுவின் முக்கிய நோக்கமாகும். கல்வித்துறையில் சிபாரிசு செய்யும்பொழுது, இலங்கை அரசினர் நடாத்திய, தாய்மொழிப் பாடசாலைகளை மூடிவிட வேண்டும் என்று இக்குழு சிபாரிசு செய்கிறது. இதன் விளைவாக, 1843ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசால் நடத்தப் பெற்ற, தமிழ்ப் பாடசாலைகள் மூடப்படுகின்றன.

மிஷனரிமார்கள் நடத்திய பாடசாலைகளுக்கு அனைவரும் சென்று படிக்க நேரிடுகிறது. இச்சூழலில், "நான் எனக்கு ஒழிவுள்ள காலத்தைக் கைமாறு வேண்டாது உலகத்தாருக்கு பயன்படக் கழித்தல் வேண்டும் என்று நினைந்து, விசுவாச வருடம் தை மீ (1846) முதலாகச் சில பிள்ளைகளுக்கு ராத்திரியிலும் காலையில் தமிழ் கல்வி கற்பித்துக்கொண்டு வந்தேன்"². (நாவலர் வழியில் தமிழ் அறிஞர் - 2000) இவ்விதம், நாவலர் கூறுவதின் வழி தமிழ் கல்வியும் சமயக் கல்வியும் கற்பிக்கும் அவரது, நோக்கம் தெளிவாக புரிகின்றது. அவரது வீட்டின் திண்ணையில் 1848இல் தொடங்கப்பட்ட பாடசாலையே, பின்நாளில், இலங்கையில் சைவப்பிரகாச வித்யா சாலையாக பரிணமித்துள்ளது. இவரிடம் கல்விக் கற்று மிகப்பெரும் பேராசிரியர்களாக விளங்கியவர்களில் பொன்னம்பலம்பிள்ளை, சதாசிவம்பிள்ளை, ஆறுமுகம் பிள்ளை போன்றவர்களைச் சான்றாகச் சொல்லலாம். நாவலரின் கல்வித் தொண்டிற்கு சிறந்த உதாரணங்களாக இவரின் ஆற்றல்சார் கல்வித்திறன் குறித்து, "ஆறுமுகம் கருத்தாற்கேட்டு விரிவுரையை ஆராய்வான். பிழைகள் இருந்தால் திருத்துவான். இத்தகைய மேதாவியிடம்தான் தமையன்மார்கள் கல்விக் கற்க கருதினர்"³ (நாவலர் பெருமான் - 1948) என, இவரது ஆசிரியர் சரவணமுத்துப் புலவர் இவரைப் பாராட்டுவதின் வழி நாவலரின் ஆசிரியப்பணியின் உயர்வு குறித்து அறிய இயலுகிறது.

புதிய ஏற்பாடு மொழிபெயர்ப்பு தந்த அனுபவம்

ஆறுமுக நாவலரின் உறவினர் ஆகிய விஸ்வநாத முதலியார், நாவலர் ஆங்கிலம் கற்பிக்க வேண்டி, பீட்டர்பெர்சிவல் பாதிரியார் நடாத்திய கலாசாலையில் ஆங்கிலம் கற்பிக்க அனுப்புகிறார். நான்கு ஆண்டுகள் ஆங்கிலக் கல்வி கற்று தேர்ச்சிப் பெற்ற நாவலர் அவர்கள், மெதடிஸ்ட் பாடசாலையில் மாணவராகவும், சட்டாம் பிள்ளையாகவும் (Monitor-1831-1841) பணிபுரிவதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இவர் திறமையைக் கண்டு வியந்த பெர்சிவல் பாதிரியார் இவரைத் தம் கலாசாலையில், "தமிழ் ஆசிரியராக நியமித்து, பைபிளைத் திருத்துவதற்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்வதற்கு

இவரை நியமிக்கிறார்"⁴. (ஆறுமுகநாவலர்-1954) பெர்சிவல் பாதிரியாரிடம், நாவலர் அவர்கள், திருநீறு அணிதல், உருத்திராட்சம் அணிதல், மாலைவேளையில், தமிழ் கற்பித்து கொடுத்தல் சைவசமய சிறப்புகளை எம் இல்லத்தில் எடுத்துரைத்தல் போன்ற எம் பணிகளுக்கு எச்சூழலிலும் தாங்கள் மறுப்பு தெரிவிக்க கூடாது. இதற்கு இசைந்தால், மொழிபெயர்ப்பு பணி செய்ய இயலும் என்கிறார். இவரது நேர்மையும், உண்மையும் கண்டு, மகிழ்ந்த பெர்சிவல் பாதிரியார் அதற்கு இசைகின்றார். 1856ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஜோன்வால்ரன் பாதிரியாருக்கு நாவலர் எழுதிய கடிதத்தில், "நான் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருப்பின் என்னுடைய சேவைகளின் மாதாந்தப் பெறுமானம் பத்துப் பவுன் அது பெறாததால் எனக்கு மாதம் முப்பது ரூபா மட்டும் கொடுக்கப்பட்டது. இங்கும் மாதாந்தம் ஏழு பவுன் தியாகஞ் செய்யப்பட்டதை நீர் காணலாம்"⁵ (ஈழம் தந்த நாவலர் - 1993) என்று கூறுவதின் வழி எச்சூழலிலும் இவர் மதம் மாறாமல் தம் பணியை செய்துள்ளார் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. பெர்சிவல் பாதிரியார் தம் கொள்கைகளுக்கு இசைவு தந்த பிறகு, நாவலர் அவர்கள் தம் பணியைத் திறம்பட செய்து முடிக்க, சென்னையில் உள்ள மிஷனரிமார்கள் அதனை ஏற்க மறுக்கிறார்கள். "எங்கள் மொழிபெயர்ப்புதான் சிறந்தது யாழ்ப்பாணக்காரருக்கு நல்ல தமிழே வராது. அவர் செய்த மொழிபெயர்ப்பை ஒப்போம்"⁶. (நாவலர் பெருமான் - 1948)

நமது யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மட்டமா? என்று பெர்சிவல் பாதிரியார் மிக வருந்துகிறார்.

நாவலர் பாதிரியாருக்கு, "நமது மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு பிழையும் இல்லை, குற்றம் காட்டினால் நாம் சமாதானம் சொல்லுவோம்"⁷ (நாவலர் பெருமான் - 1948) என்று தைரியம் கூறுகிறார். நாவலர் அளித்த தைரிய உணர்வுடன், இருவரும் சென்னை செல்கின்றனர். அன்றைய காலகட்டத்தில், சென்னையில் கல்விசாலை அமைத்து, மிகப்பெரிய அளவில் தமிழ் வளர்த்துள்ளனர். தாண்டவராய முதலியார், கந்தசாமி புலவர், ராமானுஜக்கவிராயர், விசாகப்பெருமாள், மழவை மகாலிங்கம் ஐயர் போன்ற மகாவித்துவான்களுக்கிடையே சென்னையில் தமிழ்ப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில், நடுநிலையோடு தீர்ப்பு சொல்ல மகாலிங்கம் ஐயர் நியமிக்கப்படுகிறார்.

சென்னை மொழிபெயர்ப்பையும் யாழ்ப்பாணம் மொழிபெயர்ப்பையும் மூலத்துடன் வைத்து ஒப்பு நோக்குகிறார் முடிவில், மகாலிங்கம் ஐயர், "பெர்சிவல் பாதிரியார் மொழிபெயர்ப்பே சிறந்தது. அப்பழுக்கற்றது. யாழ்ப்பாணத்தில், இப்படிப்பட்ட தமிழ் வழங்குவதைப் பற்றி வியந்தேன் என்றார்"⁸ (சுத்தானந்த பாரதி - 1948) இதைக்

கேட்டு, மனம் குளிர்ந்த பெர்சிவல் பாதிரியார், நாவலருக்கு தக்க சம்பளம் அளித்து தமிழாசிரியராக பணி தொடர வேண்டுகிறார்.

புதிய ஏற்பாடு மொழிபெயர்ப்புக்கு பிறகே நாவலரின் திறமை இந்தியா முழுதும் பரவுகிறது. ஈழத்தில் மட்டுமின்றி, இந்தியாவில் இவரது பிரசங்கத்திற்கு அன்று பெருமதிப்பு இருந்துள்ளது. "நாவலர்" என்ற பட்டத்தை கொடுத்து கௌரவித்தது திருவாடுதுறை ஆதினமே ஆவார். "பெயரளவில் திருவாடுதுறை ஆதினம் நாவலர் என்ற பட்டத்தை தந்தார் ஆயினும், உண்மையை நோக்குமிடத்துப் பதினான்கு வருடக் கிறிஸ்தவச் சூழலே நாவலரை நமக்குத் தந்துள்ளது"⁹ (யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம் 2000) என்பதன் வழி, கிறிஸ்தவர்கள் மதமாற்றத்திற்கு செய்த பிரசங்கங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு தம் வாழ்நாளில், சைவ சமய மறுமலர்ச்சி, தமிழ் வளர்ச்சி, பொது சேவை ஆகியவற்றிற்கு பயன்படுத்தி, எத்தகைய எதிர்ப்புகளையும் கடந்து வாழ்நாள் முழுவதும் இலங்கை வாழ் மக்களின் நலனுக்காக வாழ்ந்த மாமனிதர் இவர் என்பதில் மிகையிலலை. நிறைவாக தம் வாழ்நாளில் 5.12.1879 இயற்கை எய்தி இலங்கையின் வரலாற்றில் தனக்கென தனி இடம் வகுத்துள்ள பெருமை, நாவலரையேச் சாரும்.

முடிவுரை

- ❖ யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் தோன்றி இளமையில் சிறப்புமிக்கவர்களிடம் கல்வி கற்றவர் ஆறுமுகம் நாவலர்.
- ❖ கிறிஸ்தவ பாடசாலையில் 14 ஆண்டுகாலம் கல்வி கற்று மாணவராகவும் மற்றவருக்கு பயிற்றுநராகவும் திகழ்ந்துள்ளார்.
- ❖ மதமாற்றம் செய்திருந்தால் பொருள் நலம் பெறலாம் என்ற சூழலிலும் தன்நிலை மாறாமல் வாழ்ந்திருக்கிறார்.
- ❖ பெர்சிவல் பாதிரியார் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, பைபிளை மிகச்சரியாக மொழிபெயர்த்துள்ளார்.
- ❖ புதிய ஏற்பாடு மொழி பெயர்ப்பின் வழியே இவர் புகழ் இந்தியா முழுவதும் பரவ காரணமாயிற்று.
- ❖ மதப்பிரசங்கத்தை முன்மாதிரியாக கொண்டு சைவ சமய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் அருந்தொண்டாற்றிய பெருமை நாவலரையேச் சாரும்.
- ❖ கிறிஸ்தவச் சூழலில் வாழ்ந்த பொழுதினும் சைவநெறி தவறாமல் வாழ்ந்து... போதித்து... ஈழத்தின் சைவ மத வளர்ச்சியில் தனி இடம் பெற்றவர்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளையால் திரட்டப்பட்டது. மூன்றாம் பதிப்பு - 1954, ச.பொன்னுசாமி, பதிப்பாசிரியர் வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
2. ஈழம் தந்த நாவலர் பேரா.பொ.பூலோகசிங்கம், பேராதனை பல்கலைக்கழகம், பேராதனை. முதற் பதிப்பு - 1993, காந்தளகம் - 834, அண்ணா சாலை, சென்னை-2.
3. நாவலர்பெருமான் யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதி, முதல் பதிப்பு, மே - 1948, புதுயுகநிலை, அரவிந்த ஆசிரமக்கூடம், புதுச்சேரி.
4. நாவலர் வழியில் தமிழறிஞர் யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம். முதல் பதிப்பு - 2000. க. கணேசன் லிங்கம், 21 (9/2) பீச் ஹோம் அவென்யூ, பெசன்ட் நகர், சென்னை - 600090. (குப்பிழான்-யாழ்ப்பாணம்)

காட்டுடரிப்பு வேளாண்மையில் பெண்கள்

முனைவர் ந.வெண்ணிலா

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கிருஷ்ணசாமி மகளிர் அறிவியல்,

கலை மற்றும் மேலாண்மையில் கல்லூரி, கடலூர்.

மின்னஞ்சல்: kvbs1215vennilan@gmail.com

முன்னுரை

ஆதிக் கூறுகளின் அடிப்படை வரலாற்றை நோக்கும் போது பெண்ணின் முதன்மைத்துவத்தை அறியலாம். பெண் மானிட இனத்தின் பேராற்றலின் வெளிப்பாடு என்பதை உணரலாம். ஆளுமை நிறைந்த பெண்களின் செயல்பாடுகள் நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் பண்பாட்டு மலர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தன என்பதை அறியலாம். பெண்கள் ஆதியில் தலைமையேற்று வழிநடத்திய சமூக நிலைமாற்றத்தால் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டனர் என்பதையும், காட்டுடரிப்பு வேளாண்மையில் பெண்களின் பங்களிப்பையும், ஆணின் வர்க்கச் சமூகச்சூழலையும் இவ்வாய்வு விளக்கிச் செல்கிறது.

வேளாண்மையில் பெண்கள்

சங்கக் காலத்தில் பெண்கள் குழு தலைமையேற்று வழிநடத்தினர். வேளாண்மை உருவாக்கத்தின் முன்னோடியாக விளங்கினர். திணை விதைத்தல், விதை விதைத்தல், திணைக்காத்தல், களை நீக்கல், அறுவடை செய்தல் வரை பெண்களின் பங்களிப்பு பெரும்பான்மையாக இருந்தது. ஆண்களை விடப் பெண்களே வேளாண்மையின் முதன்மை பெற்றவராக விளங்கினர். ஆண்கள் காடழிப்பிலும் வேட்டையிலும் ஈடுபட்டபோது மற்ற வேலைகள் அனைத்தையும் பெண்கள் மேற்கொண்டனர். காட்டுடரிப்பு வேளாண்மையில் பெண்கள் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவமானது உழுது பயிரிடும் நீர்ப் பாசன வேளாண்மை ஏற்பட்ட பின்னர் குறைந்துபோனது.

காட்டுடரிப்பு வேளாண்மையின் உருவாக்கத்தில் புதிய தொழிற் கருவிகள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக விதைகள் நடுவதற்குப் பெண்கள் பயன்படுத்திய 'தோண்டுகழி' மிக முக்கியக் கருவியாகும். இவர்கள் பயன்படுத்திய இக்கருவியின் கூரான நடுப்பகுதி பூமியில் விதை ஊன்றுவதற்குக் குழி போட உதவியது. இந்தக் கூரான

நடுப்பகுதிக்கு இருபக்கத்திலும் சற்று வளைந்த கூர்முனைகள் களை எடுக்கவும் மண்ணைக் கிளறவும் உதவின. மண்ணுக்கடியில் உள்ள கிழங்குகளை அகழ்ந்தெடுக்கவும் தோண்டுகழி பயன்படுத்தினர். இதனை, தேனுக் குறும்பார்கள் 'குழிக்கோல்' எனவும் பளியர் 'காம்பு' எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் கொண்ட நெட்டிகள் (மலைநெட்டிகள்) இத்தகு புனம் விவசாயம் நீண்ட காலமாகச் செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் பயன்படுத்திய தோண்டுகழி 'கொங்கி பொரிசி' எனப்பட்டது. "ஆதி விவசாயி பெண்களே ஆவர். இவர்கள் பயன்படுத்திய இத்தோண்டு கழியே முதல் விவசாயக் கருவியாகும். இக்கருவியைக்கொண்டே தினைப்புனம் காவல் காக்கவும் செய்தனர். இதுவே பின்னாளில் தாய்த் தெய்வங்களின் சூலாயுதமாகவும் படிமலர்ச்சி பெற்றது." (பக்தவத்சல பாரதி-2014.85).

பெண்கள் 'துளர்'(அகம்.184) எனும் கருவி கொண்டு களையெடுத்தனர். 'சூயம்வாள்'(பொருந.242) எனும் கருவி கொண்டு அறுவடை செய்தனர். வேளாண்மையில் முதன்மை பெற்ற பெண்ணினம் குடும்ப உறுப்பினர்களில் முதன்மை உடையவராக விளங்கினர். குடும்பத்தின் வழிகாட்டியாகவும், நெறிப்படுத்தும் பொறுப்பையும் பெற்றிருந்தனர். இவர்களை முதுபெண்டிர் என்று சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. பிரிவாற்றாமையால் வாடும் தலைவிக்கும், மற்ற செயல்களுக்கும் இப்பெண்டிர் தீர்வுகாண்பவராக இருந்தனர். இத்தகைய பெண்களைச் சங்க இலக்கியம் முதுபெண்டிர் என்று அடையாளப்படுத்துகிறது.

"பொதுசெய் கம்பலை முதுசெய் பெண்டிர்" (அகம்.86)

"முதுவாய்ப்பெண்டிர்" (அகம்.22)

"பெருமுது பெண்டிரேம் ஆகிய நமக்கே" (குறுந்.181)

என்பது சங்கப் பாடல்களின் சான்றாகும். மேலும், 'தொல்முது பெண்டிர்' (மதுரை.409) என்று கூறுகின்றது. பெண்கள் தலைப்பிரசவத்தைப் பிறந்த காலத்தில் வைத்துக்கொள்ளும் மரபு தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சக்கூறாகும். மருதத்திணையில் தலைவி, முதற்பிள்ளையைப் பெறும் காலத்தில் தாய்வீட்டிற்குச் செல்லும் மரபினை ஐங்குறுநூறு வழி அறிய முடிகிறது. சான்று,

"கரும்புநடு பாத்தியில் கலித்த ஆம்பல்

கரும்பு பசிகளையும் பெரும்புனல் ஊர்!

புதல்வனை ஈன்றஎம் மேனி

முயங்கன்மோ தெய்யநின் மார்புசிதைப் பதுவே" (ஐங்கு.65) என்பதாகும்.

தாய்வழிச் சமூகங்களில் பெண்ணின் திருமணம் அவளுடைய தாயகத்தில் நடைபெற்றது. அதன் எச்சமாகவே, ஆண்வழிச் சமூகமாக மாறிய பின்னர் இன்று வரை திருமணத்தின் தொடக்க நிகழ்ச்சியான நிச்சயதார்த்தம் பெண்ணின் தாயகத்தில் நிகழ்கிறது.(பக்தவத்சலபாரதி.சீ.2014.54) எனவே, சங்ககாலத்தில் தலைமைப்பண்பும் குழத்தலைமையேற்று பெண்மைத் தன்மையின் இயல்பினை அழியாது காத்துக் கொள்ளுதலும், தன் கணவரைப் பேணி அவர் வழி ஒழுகுதலும், தம் இருவருக்கும் அமைவதாகிய நன்மை நிறைந்த புகழினை நீங்காமல் பாதுகாப்பதும் பெண்மைக்குரிய கடமைகளாகும். அன்பும் அறிவும் அமைந்த பண்புடைய பண்மக்களைப் பெறுதலை விரும்பும் மக்கள், அத்தகைய நல்ல மக்கட்பேற்றினை அருளுதல் வேண்டும் என இறைவனை வணங்கினர். இதனை,

“குன்றக் குறவன் கடவுட் பேணி

இரந்தனன் பெற்ற எவ்வனைக் குறுமகள்” (ஐங்கு.257)

எனும் அடிகளால் உணரமுடிகிறது.

மலையில் வாழும் மகளிர், தினைப்புனத்திலேயே தங்கிக் கிளிகள் முதலியவை திணையை உண்ணாதபடி ஓட்டும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர். இரவு நேரங்களில் பரண்மீது அமர்ந்து புனம் காவல் செய்யும் கானவன், ஒருவன், கள்ளை உண்ட களிப்பால் மயங்கி உறங்குகிறான். அந்நிலையில் இளமையான களிற்றொன்று தினைப்புனத்தில் புகுந்தது. அதனையுணர்ந்த அவன் மனைவியாகிய கொடிச்சி தன் மணங்கமழும் கவர்தலைக் கோதி நின்று இரவிலே பாடுதற்கு ஏற்ற குறிஞ்சிப் பண்ணினை மிகவும் இனிமையாகச் செவி மடுத்தது. தான் விரும்பி வந்த தினைக் கதிரையும் உண்ணாமல், தினைப்புனத்தினை விட்டுத் திரும்பச் செல்லுதலையும் நினைக்காமல், எப்பொழுதும் எளிதில் மூடப்பெறாத தன் கண்கள் மூடுதலைப் பெற்று, நின்ற நிலையில் நின்றும் பெயராமல் உறங்கியது என்று அகநானூற்று பாடல் கூறுகின்றது. பண்டைத் தமிழ் மகளிர் பாடிய இசை, விலங்குகளையும் அமைதியுறச் செய்யும் திறமுடையதென்பதை நன்கு உணர்த்துகிறது அகநானூறு.

அமிழ்தினும் இனிய உணவினைச் சுவை மிகச் சமைத்துத் தம் கணவனுக்கு உணவளித்தல் அன்பு மிகு பெண்டிரின் இயல்பாகும். தலைமகள் ஒருத்தி சுவை மிக்க புளிக்குழம்பினைச் சமைத்துத் தன் கணவனுக்கு உணவளித்த திறத்தினால் பண்டைத் திணைக்குடிகளின் பாடறிந்த ஒழுகும் பண்பு புலப்படுகிறது. மலைவாழ் மகளிர் தம் கணவரைத் தெய்வமென்று வணங்கி எழுதலைத் தமது பெருமையாகக் கொண்டமையால்; அவருடன் பிறந்த ஆடவர் தாம் தொடுத்த அம்புகளை இலக்கு

தப்பாமல் எய்யும் ஆற்றல் பெற்றனர் என்பதைக் குறிஞ்சிக் கலித்தொகை(39) கூறுகின்றது.

பாலினப் பாகுபாடு

ஆண் பெண் இருவரும் உயர்நிலை பண்புகளோடு பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்தனர். அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் பொருண்மையைப் போற்றி வாழ்ந்திருந்தனர். அக வாழ்வியலை நோக்குங்கால் களவு, கற்பு என்னும் இருநிலை கோட்பாட்டின் வழியே பயணித்திருக்கின்றனர். அறநோக்கோடு பொருள் தேடலும், அறத்தின் வழி பொருளீட்டலும் உயர் நோக்காகக் கொண்ட பண்டைத் தமிழர்கள் ஒத்த அன்புடையவராக இல்லற வாழ்க்கையினை இயம்பினர். அன்பின் ஐந்திணை வழி தொன்மையுடைய வாழ்வியலை மேற்கொண்டவர்கள்.

சமூக ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமநிலைச் சமுதாயத்திற்கு வழிகோலியவர்களானவர். தொழில் வழி, தொழில் செய்பவர்களை வகைபிரித்தனர். இவ்வகை பிரிப்பு நிலத்திற்கேற்ற தொழிலும், தொழிலின் இயல்பு தன்மையும் கொண்டே பிரிக்கப்பட்டன. தொழில் சார்புடைய ஐந்திணை மாந்தர்கள் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்றும் வேறுபடுத்தியிருந்தனர் என்பதற்கான சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணக்கிடைக்கின்றன. பாணன், பறையன், கூத்தர், விறலி, கணிதன், உழவன், உழுத்தி, இடையன், இடைச்சி, குறவன், குறத்தி, வண்ணாத்தி, பரத்தையர் என்னும் வகையில் சமூக வேறுபாட்டு நிலையினைப் பண்டைய வாழ்வியல் நெறிகளாகச் சங்க இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகிறது.

வர்க்கச் சமூக நிலையின் வெளிப்பாடு

திணைக்குடிகள் பருவநிலைக்கு ஏற்றவகையில் நிலத்தின் தன்மையறிந்து வளம் சேர்க்கும் வகையில் வேளாண்மை போன்ற தொழில்களை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தனர். அதன் அடிப்படையில் தொழில் செய்பவர்களின் வேறுபாட்டையும் அமைத்திருந்தனர். தேனெடுத்தல், திணைவிதைத்தல், ஆநிரை மேய்த்தல், மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்தனர். இவற்றுள் ஆண், பெண் இருபாலர்களும் செய்யும் தொழில், பெண் மட்டும் செய்யும் தொழில்கள் என்று வகைபிரித்தனர். பெண்கள் திணைப்புனம் காப்பு செய்தலை மேற்கொண்டனர். ஒரு நிலத்தின் விளைவை மற்றொரு நிலத்தில் விளையும் பொருளுக்கு மாற்றுப் பொருளாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். இம்மக்கள் வகைப்பாட்டில் பரத்தையரின் வாழ்வியல் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். பரத்தையர் பிரிவு மருத நிலத்தாரின் ஆண் வர்க்கச் சமூக நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

முடிவுரை

சங்கக் காலத்தில் குழுத் தலைமை தாங்கி வழிநடத்திய முதன்மைத்துவம், நாளடைவில் பெண் இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டால். வேட்டைக்குப் பயன்படுத்திய வில் ஏர்க்கலப்பையாக மாறியபோது பெண்ணினம் பின்னோக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட நிலை தமிழ்ச் சமூகத்தில் காணப்படுகிறது. வேளாண்மையைக் கண்டுபிடித்த பெண்ணினம் தம் தலைமைத்துவத்தை இழந்து திருமணம், குடும்பம், பிள்ளைப்பேறு என்னும் குறுகிய வாழ்வியல் சூழலில் நிலைத்துவிட்டனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. சாமிநாதையர். உ.வே. (உ.ஆ). 1955. குறுந்தொகை. சென்னை: திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியச் சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்.
2. ....1949. ஐங்குறுநூறு. சென்னை: திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியச் சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்.
3. சுப்பிரமணியன்.ச.வே. 2010. சங்க இலக்கியம். (மூலமும் தெளிவுரையும்) தொகுதி-2, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
4. செயபால். இரா. (உ.ஆ). 2004. அகநானூறு. சென்னை: நீயூ செஞ்சுரி.
5. சோமசுந்தரனார். (உ.ஆ). 1965. கலித்தொகை. சென்னை: திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியச் சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்.
6. தட்டணாமூர்த்தி. அ. (உ.ஆ). 2004. ஐங்குறுநூறு. சென்னை: நீயூ செஞ்சுரி பதிப்பகம்.
7. துறைசாமிப் பிள்ளை. ஓளவை. (உ.ஆ). 2004. ஐங்குறுநூறு. (மூலமும் தெளிவுரையும்) சென்னை: திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியச் சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்.
8. நச்சினார்க்கினியர். (உ.ஆ). 2007. கலித்தொகை. சென்னை: திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியச் சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்.
9. நாகராசன்.வி. (உ.ஆ). 2007. குறுந்தொகை. சென்னை: நீயூ செஞ்சுரி பதிப்பகம்.
10. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர். (உ.ஆ). 1952. நற்றிணை. சென்னை: திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியச் சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்.
11. வேங்கடசாமி நாட்டார். (உ.ஆ). 1946. அகநானூறு. சென்னை: திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியச் சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்.

12. பக்தவத்சல பாரதி. சீ. 1990. பண்பாட்டு மானிடவியல். சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் ஆய்வகம்.
13. ....(2002). தமிழர் மானிடவியல், திருச்சி, அடையாளம் பதிப்பகம்.

சூழலியல் நோக்கில் அற இலக்கிய மலர்கள்

முனைவர் வா.வெ.கோவிந்தம்மாள்

உதவிப் பேராசிரியர்,

சாரதா கங்காதரன் கல்லூரி,

புதுச்சேரி - 605004.

மின்னஞ்சல் : mytisri@gmail.com

சூழலியல் என்பது உயிர் வாழ்க்கையின் பரவல் பற்றியும் உயிரினங்களுக்கும் அவற்றின் இயற்கைச் சூழலுக்கும் இடையிலான இடைவினைகள் பற்றியும் அறிவியல் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்யும் துறையாகும். சூழலியல் மனிதன் வாழும் இடத்தையும் அவனைச் சுற்றியுள்ள அமைப்பையும் சார்ந்ததாகும். சூழலியல் சார்ந்த அறிவினை ஒவ்வொருவரும் பெற்றிருக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். சூழலியல் இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வோடு தொடர்புடைய புறச் சூழல்கள் குறித்து ஆய்ந்து வரும் நிலையில், அற இலக்கியங்களில் அவை எவ்வாறு காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன என்பதையும், அற இலக்கியக் கால இயற்கைச் சூழலில் மலர்கள் எவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன என்பதைப் பற்றி ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமையப் பெற்றுள்ளது.

அற இலக்கியங்கள்

அற இலக்கியங்கள் அறத்தை வலியுறுத்தும் நோக்கத்தில் எழுதப்பட்டன என்றாலும் அவர்கள் வாழ்ந்த இடத்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள அமைப்பையும் பற்றி தம் பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளனர். மரம், செடி, கொடி, விலங்குகள், பறவைகள், நீர்நிலைகள், உணவுப் பயிர்கள் போன்றவை பற்றிய தரவுகள் அற இலக்கியங்களில் மிகுதியாகக் காணக் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் ஆய்வு எல்லை கருதி மலர்கள் மட்டுமே இங்குச் சட்டப் படுகின்றன.

திருக்குறளில் மலர்கள்

திருக்குறளில் மனிதன் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்திருந்தான் என்பதை,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து” - (குறள் - 90)

என்றும்,

“அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்” - (குறள் - 1120)

மேற்கண்ட இரண்டு குறட்பாக்களிலும் அனிச்சம்பூ, நெருஞ்சி ஆகிய இரண்டு மலர்கள் பயன்படுத்தி இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

நாலடியாரின் மலர்கள்

சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்ட நாலடியாரில்,
“கல் ஓங்கு உயர் வரை மேல் காந்தள் மலராக்கால்
செல்லாவாம் செம்பொறி வண்டினம் கொல்லைக்
கலாஅல் கிளி கடியும் கானக நாட

இலாஅ அர்க்கு இல்லை தமர்” - நாலடியார் - 29, இன்மை - 3)

இப்பாடல், திணைப்புணத்தில் திணைக் கதிரைத் தின்னவரும் கிளிகளைக் கற்களினால் விரட்டுகின்ற காட்டைச் சார்ந்த நாடனே. மலைமேல் காந்தள் மலர்கள் பூக்கா விடில், சிறந்த புள்ளிகளை உடைய வண்டினங்கள் வாரா. அதுபோலப் பொருள் இல்லாத ஏழைகளிடம் உறவினர்கள் வருதல் இல்லை என்றும்,

“அள்ளிக் கொள் வன்ன குறுமுகிழ ஆயினும்

கள்ளி மேல் கைநீட்டார் சூடும் பூ அன்மையால்

செல்வம் பெரிது உடையர் ஆயினும் கீழ்களை

நள்ளார் அறிவுடையார்.” - (நாலடியார் - 27, நன்றியில் செல்வம் - 2)

என்ற பாடல், கள்ளி கையில் அள்ளிக்கொள் என்று சொல்வது போல நிறைய மொட்டுகளை உடையதாக இருக்கிறது ஆனால் பூவை விரும்புவோர் கள்ளிப்பூ சூடத்தகும் பூ அல்ல என்பதால் கை நீட்டிப் படிப்பதில்லை அதுபோல் கீழோரிடம் குவிந்திருக்கும் செல்வத்தை அறிவுடையார் பெற விரும்புவதில்லை என்றும் பொருள் கூறுகின்றன.

பழமொழியில் மலர்

முன்றுறை அறையனார் இயற்றிய பழமொழி நானூறு என்ற நூலில்,

“பல்நாளும் நின்ற இடத்தும் கணியேங்கை

நல் நாளே நாடி மலர்லால் மன்னர்

உவப்ப வழிபட்டு ஒழிகினும் செல்வம்

தொகற்பால போழ்தே தொகும்” - (பழமொழி - 120)

என்ற பாடல் வேங்கை மரமானது பருவக் காலத்தில் பூக்கும் தான் பூக்கும் காலத்தை ஒட்டி பருவத்தை அறிவிக்கவல்லது பல நாட்களும் ஒருவர் காத்திருப்பதற்காக வேங்கை பூக்காது அதுபோல ஆளும் அரசரைக் காலம் முழுதும் போற்றி வழிபட்டால் செல்வம் வந்து சேராது அது சேரும் காலம் கூடும் போது தான் வந்து கூடும் எனப் பொருள் தருகிறது. வேங்கைப் பூப் பருவத்தை அறிவிக்கவல்லது. அதற்குரிய பருவக் காலத்தில் மட்டுமே பூக்கக் கூடியது எனக் கூறுகிறார் முன்றுறை அறையனார்.

நான்மணிக்கடிகையில் மலர்

விளம்பி நாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை என்ற நூலில்,

“மதி மன்னும் மாயவன் வாள் முகம் ஒக்கும்:

கதிர் சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கரம் ஒக்கும்:

முது நீர் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின்

எதிர் மலர் மற்று அவன் கண் ஒக்கும்: பூவைப்

புது மலர் ஒக்கும், நிறம்”. நான்மணிக்கடிகை - (கடவுள் வாழ்த்து)

நிலவானது நிலைத்த பேற்றுடைய திருமாலின் முகத்தை ஒத்திருக்கும். ஒளிரும் ஞாயிறு அவனது சக்கரத்தை ஒத்திருக்கும். வயலில் காணப்படும் தாமரை அவனது கண்களை ஒத்திருக்கும். காயாம் பூவானது அவனது திருமேனி நிறத்தை ஒத்திருக்கும் எனவும்,

“நிலத்துக்கு அணி என்ப, நெல்லும் கரும்பும்:

குளத்துக்கு அணி என்ப தாமரை பெண்மை

நலத்துக்கு அணி என்ப, நாணம்: தனக்கு அணி

தான் செல் உலகத்து அறம்” - (நான்மணிக்கடிகை - 9)

நெல்லும், கரும்பும், வயலுக்கு அழகு சேர்க்கும். தாமரை மலர்கள் குளத்துக்கு அழகு சேர்க்கும். நாணம் பெண்ணுக்கு அழகு. மறுபிறவியில் வீடுபேறு அடையச் செய்யப்படும் அறம் ஒருவனுக்கு அழகாகும் என்றும்,

“மையால் தளிர்க்கும், மலர்க்கண்கள்; மால் இருள்,

நெய்யால் தளிர்க்கும், நிமிர் சுடர்: பெய்ய

முழங்கத் தளிர்க்கும், குருகிலை நடடார்

வழங்கத் தளிர்க்குமாம், மேல்.” - (நான்மணிக்கடிகை - 35)

சுவளை மலர் போன்ற கண்கள் மையிடுதலால் விளங்கும். விளக்கு நெய் விடுதலால் நிமிர்ந்தெறியும். குருக்கத்தி மழை முழக்கத்தால் இலை தளிர்க்கும். சான்றோர் பிறருக்குக் கொடுப்பதால் தளிர்ப்பர் என்றும்,

“போர் அறின், வாடும், பொருநர் சீர்: கீழ் வீழ்ந்த
வேர் அறின், வாடும் மரம் எல்லாம்: நீர் பாய்
மடை அறின், நீள் நெய்தல் வாடும்: படை அறின்
மன்னர் சீர் வாடிவிடும் ” - (நான்மணிக்கடிகை - 41)

போரில்லாவிடின் வீரர் சிறப்புக் கெடும். வேரற்றுவிடின் மரங்கள் பட்டுப் போகும். நீரற்றுவிடின் நெய்தல் உலரும். படை இல்லாவிடின் வேந்தனது புகழ் அழியும் என்றும் கூறியுள்ளது.

இன்னா நாற்பதில் மலர்கள்

கபிலர் இயற்றிய இன்னா நாற்பது என்ற நூலில்,
“நறிய மலர் பெரிதும் நாறாமை இன்னா
துறை அறியான் நீர் இழிந்து போகுதல் இன்னா ” - (இன்னா நாற்பது - 37)

என்ற பாடலில் அழகிய மலர் நறுமணம் இல்லாதிருத்தலும் நீரின் ஆழம் தெரியாமல் நீந்திச் செல்லுதலும் இன்னாதவை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்குப் பொதுவாக அழகிய மலர் என்ற பொதுச் சொல்லால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறுபஞ்சமூலத்தில் மலர்கள்

காரியாசான் இயற்றிய சிறுபஞ்சமூலம் என்ற நூலில்,
“பூவாது காய்க்கும் மரம் உள நன்று அறிவார்
மூவாது மூத்தவர் நூல் வல்லார் தாவா
விதையாமை நாறுவவித்து உள மேதைக்கு
உரையாமை செல்லும் உணர்வு.” - (சிறுபஞ்சமூலம் - 20)

இப்பாடல் பூக்காமல் காய்க்கும் அத்தி, பலா போன்ற மரங்கள் உள்ளன அவை போல நன்மையை அறிபவர் ஆண்களால் முதியவர் அல்லவராயினும் அறிவினால் மூத்தவராவர். நல்ல நூல்களைக் கற்றறிந்தோர் வயது குறைந்தவர் ஆனாலும் மூத்தோருக்கு நிகரானவர் பாத்திகட்டி விதைக்காமலேயே பறவை எச்சம் முதலியவற்றால் முளைக்கும் விதைகள் உள்ளன. அவை போலவே மேதைக்குப் பிறர் உரையாமல் உணர்வு தோன்றும் எனக் கூறுகிறது. மேலும்,

“நெய்தல் முகில் துணையாம் குடுமி நேர்யிரும்

உய்தல் ஒரு திங்கள் நாளாகும் செய்தல்
நுணங்கு நூல் ஓதுதல், கேட்டல், மாணாக்கர்,
வணங்கல், வலம் கொண்டு வந்து.” - (சிறுபஞ்சமூலம் - 28)

என்ற பாடல் மாணாக்கர் வைத்திருக்கும் குடுமி நெய்தல் பூவின் மொட்டு அளவே இருத்தல் வேண்டும். ஒரு திங்கள் அளவு வெட்டாமல் இருக்கலாம். ஆசானை வணங்குதல், அவர் பயிற்றுவிக்கும் நுட்பமான நூல்களை ஓதுதல், பொருள் கேட்டல் ஆசிரியரை வலமாக வந்து வணங்குதல் மாணவர் தம் கடமையாகும் எனக் கூறுகிறது.

மூதுரையில் மலர்கள்

பிற்கால அற இலக்கியங்களில் ஒன்றான மூதுரை ஒளவையார் இயற்றியது. இதற்கு வாக்குண்டாம் என்ற பெயரும் உண்டு. இந்நூலில்,

“நீர் அளவே ஆகுமாம் நீர் ஆம்பல் தான் கற்ற
நூல் அளவே ஆகுமாம் நுண் அறிவு மேலைத்
தவத்தளவே ஆகுமாம்தான் பெற்ற செல்வம்
குலத்து அளவே ஆகும் குணம்” - (வாக்குண்டாம் - 7)

தண்ணீரில் உள்ள அல்லி, தண்ணீரின் உயரத்திற்கு ஏற்பவே இருக்கும். அதுபோல ஒருவர் தம் நுண்ணறிவு அவர் பயின்ற நூல்களின் தரத்திற்கு ஏற்பவே இருக்கும். ஒருவர் பெற்றுள்ள செல்வம் அவர் முன்பு செய்துள்ள உழைப்பின் அளவாகவே இருக்கும். அவருடைய குணம் அவர் பிறந்த குடியின் அளவாகவே இருக்கும் என்றும்,

“மடல் பெரிது தாழை மகிழ் இனிது கந்தம்
உடல் சிறியர் என்று இருக்க வேண்டாக் கடல் பெரிது
“மண் நீரும் ஆகாது அதன் அருகே சிற்றுறல்
உண்நீரும் ஆகி விடும்.” - (வாக்குண்டாம் - 12)

தாழ்ப்பூவின் மடல் மிகப்பெரியது மகிழும்பூ மிகச்சிறிய இதழ்களை உடையது என்றாலும் மிகுந்த மணமுடையது . கடல் மிகப் பெரியதாக இருக்கிறது அதன் நீரைப் பருக முடியாது பெரும் கடலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நன்னீர் ஊற்றுப் பருகத் தரும் தண்ணீர் உடையதாக இருக்கும் எனவே சின்ன ஒருவர் என்று யாரையும் தாழ்வாக மதிப்பிட்டுவிட வேண்டாம் என்று கூறுகிறது.

நல்வழியில் மலர்

பிற்கால அற இலக்கியங்களில் ஒன்றான நல்வழி என்ற நூல் ஒளவையாரால் எழுதப்பட்டது. இந்நூலில்,

“வேதாளம் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே

பாதாள மூலி படருமே மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மற்றோரஞ்சொன்னார் மனை” - (நல்வழி - 23)

என்ற பாடலில் நீதிமன்றத்தில் உண்மைக்கு எதிராகப் பொய்யை முன்மொழிந்தவருடைய வீட்டில் பேய்கள் வந்து குடி அமரும்; சுடுகாட்டில் செழிக்கும் வெள்ளெருக்குப் பூக்கும். பாதாள மூலி எனும் அமங்கலக் கொடி படரும். செல்வத்துக்கு எதிரான மூதேவி நிலையாகக் குடியேறி பாம்புகள் நாடி வாசம் செய்யும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

நீதி வெண்பாவில் மலர்கள்

பிற்கால அற இலக்கியங்களில் ஒன்றான நீதி வெண்பா என்ற நூலை இயற்றியவர் பெயர் அறியப்படவில்லை. இந்நூலில்,

“தாமரைபொன் முத்துச் சவரம் ரோசனைபால்
பூமருதேன்பட்டுப் புணுகு சவ்வா - தமெழுண்மற்
றெங்கே பிறந்தாலு மெள்ளாரே நல்லோர்கள்
எங்கே பிறந்தாலும் என” - (நீதி வெண்பா - 1)

தாமரை மலர்; தங்கம், முத்து, சாமரை, கோரோசனை, பால், தேன், பட்டு, புணுகு, சவ்வாது, நெருப்பு ஆகியன சிறப்பு மிக்கவை என்பதால் அவை தோன்றுகின்ற இடம் இகழத் தக்கவை என்று ஒதுக்குவது கிடையாது. அதுபோல நல்ல குணம் உடையவர்கள் எந்தக் குலத்தில் பிறந்தாலும் அவர்களின் குணநலத்தால் நல்லவராக மதிக்கப்படுவார்கள் என்றும்,

“செந்தாம ரையிரவி சேருதயம் பார்க்குமே
சந்திரோதயம் பார்க்கும் தண்குமுதங் - கந்தமிகும்
பூவலரப் பார்க்கும் பொறிவண்டரன்னபர்
தேவரவைப் பார்ப்பர் தெளிந்து.” - (நீதிவெண்பா - 96)

செம்மையான நிறமுடைய தாமரை மலர் சூரியனின் உதயத்தைப் பார்க்கும். சிவபெருமானின் அடியார்கள் சிவபெருமான் யோகத்தில் எழுந்தருள்வதைப் பார்த்திருப்பர் என்றும்,

“காய்ந்து நறும் புண்ணை கலந்தீவிரும்புமே
வேந்தர் தனமே விரும்புவார்-சாந்தநூல்
கல்லார் பகை சேர் கலகம் விரும்புவார்
நல்லார் விரும்புவார் நட்பு.” - (நீதிவெண்பா - 82)

வண்டு மன மிகுந்த புன்னை மலரில் அமர்ந்து அதனை விரும்பி இருப்பது போல அரசர்கள் செல்வத்தை விரும்புவார்கள். அற நூல்களைக் கற்று அதனால் அறிவு பெறாத கல்லாத மூடர்கள் கலகம் செய்வதையே விரும்புவார்கள் நற்குணம் உடையவர்கள் நல்லவர்களுடன் நட்பு கொள்வதையே விரும்புவார்கள் என்றும்,

“அத்திமலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமுங்
கத்துபுனன் மீன்பதமுங் கண்டாலும்- பித்தரே
காணார் தெரியற்கடவுளருங் காண்பரோ
மானார் விழியார் மனம்.” - (நீதிவெண்பா - 55)

அறிவற்றவரே அத்தி பூவையும்: காக்கைகள் வெண்மை நிறத்தையும்: ஒளிமிக்க கடலில் வாழும் மீன்களின் பாதச்சுவடுகளைப் பார்த்தாலும், மான் போன்ற கண்களை உடைய பெண்களின் முகத்தை மணமிக்க மாலையை அணிந்து இருக்கும் தேவர்கள் அறிவார்களா? என்றும்,

“செங்கமலப் போதலர்ந்த செவ்விபோலும் வதனந்
தங்கு மொழி சந்தனம போலும்- பங்கியெறி
கத்தரியைப் போலுமிளங் காரிகையை வஞ்சமனங்
சூத்திரர்பால் மூன்று குணம்” - (நீதிவெண்பா - 23)

தீமையான குணம் உடையவர்களுக்கு முகமானது அன்றலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போல் எழில் மிக்கதாக இருந்தாலும்: அவற்றைவிட வார்த்தைகள் குளுமை உடைய சந்தனத்தின் தன்மையுடையதாக இருக்கும், தீமை செய்வதையே நோக்கமாகக் கொண்ட அவர்களின் மனம், மயிரை வெட்டி எறியும் கத்தரிக்கோலைப் போலக் கொடுமை தன்மை உடையதாக இருக்கும். இவையே அவர்களிடம் உள்ள மூன்று குணங்கள் ஆகும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

முடிபாக

அற இலக்கியங்களில் செந்தாமரை மலர், அத்தி மலர், புன்னை மலர், வெள்ளொருக்குப் மலர், அல்லி மலர், மகிழ மலர், தாழை மலர், பலா மலர், நெய்தல் மலர், காயாம் மலர், குவளை மலர், வேங்கை மலர், கள்ளி மலர், அணிச்ச மலர், நெருஞ்சி மலர், காந்தள் மலர், குருக்கத்தி மலர் போன்ற பலவகையான மலர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அற இலக்கியப் புலவர்கள் மலர்களின் இயல்பை நன்றாக உணர்ந்து வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இயற்கையில் நிறுத்தும் சூழலியல் அற இலக்கியங்களில் அதிகமாகப் போற்றப்பட்டுள்ளது. உலகின் அழகுடன் விளங்கும் பல்வேறு வகைப்பட்ட இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்து, உணர்வோடு

கலந்து, இன்பமளிக்கும் சொல் ஓவியங்களாகப் பாடல்களைப் படைத்துள்ளனர். அற இலக்கியப் புலவர்கள் சூழலியல் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் முறையில் தங்களது பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

சுப்ரபாரதிமணியனின் இரு நாவல்கள் காட்டும் நெசவாளர்களின் வாழ்வியல்

மு.காயத்ரி

Reg No: MKU23FFOL10873,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ் உயராய்வு மையம்,

அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை-02.

மின்னஞ்சல் : mgayathri6697@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

“சுப்ரபாரதிமணியனின் இரு நாவல்கள் காட்டும் நெசவாளர்களின் வாழ்வியல்” என்பதே இக்கட்டுரைக்கான ஆய்வுத் தலைப்பாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சுப்ரபாரதிமணியனின் ‘தறிநாடா’, ‘சப்பரம்’ ஆகிய இரு நாவல்கள் இக்கட்டுரை ஆய்விற்கான முதன்மைச் சான்றாதாரமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ‘தறிநாடா’ நாவல் திருப்பூர் நகரத்தின் நெசவாளர்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கிறது. மரபான கைத்தறி நெசவு மாறி விசைத்தறி நெசவு திருப்பூர் வட்டாரத்தில் நுழைந்ததும் அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்வு நலிவடைவதையும் பற்றி பேசுகிறது. அதோடு நெசவாளர்களின் கூலி குறைப்பால் நடத்தப்படும் போராட்டங்களையும் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் விரிவாகப் பதிவு செய்கிறார் சுப்ரபாரதிமணியன். இவருடைய நெசவுத் தொழில் பற்றி பேசும் மற்றொரு நாவல் சப்பரம். தன் குடும்பத்திற்காகத் தானே நெய்து பிழைக்கும் திருமணமாகாத பெண்ணையும், நெசவாளர் சமூகத்தின் வறுமை தோய்ந்த நிலைமையினையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். அந்த வகையில் இக்கட்டுரை நெசவாளர்களின் வாழ்வியலையும் அதன் ஊடான பிரச்சினைகளையும் ஆராயும் விதமாக அமைகின்றன.

நெசவுத்தொழில்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சியின் காரணமாகப் பல்வேறு துறைகள் முன்னேற்றமடைந்தன. அதில் முக்கியமான ஒரு துறை நெசவுத்தொழில் ஆகும். பண்டைக்காலம் தொட்டே

தமிழர்கள் ராட்டையின் மூலம் நூல் நூற்றலையும், கைத்தறியையும், தையலையும் அறிந்திருந்தனர். சங்ககால மக்கள் பருத்தியையும் பட்டையும் உடுத்தினர்.

“பஞ்சாலும் மயிராலும் ஆடைகள் நெய்து அணிந்தார்கள்”¹ பண்டைய தமிழகத்திலிருந்து ஏற்றுமதியான பண்டங்களில் மஸ்லின் துணியும் ஒன்றாகும். “மஸ்லின் என்பது ஒரு வெற்று நெசவால் நெய்யப்பட்ட ஒரு பருத்தி ஆடையாகும்.”² மஸ்லின் மிக மிக நுண்ணிய துணி வகையாகும். அக்காலத்தில் மிக நுண்ணிய துணி வகைகள் தமிழகத்தில் நெய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. “இத்துணி தமிழகத்திலிருந்து பாபிலோனியாவுக்கு ஏற்றுமதியாகி இருக்க வேண்டும்”³ என்று கே.கே.பிள்ளை, தமிழக வரலாறு - மக்களும் பண்பாடும் என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். தமிழகத்தில் தற்போது கோவை, சேலம், ஈரோடு மற்றும் கரூர் ஆகிய நகரங்கள் கைத்தறி நெசவுக்கும் அதைச் சார்ந்த வாணிபத்திற்கும் புகழ் பெற்றவையாகும். இவ்வூரிலிருந்து வெளிமாநிலங்களுக்கு ஆடைகள் அனுப்பப்படுகின்றன. கோவை நகரம் நெசவு சார்ந்த தொழில்களில் முன்னணி வகிக்கும் நகரமாக உள்ளது. பல துணி தயாரிப்பு ஆலைகளும் உள்ளன. திருப்பூர் நகரம் ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய பின்னலாடை ஏற்றுமதி மையமாக விளங்குகிறது. அந்த வகையில் திருப்பூர் நகரத்தை மையமிட்டே நெசவாளர்களின் வாழ்வியலைச் சுப்பாரதிமணியன் இந்த இரு நாவல்களிலும் முன்வைக்கிறார்.

தறிநாடாவும் சப்பரமும்

1946ஆம் ஆண்டு திருப்பூரில் கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டது. திருப்பூரில் உள்ள கைத்தறி ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள் கூலியைக் குறைத்த போது இச்சங்கம் துவங்கப்பட்டது. 1970களில் திருப்பூரில் நடந்த நெசவாளர் போராட்டத்தைத் தறிநாடா நாவல் மையப்படுத்துகிறது. ரங்கசாமி, நாகமணி, மல்லிகா, ராதிகா, பொன்னு குடும்பத்தின் வாயிலாக நெசவுத்தொழில் பயணிக்கிறது. தான் கற்றுக் கொண்ட தொழில், வாழ்வாதாரமாக இருந்த தொழில் கண்முன்னே நலிந்து போவதை விட்டுச் செல்ல முடியாமலும் அதனைத் தொடரவும் வழியின்றிப் போராட்டமாக மாறுகிறது. தொடர்ந்து நீளுகின்ற போராட்டத்தில் அரசியல், பாதுகாப்பின்மை, பண்பலமின்மை, சாதி ரீதியான கையெடுப்பு, காவல்துறை அடக்குமுறை இவற்றால் ஏற்படும் பசி, பட்டினிச்சாவு மற்றும் அழுகுரல்களைச் சுப்பாரதிமணியன் பதிவு செய்கிறார். இந்தப் போராட்டங்களின் ஊடாக, செளண்டியம்மன் வழிபாடு, நாட்டார் கதைகள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

சப்பரம் நாவல் திருமணமாகாத ரோகிணி என்ற முதிர்கன்னிப் பெண்ணைச் சுற்றிக் கதை நகருகிறது. தாயை இழந்த ரோகிணி தானே நெய்து பிழைக்கிறாள். அப்பா குடிகாரர். சிறுவயது சின்னம்மிணி அவளுக்குத் தோழி. கிறிஸ்தவனான ஜெயராஜிடம் நட்பு கொள்கிறாள். திருமணம் என்று வரும் போது இங்கு மதமாற்றம் தேவையாகிறது. ரோகிணி கல்யாணத்துக்குத் தானே பட்டுப்புடவை நெய்கிறாள். அவளின் தந்தை அப்புடவையை விற்றுக் குடித்துவிடுகிறார். அச்சேலையைப் பல இடங்களில் தேடி அலைகிறாள். ஒரு கட்டத்தில் அவள் இறந்துவிடுகிறாள். “எடுத்துப்போதுங்கப்பா.. கல்யாணப் புடவையில இருக்கனும்னு ஆசப்பட்டவ.. எதுக்குத் தாகத்தோட மேலப் போகனும். போத்துங்க. எவ்வளவோ போயாச்சு. உசிரும் போயிருச்சு. இதிலே மட்டும் மிச்சம் புடுச்சு என்னாகுது. பல்லக்கு கட்டுங்கப்பா. பல்லக்கா அது இருக்கக்கூடாது. சப்பரமா இருக்கோணும்.”⁴ நாவலின் முடிவு இரங்கலாக அமைந்துள்ளது. சற்று நம் மனதையும் பதற்றமடைய வைக்கிறது. கடவுளைச் சுமந்து செல்லும் சப்பரம் ரோகிணியின் பிணத்தைக் கொண்டு செல்கிறது. இந்நிகழ்வை மையமிட்டே நாவலுக்குச் சப்பரம் என்று சுப்பாரதிமணியன் பெயரிட்டிருக்கலாம்.

நெசவாளர்களின் வாழ்க்கை சார்ந்த பதிவுகள் தமிழில் குறைவாகவே இருக்கின்றன. தொ.மு.சிரகுநாதனின் பஞ்சம் பசியும் முன்நிற்கிறது. தறிநாடா நாவல் குடும்பமும் சமூகமும் சேர்ந்து சந்திக்கும் நெசவாளர்களின் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்துகின்றன. சப்பரம் நாவல் ஒரு பெண்ணைச்சுற்றி நடக்கும் பிரச்சினைகள் மற்றும் நெசவுதொழில் சார்ந்து கதை நகர்கிறது. இந்த இரு நாவல்களிலும் தொன்மம், நாட்டார் வழக்காற்றுக் கதைகள், செளண்டியம்மன் வழிபாடு, நம்பிக்கைகள் போன்றவை நெசவுத்தொழிலோடு சேர்ந்து பயணிக்கின்றன.

நெசவாளர்களின் போராட்டம்

திருப்பூர் நகரக் கைத்தறி நெசவாளர்களின் கூலிக் குறைப்பை முன்வைத்து இப்போராட்டம் தொடங்குகிறது. தொடர்ந்து நடத்தப்படும் வேலை நிறுத்தத்தை எண்ணி முதலாளிகள் அக்கறைப்படவில்லை. போராட்டத்தால் எவ்விதப் பயனும் இல்லாமல் போனது. நெசவாளர்களின் வாழ்வாதாரமே மிகவும் நலிவடைந்து போனது. உணவிற்கே வழியின்றிப் பசி, மயக்கம், பட்டினிச் சாவு தான் மிஞ்சியது. “1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் நாள் திருப்பூர் நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் போராட்ட ஆண்டாகவே பிறந்தது எனலாம். அன்று திங்கட்கிழமை. திருப்பூர் தெற்கு முதலாளிகளுடன் நெசவாளர் சங்கத்தினர் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதில் தோல்வியடைந்தது.”⁵ என்பதைக் கவிஞர் சிவதாசன் ‘திருப்பூர் மேட்டுப்பாளையம்

வரலாறு' என்ற நூலில் பதிவு செய்கிறார். பின்பு தொடர்ந்து நெசவாளர்களின் மறியல், ஊர்வலம் தொடங்கியுள்ளது. ஊர்வலத்தில் குறைத்த கூலியை உயர்த்திக்கொடு, நெசவாளர்களின் ஒற்றுமை ஒங்குக என்றெல்லாம் முழக்கம் எழுப்பியுள்ளனர். போராட்டத்தின்போது பலரும் காவலர்களால் சிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். 'கைத்தொழில் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள், கவலை உனக்கில்லை ஒத்துக்கொள்' என்ற பழமொழி இங்கு முரண்பட்டு நிற்கிறது. கூலித்தறிகாரர்களுக்கு தறி சொந்தமாக இருப்பதில்லை. நெய்பவர்களுக்கு நெய்கிற கூலி மட்டுமே கிடைக்கிறது. இந்த வருமானம் கூலித்தறி நெசவாளர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. பட்டினிக் கிடப்பது இவர்களுக்குப் பழக்கமாகிவிட்டது. இரண்டு வேளை நன்றாக உண்பதே பெரிதாக உள்ளது. இதுவே நெசவாளர்களின் போராட்டத்திற்கு முக்கியக் காரணமாக உள்ளது. சோறு இல்லையாச் சிறைக்குப் போ என்று சொல்கிற அளவுக்குக் கேலிக் கூத்தாய் மாறிப்போன நெசவாளர்களின் போராட்டத்தை 'தறிநாடா' நாவலில் சுப்பாரதிமணியன் விரிவாகப் பேசுகிறார்.

'சப்பரம்' நாவலில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பவர்லும் ஆதிக்கம் ஒழிய வேண்டும் என்று அரசை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். கிராமப்புற, நகர்புறங்களில் கைத்தறிகளே பரவலாக இருந்தது. காலப்போக்கில் பவர்லும்களும் வந்துவிட்டன. திருப்பூரில் பவர்லும் நிறுவியவர்களில் முதன்மையானவர்கள் வி.ஆர் எனும் ராமசாமி மற்றும் நஞ்சப்ப செட்டியார் ஆவர். இவ்விரு நாவல்களிலும் நெசவாளர்களின் போராட்டத்தில் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தலையீடு வெளிப்படுகிறது. தொழில் ரீதியாக நெசவாளர்களின் போராட்டம் நடந்தது என்பதை விடச் சாதி ரீதியாக இப்போராட்டம் ஒன்றுபட்டது என்று சொல்லலாம்.

நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த பலரும் பணியன் கம்பெனிகளுக்கு இடம் பெயர்கிறார்கள். சிலர் கேரளாவிற்கு அரிசி கடத்தவும் செல்கிறார்கள். போராட்டங்களும் சிறை வாசமும் இம்மக்களுக்குப் புதிதாகவே இருக்கிறது.

நெசவுக்கட்டு

நெசவாளர்கள் எல்லோரும் ஒருசேர நெய்யாமல் இருப்பது 'நெசவுக்கட்டு' ஆகும். நெசவு செய்கிறவர்கள் அனைவரும் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதால் நெசவுக்கட்டினை நடைமுறைப்படுத்துகிறார்கள். நெசவுக்கட்டிற் குப் பின்பு அங்கங்கே சீட்டாட்டம் நடைபெறுவதையும், ஊர்வலத்திற்கு ஆள் இல்லாமல் அவர்களைக் கலைப்பதையும் சுப்பாரதிமணியன்

எடுத்துக்காட்டுகிறார். நெசவாளர்களின் போராட்டம் சீட்டாட்டத்தில் கவனம் பெறுவது வருத்தம் அளிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

இயற்கைச் சாயம்

இயற்கைச் சாயங்கள் பெரும்பாலும் தாவரங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படுபவையாகும். துணிகளுக்குச் சாயம் இடுதல் என்பது முக்கியத் தொழிலாக விளங்குகிறது. திருப்பூரில் சாயப்பட்டறைகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இந்தச் சாயப்பட்டறைக் கழிவுகளால் சுற்றுச்சூழல் மாசடைந்து வருவதைச் சுப்ரபாரதிமணியன் சாயத்திரை நாவலில் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். அக்காலத்தில் துணிகளுக்கு இயற்கை முறையில் சாயம் இட்டு வந்துள்ளனர். சுப்ரபாரதிமணியன் இயற்கை முறையில் சாயம் தயாரிப்பதைத் தறிநாடா நாவலில் பதிவுசெய்கிறார். அந்தக் காலத்தில் ஜாதிக்காயும் மரப்பட்டைகளும் நன்றாக உரலில் இடித்துத் தண்ணீரில் கலந்து சாயமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பாணைச் சாயத்தையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவரிச் செடியிலிருந்து அவரிச் சாயம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. செயற்கைச் சாயங்களின் வருகையால் இயற்கைச் சாயங்களுக்குப் பெரும் சரிவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஜெர்மனியிலிருந்து அணிலைன், அணிசளான் என்ற செயற்கைச் சாயம் வருகையால் இயற்கைச் சாயம் தயாரித்தல் நலிவடைந்தது.

சமூகப் பின்னணி

இரு நாவல்களிலும் தேவாங்க செட்டியார், கவுண்டர், நாடார் ஆகிய சாதிகள் வெளிப்படுகின்றன. தேவாங்க செட்டியார்களே பெரும்பான்மையாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இவர்களே நெசவாளர் போராட்டத்தில் முன் நிற்கிறார்கள். கவுண்டர் ஆதிக்கம் நிறைந்த இனமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கோவை, திருப்பூர் போன்ற மாவட்டங்களில் தேவாங்கர் சமூகம் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களில் தெலுங்கு, கன்னடம், மராத்தி மொழிகளைப் பேசுபவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களுடைய குலதெய்வம் செளடாம்பிகை அம்மன். “இந்த அம்மனுக்குக் கோவையிலும் தமிழ்நாட்டில் தேவாங்கர் குடியிருக்கும் நகரங்கள் சிற்றூர்கள் அனைத்திலும் கோயில்கள் உள்ளன. ஆந்திரம், கேரளம், கருநாடகம், மகாராட்டிரம், கலிங்கம், வங்கம், செளராஷ்டிரம் ஆகிய பகுதிகளிலும் செளடாம்பிகை அம்மன் கோயில்கள் இருக்கின்றன.”⁶ இவர்கள் நெசவு நெய்தலையே தம் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். நெசவு மட்டும் தங்களுக்குப் போதிய வேலையைக் கொடுக்காததால் பிற தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

சௌண்டியம்மன் வழிபாடு

‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்ற பழமொழிக்கேற்ப ஒவ்வொரு ஊரிலும் மக்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தைக் கட்டிக்கொண்டு குடியிருக்கத் தொடங்கினவுடன் தாங்கள் வணங்கும் இறைவனுக்கு ஒரு வீடு கட்டுவது வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. அந்த வகையில் தேவாங்க செட்டியாரின் குலதெய்வமான சௌண்டியம்மனுக்கு கோயில் அமைத்து வழிபட்டு உள்ளனர். இப்பெண் தெய்வத்தைச் சவுண்டியம்மன், சவுண்டம்மன், சௌடேஸ்வரி, சௌடாம்பிகா, சவுடநாயகி போன்ற பெயர்களில் அழைக்கிறார்கள். பராசக்தியின் வடிவாகவே இப்பெயர்கள் தோன்றியுள்ளன. நெசவாளர்களைக் காக்கும் தெய்வமாக இந்த அம்மனை வழிபடுகிறார்கள். சுப்ரபாரதிமணியனின் நாவல், சிறுகதைகளில் சௌண்டியம்மன் வழிபாடு பரவலாகப் பேசப்படுகின்றன.

அமாவாசையன்று சௌண்டியம்மனுக்கு பூஜை நடத்துகிறார்கள். அன்று நெசவுக்கு விடுமுறை விடப்படுகிறது. “அமாவாசை பூஜையில் சவுண்டம்மன் அலங்காரத்தில் மினுங்கிக்கொண்டிருந்தாள். அவளின் கைகளில் இருந்த ஆயுதங்கள் பளபளப்பாய் இருந்தன. அவள் விக்ரகம் முன் படையில் பெரிய வாழை இலையால் விரிந்து கிடந்து அமாவாசை உச்சகால் பூஜையின் போது தளிகை பொங்கலை விசுவநாதன் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.”⁷ என்று தறிநாடா நாவலில் சுப்ரபாரதிமணியன் பதிவுசெய்கிறார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் புரட்டாசி மாதம் அமாவாசைக்கு மறுநாள் பிரதமையில் சௌண்டியம்மனுக்கு கொலுவைக்கப்படுகிறது. இது ஒன்பது நாட்கள் நடைபெறுகின்றன. அம்மன் சப்பரத்தில் ஊர்வலம் கிளம்பும் போது பல சமயங்களில் கோபம் நிறைந்தவளாகக் காட்சியளிக்கிறாள். தன்னைத் தாங்குபவர்களைப் பரிசோதிப்பது போலக் கணத்தை அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறாள். அம்மனின் சப்பரம் தாறுமாறாய் அலைக்கழிக்கிறது. அப்போது தன் மார்பினைக் கத்தியால் கீறி அந்த இரத்தத்தால் அம்மனை வரவேற்கிறார்கள். இரத்தம் பெருக்கெடுக்கிற மார்புகளில் திருநீறும் மஞ்சளும் வீசப்படுகிறது. இரத்தத்தில் குளிப்பாட்டினால் தான் சப்பரம் நிற்கும் என்பதை நம்பிக்கையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

சாதியப் பாகுபாடு

நம்முடைய தமிழ்ச்சமூகம் ஒவ்வொரு கணத்திலும் சாதியச் சமூகம் என்பதை வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது. அந்த வகையில், சுப்ரபாரதிமணியன் தறிநாடா மற்றும் சப்பரம் நாவலில் சாதி ரீதியான சொல்லாடல்கள் வெளிப்படையாகப்

பிரதிபலிப்பதைப் பதிவுசெய்கிறார். நாடார், கவுண்டர், செட்டியார் அனைவரும் ஓரிடத்தில் வசித்தாலும் இனத்தை மையமிட்ட பாகுபாடும் முரணும் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. மாமன்றவுறுப்பினர் போன்ற உள்ளூர் பதவிகளில் ஆதிக்க இனத்தினரே பதவி வகிக்கின்றன. கூலி நெசவாளர்கள் பிற ஆதிக்க இனத்தினரால் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். பல சாதி பலவட்டற சாதி பொழுங்கற இடம், பறையன் வீட்டுக் காடு, கீழ் இனம் வண்ணான்கனா காத்துக் கருப்பு கூட ஒட்டாது, வலையர் வீட்டுக் கோயிலுக்கு நாம ஏன் போகனும், செட்டுகாரங்களுக்கு அவ்வளவு திமிரா, சாதி தவறிப் பிறந்தவன் போன்ற சாதியச் சாதியச் சொல்லாடல்களைச் சுப்ரபாரதிமணியன் இரு நாவல்களிலும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். ஒரே இனமாக இருந்தாலும் நெசவு நெய்கிறவர்களைக் கீழ் இனம் என்றே எண்ணுகிறார்கள். இனம் முறையில் தொடர்ந்து தொழில் செய்வது தறிநாடாவில் பேசப்படுகிறது. ஆனால் பொதுவுடைமைக் கட்சியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட ரங்கசாமியின் மகன் பொன்னு தன் தந்தையின் நெசவுத் தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ளவும், வேலை செய்யவும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாதது பண்பாட்டின் வளர்ச்சியாக உள்ளது. இன்றளவில் சாதியத் தொழில் என்பது குறைந்து வருகிறது. சாதித் தொழில் அல்லாமல் வேறு தொழில்களிலும் மக்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

சுப்பரம் நாவலில் முதலியார் கட்சி, நாடார் கட்சி என்று இனமும் கட்சியும் இணைந்து செயல்படும் தன்மை வெளிப்படுகிறது. அதோடு, ரோகினியின் திருமணத்திற்கு இனம் தடையாக உள்ளது. இங்கு மதமாற்றம் என்பதும் தேவையாகிறது. நகரமும் பண்பாடும் வளர்ந்து வரும் சூழ்நிலையில் ஒரு கட்டத்தில் இனமும் பல்வேறு பரிணாமங்களில் வளர்ந்து கொண்டிதான் இருக்கிறது.

முடிவுரை

சுப்ரபாரதிமணியன் நெசவாளர் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதால் தறிநாடா மற்றும் சுப்பரம் நாவலில் நெசவாளர்களின் வாழ்வியலை மிக நுணுக்கமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இந்த இரு நாவல்களும் திருப்பூர் நகர நெசவாளர்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கிறது. கூலிக் குறைப்பால் நெசவாளர்கள் அனைவரும் உறக்கம், உணவு இன்றிப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுச் சிறைக்குச் செல்வதை நாவலில் பரவலாகப் பதிவுசெய்கிறார். இப்போராட்டங்களின் ஊடாக இனமும் கட்சியும் தனித்துவமாக வெளிப்படுவதை முன்வைக்கிறார். நாவல்களின் கதைப்போக்கில் செளண்டியம்மன் வழிபாடு அது சார்ந்த நம்பிக்கைகளையும் பெரிதும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். தொழிற்புரட்சியின் காரணமாகத் தொழில் ரீதியாகப், வணிக

ரீதியாக பல வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆனால் பாரம்பரியமாகச் செய்து வரும் தொழில்முறை இங்கு முறியடிக்கப்படுகிறது. முதலாளிகளின் ஆதிக்கமும் வலுப்பெற்றதாக உள்ளது. திருப்பூர் நகர நெசவாளர்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணி கொண்ட இந்த இரு நாவல்களும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கே.கே.பிள்ளை, தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, பதின்மூன்றாம் பதிப்பு (2017), ப.37.
2. இணையம், ta.m.wikipedia.org.
3. கே.கே.பிள்ளை, மு.நா, ப.52.
4. சுப்ரபாரதிமணியன், சப்பரம், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு (2013), ப.102.
5. கவிஞர். சிவதாசன், திருப்பூர் மேட்டுப்பாளையம் வரலாறு, திருப்பூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம், திருப்பூர், முதற்பதிப்பு (2014), ப.398.
6. சோமலே, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட வரலாறு, பாரத் பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு (2016), ப.56.
7. சுப்ரபாரதிமணியன், தறிநாடா, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, முதற்பதிப்பு (2013), ப.37.

துணைநூற்பட்டியல்

1. சிவதாசன், திருப்பூர் மேட்டுப்பாளையம் வரலாறு, திருப்பூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம், திருப்பூர், முதற்பதிப்பு (2014).
2. சுப்ரபாரதிமணியன், சப்பரம், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, (2013).
3. சுப்ரபாரதிமணியன், தறிநாடா, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, முதற்பதிப்பு (2013).
4. சோமலே, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட வரலாறு, பாரத் பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு (2016).
5. பிள்ளை, கே.கே., தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, பதின்மூன்றாம் பதிப்பு (2017).

கறுப்பிலக்கியத்தின் தோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும்

ஊ. முத்துப்பாண்டி
Reg.No. MKU21FFOL997,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
அமெரிக்கன் கல்லூரி,

தமிழ் உயராய்வு மையம், மதுரை- 02.

மின்னஞ்சல் : muthu5spandi@gmail.com

முன்னுரை

ஆப்பிரிக்கப் பெருங்கண்டமானது, பல மொழிகளைப் பேசும் பலநாடுகளை உள்ளடக்கியது. ஆப்பிரிக்கண்டத்தில் பெரும்பாலான நாடுகளில் பெருந்தொகையுடன் கறுப்பர்கள் வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக, 'ஆதிமனிதர்கள்' என்று கறுப்பர்களை அறிவியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். கறுப்பர்கள் தங்களுக்கான வாழ்வியலை கலை, பண்பாடு, வழக்காறு, மொழி உள்ளிட்ட காரணிகளின் வழி தனித்துவமாக கட்டமைத்துக்கொண்டனர்.

தொடக்கத்தில் வெள்ளையர்களால் கறுப்பர்களை அடிமைகளாக கொண்டுவந்து தங்களுக்கு கீழ் பண்ணையடிமைகளாக வைத்திருந்தனர். அடிமைப் பண்பிலிருந்து சிறிதும் மாறினால் கூட உடனே கடுமையான தண்டனைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கு அடுத்தக்கட்டமாக, உயிர்களும் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. கனவில் கூட எதிர்த்தோ, தப்பிப்பதற்கான முற்சிகளை மேற்கொள்ளக்கூடாது என்பதற்கான கட்டளையாகும். வெள்ளையர்கள் பல்வேறு நாடுகளை காலனியப்படுத்துவதற்கு அந்நாடுகளுக்கு எதிராக போர்செய்வதற்கு அடிமைகளாக உருவாக்கப்பட்ட கறுப்பர்களை அவர்களின் அனுமதியின்றி பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அப்போர்களில் பல்லாயிரக்கான கறுப்பர்களின் உயிர்கள் மாய்க்கப்பட்டனர். போரில் தப்பித்தவர்கள் நோய்வாய்பட்டு இறந்தனர். இதுபோன்ற நிகழ்வுதான். காலந்தோறும் கறுப்பர்களுக்கு எதிராக வெள்ளையர்கள் நிகழ்த்தப்பட்ட கொடுமைகளாகும். இக்கொடுமைகளுக்கு எதிராக உள்நாட்டுப்போர் தொடங்கின. அதேவேளையில் காலந்தோறும் வெள்ளையர்களால் கறுப்பர்கள் பற்றி உருவாக்கப்பட்ட வரலாற்றிற்கு மாற்றாக கறுப்பர்களே எழுதத் தொடங்கினர். அவை முதலில் தன்வரலாக எழுதப்பட்டன.

மேலும், கறுப்பர்கள் தங்கள் மீது ஏற்றப்பட்ட இழிவான கற்பிதங்களை தகர்ப்பதற்கும் வேறொரு மாற்றுப் பண்பாட்டையும், வரலாற்றினையும் கட்டமைப்பதற்கு வேர்களைத் தேடத் தொடங்கினர். இந்நிலையில் நாவல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், காவியங்கள், நாடகப்பிரதிகள் உள்ளிட்ட வடிவங்களில் ஆப்பிரிக்க இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கினர். அந்தவகையில், கறுப்பர்கள் தங்களின் வரலாற்றை மாற்றி எழுதுவதற்கான முயற்சியாக வரலாற்றர் சரியர்களால் பார்க்கப்பட்டன. மேலும், வெவ்வேறு நாடுகளில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் கறுப்பினத்தவர்களை முன்னுதாரங்களாகக் கொள்ளத்தொடங்கினர். அதன் தொடக்கமாக, தமிழில் கறுப்பிலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்தனர். குறிப்பாக, 1982இல் இந்திரன் மொழிபெயர்த்த 'அறைக்குள் வந்த ஆப்பிரிக்கவானம்' தொடங்கி இன்று வரை கறுப்பிலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நாட்டைக் கண்டடைதலும் அடிமைகள் உரு வாக்கப்படுதலும்

ஆகஸ்ட் 3, 1492இல் கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் ஆசியைவைக் கண்டுபிடிக்க ஸ்பெயினிலிருக்கம் பாலோஸ் (Palos) துறைமுகத்திலிருந்து நினா பின்டா (Nina), (Pinta) மற்றும் சாண்டாமரியா (Santa maria) உள்ளிட்ட மூன்று கப்பல்களை வழி நடத்திச் சென்றார். இந்தியாவை அடைவதே அவரின் பிராதான நோக்கமாகும். ஏனென்றால் அத்தேசத்தில் தான் ஏராளமான தங்கமும், முத்துக்களும், தானியங்களும் வெவ்வேறு உயர்தர பொருட்களும் நிறைந்துக் கிடப்பதாக அவர் நம்பினார். இவரோடு பயணித்த குழுவினருக்கும் அந்தப் பயணம் மிக நீண்டதாக இருந்தது. அப்பயணத்தில் பல்வேறு இடையூறுகளும் ஏற்பட்டன. இவைற்றெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு பயணத்திட்டத்தை இரண்டுநாட்களாக சுருக்கிக் கொண்டார். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் கரை தென்படவில்லையென்றால் பயணத்தை முடித்துக்கொள்வோம் என்றும் தன் குழுவினருக்கு அறிவித்தார். அடுத்த நாளை கரை தென்பட்டது. கரையொட்டி வாழ்ந்து வந்த பூர்வ குடிகளான சிவப்பு நிறத்தைக் கொண்ட செவ்விந்தியர்களை 'இந்தியர்கள்' என்று நம்பி அவர்களைச் சிறைபிடித்து தங்கள் நாட்டிற்கு கொண்டு சென்றார். ஸ்பெயின் நாட்டின் மன்னரிடம் கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் 'செவ்விந்தியர்கள்' என்றே அறிமுகப்படுத்தினார். காலப்போக்கில் அவ்வாறே அம்மக்களை அழைக்கப்பட்டனர்.

சிறைபிடிக்கப்பட்ட நாட்டிற்கு அமெரிக்கா என்று பெயரிடப்பட்டது. இந்நிகழ்வைத் தொடர்ந்து மீண்டும் ஸ்பெயின் நாட்டினரும், போர்ச்சுகல் நாட்டுக்காரர்களும் அமெரிக்காவிற்கு கப்பலில் சென்று அங்கு ஏற்கனவே வாழ்ந்த

செவ்விந்தியர்களை அடித்து கொண்டு குவித்தனர். மற்றவர்களை அடிமைபடுத்தி சிறைபிடித்தனர். அடிமைகளாக்கப்பட்ட பல லட்சம் கறுப்பினமக்கள் கப்பலில் கொண்டுவரும்போது பசியாலும் சித்திரவதையாலும் இறந்துபோனார்கள். அவற்றில் சிலர் எதிர்த்தனர், அவர்களையும் கொன்றழித்தனர். அடிமைகளாக்கப்பட்ட கறுப்பின மக்கள் அமெரிக்கா, பிரேஸில், ஜமைக்கா, கியனா, ஹைத்தி, க்யூபா போன்ற நாடுகளுக்குக் கொண்டுச் சென்றார்கள்.

கறுப்பின அடிமைச் சந்தைகள் (Black Slave Markets)

கறுப்பின அடிமைகளை விற்பனைப்பொருளாக மாற்றி விற்பனைச் சந்தையை வெள்ளையர்கள் உருவாக்கினார்கள். அதற்கென்று சில சட்டங்களையும் இயற்றினர். அதனால், அடிமை வியாபாரம் அதிகரூர்வமான ஒருதொழிலாக மாறியது. அதேவேளையில், இத்தொழிலை மேம்படுத்துவதுபோல் தரகர்களும் அந்தந்த நகரங்களில் தோன்றினர். அடிமைச் சந்தைகள் ஓர் அரசுத் தொழிலாக உருப்பெற்றது. ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கறுப்பர்களை கூவிக் கூவி விற்றனர். நாளிதழ்களிலும், இதழ்களிலும் 'அடிமைகள் விற்பனைக்கு' என்று விளம்பரங்கள் வெளியாயின. கறுப்பின அடிமைகளை வாங்க வந்தவர்கள் கிள்ளிப் பார்த்தும், குத்திப்பார்த்தும் எலும்புகளைத் தட்டிப் பார்த்தும் உயரமானவர்களையும் விலைக்கு வாங்கினார்கள்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் வாழ்ந்த வெர்ஜீனிய அடிமை 'எலிசபெத் ஸ்பிரிங்' எழுதிய கடிதத்தில் அடிமைமுறை பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“அன்புள்ள அப்பா, நீங்கள் நலமாக இருப்பீர்கள். எனக்கு இரண்டு வேளை சாப்பாடு கிடைத்துவிடும் என்பதால், நான் நலமாக இருக்கிறேன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பீர்கள். ரொம்பநலம். இரண்டுவேளை சாப்பாடு போட்டுவிடுகிறான் என் எஜமான். ஆனால், ஒருநாளைக்கு ஆறு முறை அவனோடு நான் படுத்து எழவேண்டியிருக்கிறது. என் இடுப்பு எலும்புகள் ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா, உடைந்து தூளாகிவிட்டனவா என்று தெரியவில்லை. வலி நிரந்தரமாகிவிட்டது. படுத்து எழுந்தேனே தவிர உறங்கவில்லை.

என் எஜமானன் ஒருமிருகம். அவனது மூர்க்கத்தை என்னால் விவரிக்கவே முடியாது. விடிந்ததிலிருந்து மிருகத்தனமாக நான்கைந்துமுறை பலாத்காரம் செய்திருக்கிறோமே, அந்தப் பதினேழுவயதுப் பெண்ணை ஒருமணி நேரம் ஓய்வெடுக்கச் சொல்வோம் என்று கனவிலும் நினைக்கமாட்டான். காரியம் ஆனதும்: உடனே என்னை வேலைக்கு விரட்டுவான்.

அவனைத் திருப்பி செய்தகையோடு அவனது பண்ணைக் குதிரைகளுக்குச் சேவகம் செய்தாகவேண்டும். குதிரைகளுக்கு என் மீதுகொஞ்சம் இரக்கம் உண்டு. என் எஜமானன் எனக்குக் கொடுக்கும் உப்புப் போட்ட ஒருபிடி அரிசிப் பொரி என் வயிற்றுக்குப் போதாது என்பது எப்படியோ குதிரைகளுக்குத் தெரிந்திருக்கும். அவற்றுக்கு வைக்கும் கொள்ளில் கொஞ்சம் எனக்காகவே மிச்சம் வைத்திருக்கும். நான் குதிரைகளைத் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டியதும் கொள்ளைபிடிப் பிடியாக அள்ளிச் சாப்பிடுவேன்.”¹ என்று ஆப்பிரிக்கச் சிறுமி தனது அடிமை முறையின் கொடூரத்தை தந்தைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

கறுப்பிலக்கியத்தின் தோற்றம்

ஆப்பிரிக்க இனம் உலகத்தில் மிகத் தொன்மையான இனமாகும். மானிடவியாலாளர்கள் ஆப்பிரிக்காவை ‘முதல் மனிதனின் தொட்டில்’ என்று வர்ணிக்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்க கண்டமென்பது ‘இருண்டகண்டம்’ என்று ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் வைத்தே தொடக்கநிலை இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. பதினேழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை கறுப்பின மக்களை அடிமைகளாக்கி வணிகம் செய்யத் தொடங்கினர். நூறுகோடி மக்களை அடிமைகளாக விற்றனர். கறுப்பாக பிறந்ததால் மட்டுமே அவர்கள் அடிமைகளாக விற்கப்பட்டனர். கறுப்பு நிறத்தை சுட்டிக் காட்டி கறுப்பின மக்களை மனித நிலையிலிருந்து இறக்கப்பட்டனர்.

அதேவேளையில், கறுப்பர்கள் தங்களைப் பற்றி இலக்கியத்தில் பதிவுசெய்வதற்கு சில யோசனைகளை முன்வைத்தனர். குறிப்பாக, ஏற்கனவே கறுப்பர்கள் பற்றி பதிவு செய்ததேபோல் இல்லாமல் மாற்றுவராற்றினை எழுதத் தொடங்கினர். குறிப்பாக, ஆப்ரோ - அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள், அழகியல்வாதிகள், யதார்த்தவாதிகள், சோசலிச யதார்த்தவாதிகள், கறுப்பு தேசியவாதிகள், கறுப்பு பெண்ணியவாதிகள், கறுப்பு லெஸ்பியன் பெண்ணியவாதிகள் உள்ளிட்ட வகைமைகளில் கறுப்பிலக்கியத்தை எழுதினர்.

கறுப்பர் இலக்கியத்தை ஏழு காலகட்டப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்

1. வழக்குமரபு
2. அடிமைத்தனத்திலிருந்து அரசியல் விடுதலை பெற்றகாலம் வரை (1746 - 1865)
3. புனரமைப்பிலிருந்து புதிய நீக்ரோ அதாவது மறுமலர்ச்சிக் காலம் வரை (1865-1919)

4. ஹார்லம் மறுமலர்ச்சி (1919-1940)
5. யதார்த்தவாதம், நேச்சுரலிசம், நவீனத்துவம் (1940-1960)
6. கறுப்பு அழகியல் (1960-1970)
7. 70களுக்குப் பிந்தைய இலக்கியம்.

கறுப்பிலக்கியத்தை 'பேக்ககர்' மூன்று விதமாக பிரிக்கிறார். முதலாவதாக, "கறுப்பிலக்கியம் வாய்மொழித் தன்மையாலும், இசைத் தன்மையாலும் தனித்துவமானதாக அமைகிறது. இரண்டாவதாக, கறுப்பிலக்கியத்தின் கூட்டுத்துவத் தன்மை அதன் தனிப்பண்பாக விளங்குகிறது. இறுதியாக, கறுப்பு அமெரிக்க இலக்கியத்தின் சிறப்புப் பண்பு அதன் மறுதலிக்கும் தன்மை."² என்றார்.

பேக்கர் கூறியதுபோல், கறுப்பின எழுத்தாளர்கள் தொடக்கத்தில் வாய்மொழித் தன்மையிலே எழுதினார்கள். ஏனென்றால், தங்களில் மூதாதையர்கள் சொல்லித்தந்த கதைகள், சடங்குகள், வழக்காறுகள், பண்பாட்டு எச்சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் வழியாக இழந்த வரலாற்றினை மறுகட்டமைப்பு செய்வதே நோக்கமாக கொண்டனர். பிறகு, கூட்டுநினைவிலிருந்து வெளிப்படக்கூடிய வரலாற்றினை பதிவுசெய்தனர். இதனைத்தொடர்ந்து இதுவரை எவையெல்லாம் வெள்ளையர்களால் புனிதம் என்றும் போற்றத்தக்கக்கூடிய அல்லது கடைபிடிக்கக் கூடியையென்று சொல்லப்பட்டனவோ அவற்றை முற்றிலும் மறுதலிக்கும் போக்கு கறுப்பின எழுத்தாளர்களிடே உருவாகியது.

கறுப்பிலக்கியமும் தன்வராறும்

கறுப்பர்கள் முதலில் தங்கள் வாழ்க்கையைப் பிறர் முன் பதிவுசெய்யும் எழுத்து முறையாக தன்வரலாற்றில் எழுதத் தொடங்கினர். குறிப்பாக, உலக இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் மற்றவர்களைப் பற்றியான பதிவாக இருக்கிறது. அவற்றில் ஒடுக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட சமூகம் மட்டுமே தங்களின் அனுபவங்களை எழுதுதலின் வழியாகவே வரலாற்றினை கட்டமைக்க தொடங்குகின்றனர். தன்னனுபவமே வரலாறாக மாறுவது இவர்களிடே உள்ள ஒடுக்கு முறையாகும். அவற்றை ஆவணப்படுத்துவம், மீண்டெழுவதுமான உரையாடலே பணுவாலாக உருமாறுகிறது. இவற்றில் தலித்களும் கூட இலக்கிய வடிவமாக தன்வரலாற்றில் எழுதுவது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஃப்ரடெரிக் டக்ளஸ் - ஓர் அடிமையின் வரலாறு

1845இல் எழுதிய சுயசரிதை ஓர் அடிமையின் வரலாறு அமெரிக்கக் கறுப்பர் எழுத்தின் தொடக்கப் புள்ளி எனலாம். தமிழில் எம்.கோபாலகிருஷ்ணன் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூல் வெளிவந்த முதல் ஐந்தாண்டுகளில் முப்பதாயிரம் பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்தன. குறிப்பாக, இந்நூலிற்குப் பிறகு இங்கிலாந்திற்கு சென்று முழுமையான சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு நாடு திரும்பிய டக்ளஸ் பத்திரிகையைத் தொடங்குகிறார். மேலும், அந்த இதழில் 1863ஆம் ஆண்டு வரை சில முக்கிய கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார்.

ஃப்ரடெரிக் டக்ளஸின் 'ஓர் அடிமையின் வரலாறு' எனும் நூல் கறுப்பின மக்கள் எப்படி அடிமைகளாக்கப்பட்டனர் என்பதை தன் அனுபவமாக எழுதியுள்ளார். டக்ளஸ் சிறுவயதிலிருந்து பெற்றோர்களிடமிருந்து பிரித்து அடிமையாக பண்ணையில் அமர்த்தப்பட்டதிலிருந்து நூல் தொடங்குகிறது. ஒவ்வொரு வெள்ளையர்களும் முன்னூறு நானூறு அடிமைகள் வரை வைத்திருப்பர். அடிமைகளை மேற்பார்வையிட ஓராள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பர். அடிமைகள் கட்டளைகளுக்கு அடங்கிப் போகாத போதும், கட்டுப்பாட்டை மீறும்போதும், ஓடிப்போய் சுதந்திர மனிதனாக வாழவேண்டும் என்று நினைக்கும் போதும் அடிமைகளைப் பிடித்து வந்து கடுமையான கசையடிக்கு ஆளாக்கப்படுவார்கள். அதைத்தாண்டி கப்பலில் ஏற்றி கொடுமையான பண்ணையாருக்கு விற்கப்படுவார்கள். இதுவே கறுப்பின அடிமைகளுக்கு நேரிட்ட நிலையாகும்.

கறுப்பர்களை கொன்றாலோ, தண்டித்தாலோ அமெரிக்காவில் தண்டனைக்குரியதாக கருதப்படுவதில்லை. "ஒரு கருப்பு அடிமையையாரும் சுட்டுக்கொல்லலாம். அவனைக் காசுகொடுத்து கொல்வதும் புதைப்பதும் ஒன்றுதான் என்று அடிக்கடி வெள்ளைப் பையன்கள் கேலியாகப் பேசிக்கொண்டார்கள்."³ என்று பதிவிடும் டக்ளஸ் வாழ்க்கை மிகக் கொடூரமாக்கப்பட்டது. இவரின் வாழ்க்கைப் பயணமே ஒட்டுமொத்த கறுப்பின மக்களின் வாழ்வியாலாக காணப்படுகிறது. கிராமத்தில் கடைபிடிக்கப்படும் பண்ணை முறையும், நகரத்தில் நிலவும் பண்ணை முறையும் வேறுபட்டவை. ஏனெனில், நகரத்தில் அடிமைகளை கையாள்வது என்பது நாகரீகச் செயல்பாடாக பார்க்கப்பட்டது. கொடூரமாகத் தாக்குதல், உதைத்தல், சித்திரவதை செய்தல், தேவையேற்பட்டால் கொலையும் செய்தல் உள்ளிட்டசெயல்கள் நகரத்தில் பரவினால் அவை வெட்கக்கேடான செயலாக பார்க்கப்படுகிறது என்பதை இந்நூலிலிருந்து புரிந்துகொள்ளலாம். சிறுவயதிலேயே அடிமைகளாக உருவாக்கப்பட்ட கறுப்பின மக்களின் வாழ்வியல் என்பது தலைமுறை

கடந்து தொடரப்படும். அடிமைகளாக்கப்பட்ட குடும்பங்களை தனித்தனியாக வெவ்வேறு பண்ணைக்கு அனுப்பப்படுவார். மேலும், அடிமைகளைகொண்டு வந்து மாட்டுக் கொட்டகைகளில் கூட்டமாக அடைத்து வைக்கப்படுவார். இவற்றிலிருந்து வெளிப்படுவது என்வென்றால் கறுப்பர்களை உறவுகளற்ற ஏதிலியாக மாற்றப்படுவார். காலப்போக்கில் வெள்ளையாண்களுக்கு கறுப்பின குழந்தைகள் பிறக்கும் சூழல் உருவாகியுள்ளன. இக்கருத்திற்கு அரணாக பின்வரும் கூற்று அமைந்துள்ளது.

“ஹாமின் வழி வந்த இந்த அடிமைகள், வழி வழியாக அடிமைகளாப்படும் பட்சத்தில் எந்த பந்தமும் மூதாதை வழி சொந்தமும் காட்டமுடியாது. ஆயிரக்கணக்கில் ஒவ்வொருவருடமும் பெருகிவரும் இந்த அடிமைகளின் கூட்டம் வெள்ளை தந்தையர்களை கொண்டு பிறக்கிறது. பெரும்பாலும் தந்தையர்களையே உரிமையாளராகவும் கொண்டுள்ளது.”⁴

சிதைவுகள்

நைஜீரிய கறுப்பின எழுத்தாளரான சினுவா ஆச்செபே எழுதிய புகழ்பெற்ற நாவலான (Things fall apart) தமிழில்: என்.கே.மகாலிங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பில் ‘சிதைவுகள்’ என்ற தலைப்பில் வெளியானது. இந்நாவல் ஒடுக்கப்பட்ட கறுப்பின மக்களின் குராலக ஒலிப்பது மட்டுமல்லாமல் வெள்ளையினத்தவரைப் பார்த்து அவர்களின் பாணியிலேயே பகடி செய்கிறது. குறிப்பாக இந்நாவலின் நாயகனான ஒகாங்க்வோ காலனியர்களுக்கு எதிராக, தனது கறுப்பின பண்பாட்டு வேர்களைக் காத்துக்கொள்வதற்கு நடத்தும் கடுமையான போராட்டத்தில் தோற்று வீழ்த்தப்படுகிறான். உலகின் ஆதிக்குடியினரின் பல்லாயிரவருடப் பழமையான பண்பாடும், அதன் நூற்றுக்கணக்கான கடவுளர்களும், வழிபாட்டு நிலங்களும் துடைத்தழிக்கப்பட்டு, ஆதிக்க இனத்தவரின் மதத்திற்கு அவர்கள் மாற்றம் செய்யப்படும்போது இந்த வீழ்ச்சியின் முழுமைப்பெற்றது.

“இந்நாவல் வெளியிடுவதற்குமுன் ஆப்பிரிக்காவைக் களமாகக் கொண்டு ஆப்பிரிக்கர்களின் வாழ்வைப் பதிவுசெய்வதாகக் குறிப்பிடப்படும் இரண்டு நாவல்கள் ஆங்கிலோ - ஐரிஷ் எழுத்தாளரான ஜாய்ஸ் கேரியின் ‘மிஸ்டர் ஜான்சன்’, ஜோசப் காண்ராடின் ‘Heart of Darkness’ ஆகியன. ஜாய்ஸ் கேரி தனது நாவலில் ஆப்பிரிக்காவின் மீதும் தனக்கிருக்கும் அருவருப்பைப் பச்சையாகவே வெளிப்படுத்திவிடுகிறார். அதுஓர் உதாரண வெள்ளையனின் ஆப்பிரிக்கர்களை ‘பொறாமை மலிந்த காட்டு மிராண்டிகள், அரண்மனையின் அடித்தளத்தில் திரியும் அழுக்கு எலிகள், பல்லிளித்துக்கொண்டு கீறிச்சிட்டுக்கத்தி ஊளையிட்டுக்கொண்டு

முகத்தை அஷ்டகோணலாகிக் கொண்டு நடனம் என்ற பெயரில் ஆபாசமாகக் குதிப்பவர்கள் விவேகமற்ற அறிவற்றர்கள், மனிதர்கள் என்று அழைக்கத் தயங்கும்படியான மிருகங்கள் என்றெல்லாம் பக்கம் பக்கமாக வெறுப்பை உமிழும் 'மிஸ்டர் ஜான்சன்' நாவலை ஆப்பிரிக்காவைப் பற்றி எழுதப்பட்ட ஆகச் சிறந்த நாவல் என டைம் இதழ் பாராட்டுகிறது.⁵

ஆப்பிரிக்காவின் குணாம்சங்களும், பண்பாட்டுக் கலாச்சார விழுமியங்களும் தொடக்கத்தில் வெளிவந்த பனுவல்களில் இடம்பெறவில்லை. பெறும்பாலும் கறுப்பின மக்களை இழிவாகவும், மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்டும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த உண்மையை பட்டவர்த்தமாக இலக்கியத்தில் முதன் முதலாக பதிவு செய்தவர் சினுவா ஆச்சேபே.

அலெக்ஸ் ஹேலி

அலெக்சாண்டர் முர்ரேபால்மர் ஹேலி ஆகஸ்ட் 11, 1921 நியூயார்க் நகரத்தில் பிறந்தவர். இவர் அடிப்படையில் அமெரிக்க எழுத்தாளர். இவருடைய முதல் நூலான 'The Autobiography of Malcom' 1965இல் வெளிவந்தது. இந்நூல் மால்கம் எக்ஸ் சொல்ல ஹேலியால் எழுதப்பட்டதாகும். ஹேலி, மால்கம் எக்ஸினிடம் எடுத்த ஆழமான நேர்காணலின் வழியாக எழுதப்பட்ட சுயசரிதை நூலாகும். அதேபோல், அதிக கவனம்பெற்ற நூலான வேர்கள் (Roots The Sag of and American Family) ஹேலியின் பெயரை கறுப்பிலக்கிய வரலாற்றில் நிலைபெறச் செய்தது. 1852 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'அங்கிள் டாம்ஸ் கேபின்' நாவலுக்குப் பிறகு கடந்த நூற்றிருபதுவருட நீண்ட காலத்தில் உலகத்தையே தன் பக்கம் திருப்பி பார்க்க வைத்த இது போன்ற புத்தகம் வேறெதுவுமே வந்ததில்லை என்று பல வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இந்நூல் இரண்டு கண்டங்களின், இரு இனத்தவரின், இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் எதார்த்தமான, வேதனையும் குரூரமும் நிறைந்த வரலாற்றுக் கதை. வேர்கள் நாவலின் சுருக்கவடிவம் தான் 'ஏழு தலைமுறைகள்'. ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு அடிமையாக கொண்டுசெல்லப்பட்ட ஒருவரின் (குண்டா) ஏழு தலைமுறைகளிடைய கதையைக் கூறுகின்ற நாவல் தான் ஏழு தலைமுறைகள். ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு அடிமையாக கொண்டுவரப்பட்ட அலெக்ஸ் ஹேலியின் முதல் தலைமுறை தாத்தாவிற்குத் தாத்தாவின் பெயர் குண்ட்டா. மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள காம்பியா நாட்டின் ஜப்பூர் என்ற சிற்றூரில் 1750 ஆம் ஆண்டு குண்ட்டா பிறப்பதிலிருந்து நாவல்

ஆரம்பிக்கின்றது. குண்ட்டா 1767 ஆம் ஆண்டு, செப்படம்பர் 29 ஆம் தேதி இளமைப்பருவத்தின் தொடக்கத்தில் வெள்ளையர்களால் கடத்தப்பட்டு கப்பலில் அடைக்கப்பட்டு அமெரிக்கா கொண்டு செல்லப்படுகின்றார். குண்டாவடன் சேர்த்து மொத்தமாக 98 நீக்ரோக்கள், 3265 யானைத் தத்தங்கள், 3700 பவுண்டு மெழுகு, 800 பவுண்டு பருத்தி, 32 அவுன்ஸ் தங்கம் செல்லும் வழியில் 42 பேர் இறந்தனர். அமெரிக்காவிற்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட அனைத்து கறுப்பர்களையும் கறுப்பு அடிமைச் சந்தையில் விற்றனர். குண்ட்டாவும் ஒரு வெள்ளையருக்கு விற்கப்பட்டார். அடிமைகள் விற்கப்பட்டதை இந்நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, முன்னூத்தி அம்பது நாநூறு, ஐந்நூறு, அறுநூறு சொல்லுங்க எப்படி இருக்கான் பாருங்க, கழுதைபோல் உழைக்காட்ட என்னக் கேளுங்க என்று கூவிக் கூவி கறுப்பர்களை அடிமைகளாக விற்கப்பட்டனர். அதேபோல், ஓர் அடிமையை விலைக்கு வாங்குவதற்கு பல் வரிசை, அடிமைகளின் உடலை கைகளால் குத்தி தட்டி சோதித்தல், நெஞ்சுப் பகுதியையும் தொடையிடுக்கையும் குத்திப் பார்த்தல் என்று அடிமையை ஏலத்தில் எடுத்தனர். கறுப்பர்களை அடிமையாளக்கப்பட்ட பிறகு வெள்ளையர்களால் சில சட்டத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. குறிப்பாக, பண்ணையிலிருந்து அடிமைகள் தப்பிச் சென்றால் அவர்களை கொலை செய்யலாம் என்று சட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. வெள்ளையர்கள் கறுப்பர்களை எப்படி அடிமையாக்குகிறார்கள் என்று குண்ட்டாவிற்கு மற்றொரு அடிமை குறிப்பிடுகிறார்.

கூகி வா தியாங்கோ

கறுப்பின மக்களின் வாழ்க்கையைத் தங்குளுடைய படைப்புகளின் மூலம் உலகுக்குக் காட்டியவர்களில் முக்கியமானவர் கூகிவாதியாங்கோ ஆவர். முதலில் தன்னுடைய எழுத்துகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதத் தொடங்கினார். பிறகு, தனது மொழியை இழிவாக கருதும் காலனித்துவ வாதிகளுக்கு தனது தாய்மொழியான கிருயூ மற்றும் ஸ்வாஹிலியகில் எழுதி அதன் வழியாக தமது எதிர்ப்புக் குரலை பதிவு செய்தார். மேலும், 'ஜேம்ஸ் கூகி' எனும் பெயரை 'கூகிவாதியாங்கோ' என்று மாற்றிக் கொண்டார். கென்யாவில் பிறந்த கூகி, தனது நாட்டைவிட்டு வெளியேறி அமெரிக்காவில் வசிக்க தொடங்கினார். காலனியவாதிகளின் நுண்ணரசியலை உள்வாங்கியும் கறுப்பின மக்களின் தொடர் அரசியல் போரட்டங்களையும் தன்னுடைய படைப்புகளில் வரலாறுகளாக பதிவு செய்தவர். அவற்றுள் 'சிலுவையில் தொங்கும் சாத்தான', 'தேம்பி அழாதே பாப்பா', 'இரத்தப்பூ இதழ்கள்', 'கறுப்பின மந்திரவாதி' ஆகிய நாவல்களும் சில சிறுகதைகளும் தமிழில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர், 'Decolonising the Mind - The Politics of Language in African Literature' மற்றும் 'Moving the Centre: The struggle for Cultural Freedom' ஆகிய நூல்களில் தமது படைப்புகளின் அரசியல் குறித்து விரிவாக விவாதித்துள்ளார். அதேவேளையில் இந்திய மொழிகளிலில் ஒன்றான தெலுங்கில் ட்ரீம்ஸ் இன் எ டைம் ஆஃப் வார்' நூல் உட்பட நான்கு நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

முதலில் குறிப்பிட்ட நூல் அமங்கை அவர்களால் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கூகி, தனது படைப்புகளின் வழியாக கண்டடைந்தது ஆப்பிரிக்க இலக்கிய மொழியின் அரசியலாகும். அதாவது, ஆப்பிரிக்க மொழியானது இலக்கிய உலகில் எத்தகைய இடத்தினில் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறித்தான விவரணையாகும். இதை உணர்ந்த காரணத்தினாலே அதுவரை எழுதிவந்த ஆங்கிலத்தை விடுத்து தன்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள காலனிய ஆதிக்கத்தை தன் தாய்மொழியில் எழுதுவதன் வாயிலாகவும், பெயரை மாற்றுவதன் மூலமும் அடையாளத்தை மீட்கமுடியும் என நம்புகிறார். எனவே, மொழிவழியாக காலனியவாதிகள் எவ்வாறு காலனிப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துவதே இவருடைய பனுவல்களின் எடுத்துரைப்பாகும்.

டோனிமோரிசன்

இவர் அடிப்படையில் கறுப்பின பெண்ணெழுத்தாளர். இவருடைய முதல் நாவல் கண் இவரின் கதைகள் முழுக்கமுழுக்க ஆப்பிரிக்க - அமெரிக்கர்களின், வரலாற்றையும் முக்கியமாகப் பெண்களின் துயரத்தைப் பேசுவவை. இவருக்கு முன்னோடியாக இருந்த W.E.B. Du Bois, Frederick Douglass ஆகியோரின் படைப்புகளும் அவற்றோடு ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க எழுத்துக்கள் கறுப்புப் புராணவியல், அடிமைகளின் வழக்காறுகள், வரலாற்றுப் பேச்சு வழக்கு, கறுப்பர்களின் இசை புள்ளு, கிறித்தவவேதம் உள்ளிட்டவற்றை தன் நாவல்களில் காத்திரமாகப் பதிவுசெய்துள்ளார். இவருடைய இறப்பிற்கு காலச்சுவடு இதழில் (நவம்பர் 2018) அஞ்சலிக் கட்டுரை எழுதிய சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா டோனிமோரிசன் ப்ரெட்ரிக் டக்ளஸிடம் கிளர்ச்சிசெய், கிளர்ச்சிசெய், கிளர்ச்சிசெய் என்ற பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டார் என்றும் அக்கூற்றினை தாரகமந்திரமாக வரித்துக்கொண்டு பொது வாழ்கையில் ஈடுபட்டார் என்றும் பதிசெய்கிறார். சுகிர்தராஜா டோனிமோரிசனின் கதைகளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். "இவருடைய கதைமாந்தர்கள் ஒன்றே ஒன்றைத் தான் திரும்பத் திரும்பத் தங்களுடைய போராட்டங்கள், பேரழிவுகள் மூலம் நிரூபித்தார்கள்.

நிறம் பிறப்பினால் அமைந்ததல்ல: ஆங்கிலச் சமூகம் உருவாக்கிய வேற்றுமை உணர்வான இன அடுக்கமைவு: அது ஒரு கட்டமைப்பு. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ரஷ்யாவை அறியவிரும்பினால் அன்றைய காலத்து நாளிதழ்களையோ வரலாற்று நூல்களையோ வாசிக்க வேண்டியதில்லை. டால்ஸ்டாய், செக்கொவ் நாவல்கள் போதும் என்பார்கள். அதுபோல் அமெரிக்க நிறுவெறி, அடிமைமுறையின் கொடூரங்களை விளங்கிக்கொள்ள மோரிசனின் புதினங்கள் போதுமானது "6 என்று வரையறுக்கிறார். அந்தளவிற்கு கறுப்பினமக்களின் தொடர்ச்சியான பண்பாட்டுக் கூறுகள், வழக்காறுகள், சடங்குகள், வழிபாடுகள் ஆகியவற்றை உள்ளீடாக வைத்து தனது படைப்பை உருவாக்குபவர். அதேபோல், கறுப்பர்களுக்கென்று வளமையான, மதிப்புமிக்க வரலாறு இருக்கின்றது என்பதையும் பிரதிகளின் வழியாக வெளிக்கொணர்கிறார்.

கறுப்பின கவிதைகள்

பேற்றிசியா வெஸ்லி, ஆடம் ஸ்மாயில், மாயோ ஏஞ்சலோ, வெரோனிக் டாட்ஜோ, டேவிட் ருபாடிரி, லெபோல்ட் செங்கோர் காப்ரியல் ஒகாரா, சூசன் கிசுளி, அபேனாபுஸியா, சாராத் அங்கைரா போன்றோர் கறுப்பின மக்களின் வாழ்வியலையும் எதிர் மரபையும் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தினர். குறிப்பாக, மாயா ஏஞ்சலோவின் கவிதைகள் நேரடியாக கறுப்பின மக்களைப் பற்றி பேசக் கூடியவை. அதேவேளையில் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் விடுதலையாக சுற்றித்திரிந்த எல்லாவற்றையும் தனதாக எண்ணிக்கொண்டு வாழ்ந்த கறுப்பின மக்கள் எப்படி குரலற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள் என்று மாயா ஏஞ்சலோ கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

கறுப்புபெண்ணியம்: பெண்ணிய வகைகள் கறுப்பிலக்கியத்தின் பல்வேறு போக்குகள்

1. ஆண்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட சட்ட பூர்வமான உரிமைகள் அனைத்தும் சரிநிகராக பெண்களுக்கும் வழங்கப்படவேண்டுமென எழுந்த பெண்ணியம் முதலாளியப் பெண்ணியமாகும்.
2. குடும்பம் மற்றும் உற்பத்தி ஆகியவற்றின் பின்னணியில் பெண்ணடிமைத் தனத்தின் தோற்றத்தைச் சிந்தித்த பெண்ணியம் மார்க்சிய பெண்ணியமாகும்.
3. ஆணாதிக்கத்தின் வழியாக அல்லது தந்தை வழிச் சமூகம் உருவாக்கிய மதிப்பீடுகளுக்கு எதிராகப் பெண்மையின் தனித்துவத்தை தீவிரமாக அறிவிப்பது தீவிரப் பெண்ணியமாகும்.

மேலே கூறப்பட்ட பெண்ணியமெல்லாம் ஏதோ ஒருவகையில் பெண்ணுடலை மையமாக வைத்து பேசக்கூடியவையாகும். ஆனால், இக்கூறுகளைத் தாண்டி இன்னும் வெவ்வேறு புரிதலுகளுடன் நுண்ணிய பார்வையில் உருவாகிய பெண்ணியமே கறுப்பு பெண்ணியமாகும். மற்ற பெண்ணிய வகைமைகள் தவறிய இடங்களை இப்பெண்ணியம் இட்டு நிரப்பக் கூடிய அளவிற்கு அக்கறையை கறுப்பு பெண்ணியம் உருவாக்கியுள்ளது.

முடிவுரை

கறுப்பிலக்கியம் முதலில் தன் வரலாறாகத் தொடங்கி இன்று வெவ்வேறு வடிவங்களில் தங்களுடைய எதிர்புணர்வையும் வாழ்வியலையும் பதிவுசெய்கிறது. அதேவேளையில், கலை, பண்பாடு, இசை, சினிமா போன்ற வடிவங்களிலும் காத்திரமான செயல்பாடுகளையும் முன்வைக்கின்றனர். இலக்கியத்தோடு கறுப்பின இயக்கங்களும் சேர்ந்தே இயங்கிவருவதால் இன்று கறுப்பிலக்கியம் பல அடித்தள மக்கள் வரலாற்றிற்கு முன்னுதரமான விளங்குகின்றது. குறிப்பாக, இந்தியாவில் தலித் இலக்கியங்கள் எழுச்சி பெறுவதற்கும், தலித் இயக்கங்கள் உருவாகுவதற்கும் முன்னோடியாக கறுப்பிலக்கியங்களும், கறுப்பின இயக்கங்களும் இருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பாலுசத்யா, மார்ட்டின் லூதர் கிங் கறுப்புவெள்ளை, பக், 13-14.
2. நிறப்பிரிகை, இலக்கிய இணைப்பு- 4, ப-36.
3. பிரெடரிக் டக்ளஸ், தமிழில் : இரா.நடராசன் கறுப்பின அடிமையின் சுயவரலாறு, ப-12.
4. பிரெடரிக் டக்ளஸ், தமிழில் : இரா.நடராசன் கறுப்பின அடிமையின் சுயவரலாறு, ப-12.
5. ஜீ.குப்புசாமி, கண்ணாடிச் சொற்கள், ப -121.
6. சச்சிதானந்தன் சுகிரதராஜா, நூல்கள் நூலகங்கள் நூலகர்கள், ப -121.

சங்க வாழ்த்து

பொன்னும் துக்கும் முத்தும் மணியும்
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
இடையடச் சேய வாயினும் தொடையுணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்குங் காலை
ஒருவழித் தோன்றியாங்கு உலகவாழ் தமிழர்
தண்ணிய உறவால் தழைத்தனர்
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உண்மை யானே...!

- உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை